

Polski Związek Towarzystw Wioślarskich

Wioślarski Regulamin Sportowy

Warszawa 2017

SPIS TREŚCI

<i>Rozdział 1 Postanowienia ogólne</i>	4
1.1. Definicje	4
1.2. Zakres stosowania	4
1.3. Wioślarski Informator Sportowy	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
1.4. Międzynarodowy Kalendarz Regatowy	4
1.5. Kalendarz Regatowy PZTW	4
1.6. Rodzaje regat	4
<i>Rozdział 2 Zawodnicy</i>	7
2.1. Kategorie wiekowe	7
2.2. Kategorie według płci	7
2.3. Kategoria lekka	7
2.4. Sternicy	8
2.5. Ograniczenia startowe	8
2.6. Klasyfikacja zawodników	9
<i>Rozdział 3 Łodzie i sprzęt wioślarski/Konkurencje wioślarskie</i>	9
3.1. Kategorie łodzi:	9
3.2. Wymagania dla łodzi uczestniczących w regatach	9
3.3. Wyposażenie łodzi	10
3.4. Wiosła	10
3.5. Stroje zawodników	10
3.6. Konkurencje wioślarskie	11
<i>Rozdział 4 Tor regatowy</i>	11
4.1. Wymagania ogólne	11
4.2. Długość toru regatowego	12
<i>Rozdział 5 Organizacja regat/Zgłoszenia do regat</i>	12
5.1. Nadzór nad regatami i ich organizacja	12
5.2. Regulamin regat	12
5.3. Obowiązki bezpośredniego organizatora regat	13
5.4. Dokumenty zawodników	14
5.5. Zgłoszenia do regat – ustalenia szczegółowe	14
5.6. Koszt uczestnictwa w regatach	15
5.7. Prawa i obowiązki delegata	15
5.8. Wycofanie osad	15
5.9. Zmiany w składzie osad	16
<i>Rozdział 6 Przebieg regat</i>	16
6.1. Prawa i obowiązki osad uczestniczących w regatach	16
6.2. Sprzeciw, protest i odwołanie	18
6.3. Uszkodzenie sprzętu	19
6.4. Starty na długim dystansie	19
<i>Rozdział 7 System kwalifikacji</i>	19
7.1. Ogólne zasady kwalifikacji	19
7.2. System kwalifikacji FISA	20
7.3. Uproszczony system kwalifikacji	20
7.4. System eliminacji na czas	20
7.5. Inne systemy kwalifikacji	20
7.6. Wyścig martwy	20
<i>Rozdział 8 Sędziowie i sędziowanie</i>	21
8.1. Sędziowie	21
8.2. Rola i skład Komisji Sędziów	21
8.3. Sędzia główny	21

8.4. Przedstawiciel Kolegium Sędziów PZTW	22
8.5. Przedstawiciel PZTW (OZTW)	22
8.6. Komisja Odwoławcza	22
8.7. Zastępca sędziego głównego	22
8.8. Przewodniczący komitetu organizacyjnego	23
8.9. Komisja Kontroli	23
8.10. Procedura ważenia sterników i zawodników kategorii lekkiej	23
8.11. Procedura ważenia łodzi	24
8.12. Sekretarze regat	25
8.13. Sędzia na starcie	25
8.14. Starter i jego działania	26
8.15. Arbiter	27
8.16. Sędziowie na mecie	29
8.17. Regaty długodystansowe	29
<i>Rozdział 9 Nagrody i punktacja</i>	31
9.1. Nagrody	31
9.2. Punktacja	31
<i>Rozdział 10 Zawody na ergometrach wioślarskich</i>	32
10.1. Zawodnicy	32
10.2. Konkurencje	32
10.3. Sprzęt	32
10.4. Organizacja zawodów	32
10.5. Zadania komitetu organizacyjnego	33
10.6. System kwalifikacji	33
10.7. Komisja sędziów w zawodach na ergometrze	33
10.8. Przebieg zawodów	33
<i>Rozdział 11 Zasady reklamowe</i>	34
<i>Rozdział 12 Przepisy dyscyplinarne</i>	35
12.1. Wykroczenia przeciwko przepisom WRS	35
12.2. Żółta Kartka	35
12.3. Czerwona Kartka	36
12.4. Czasowa dyskwalifikacja	36
12.5. Doping	36
12.6. Kary organizacyjne	36
12.7. Odwołanie od kary	36
<i>Rozdział 13 Postanowienia końcowe</i>	36
<i>Aneks nr 1 Wzory dokumentów:</i>	37
<i>Aneks nr 2 System kwalifikacji FISA i jego zastosowanie w imprezach krajowych</i>	49
<i>Aneks nr 4 Przepisy dotyczące reklamy</i>	65
<i>Aneks nr 5 Zastosowane skróty</i>	71

Rozdział 1 Postanowienia ogólne

1.1. Definicje

1.1.1. Wioślarstwo

Wioślarstwo jest sportem polegającym na wprowadzaniu w ruch łodzi, ze sternikiem lub bez sternika przy użyciu siły mięśni jednego lub większej liczby wioślarzy, którzy używają wiosła, jako dźwigni prostej dwuramiennej i siedzą tyłem do kierunku ruchu łodzi.

Wiosłowanie w basenie lub na ergometrze, imitujące czynność wiosłowania jest również uważane za uprawianie wioślarstwa.

1.1.2. Łodzie wioślarskie

W łodzi wioślarskiej wszystkie części nośne, w tym również osie elementów ruchomych muszą być trwale przymocowane do łodzi, lecz siedzenie wioślarza (wózek) może się poruszać wzdłuż osi podłużnej łodzi.

1.1.3. Regaty wioślarskie

Regaty wioślarskie są imprezą sportową obejmującą różne konkurencje. Mogą one zostać podzielone na określoną liczbę wyścigów, w jednej lub większej liczbie kategorii łodzi dla wioślarzy podzielonych na różne kategorie w zależności od płci, wieku i masy ciała. Zawody na ergometrach imitujących wiosłowanie są również uważane w świetle niniejszego regulaminu za regaty wioślarskie.

1.1.4. Regulamin

Ilekroć poniżej użyta jest nazwa „Regulamin” oznacza ona Wioślarski Regulamin Sportowy PZTW (WRS).

1.2. Zakres stosowania

Wioślarski Regulamin Sportowy PZTW jest zbiorem podstawowych przepisów dotyczących sportu wioślarskiego. Obowiązuje on na wszystkich imprezach krajowych chyba, że szczegółowy regulamin imprezy stanowi inaczej.

Interpretacja przepisów Wioślarskiego Regulaminu Sportowego należy do Zarządu PZTW, a w czasie regat – do Komisji Sędziów.

Regaty Międzynarodowe rozgrywane w kraju odbywają się zgodnie z Regulaminem Regatowym FISA chyba, że w regulaminie regat zostały określone odstępstwa od tego Regulaminu.

Regaty rozgrywane w kategoriach specjalnych dla wioślarzy niepełnosprawnych odbywają się według regulaminu imprezy lub Regulaminu Regatowego FISA oraz Specjalnych Regulacji dla Wioślarstwa Niepełnosprawnych (Para-Rowing Regulations).

1.3. Międzynarodowy Kalendarz Regatowy

Federacje narodowe przesyłają do biura FISA listę wszystkich zawodów wioślarskich, których rozegranie planowane jest na terytorium ich krajów w następnym roku, i które odpowiadają definicji regat międzynarodowych lub meczu międzynarodowego nie później niż do 30 września roku poprzedzającego ww. imprezy.

Wszystkie regaty międzynarodowe oraz mecze międzynarodowe, które zyskały aprobatę Rady FISA zostają umieszczone w Międzynarodowym Kalendarzu Regatowym na dany rok wraz z terminami regat o mistrzostwo świata, mistrzostwa kontynentalne oraz puchar świata.

1.4. Kalendarz Regatowy PZTW

Polski Związek Towarzystw Wioślarskich publikuje corocznie kalendarz wszystkich imprez krajowych, w którym obok Mistrzostw Polski i regat centralnych zatwierdzonych przez Zarząd PZTW znajdują się również imprezy makroregionalne, okręgowe oraz klubowe.

1.5. Rodzaje regat

1.5.1. W wioślarstwie są rozgrywane następujące rodzaje regat:

- a) Regaty Olimpijskie rozgrywane w ramach Igrzysk Olimpijskich;
- b) Regaty Paraolimpijskie rozgrywane w ramach Igrzysk Paraolimpijskich;
- c) Regaty rozgrywane w ramach Młodzieżowych Igrzysk Olimpijskich;
- d) Mistrzostwa Świata Seniorów FISA (w tym dla zawodników niepełnosprawnych);

- e) Mistrzostwa Świata Juniorów FISA;
 - f) Młodzieżowe Mistrzostwa Świata do lat 23 FISA;
 - g) Mistrzostwa Świata dla Klubów w Wioślarstwie Morskim (Coastal Rowing);
 - h) Światowe Regaty Masters;
 - i) Mistrzostwa kontynentalne (w tym Mistrzostwa Europy Juniorów, Młodzieżowe i Seniorów oraz Mistrzostwa Panamerykańskie, Afrykańskie i Azjatyckie);
 - j) Regaty Pucharu Świata w Wioślarstwie;
 - k) Regaty wioślarskie rozgrywane w ramach Uniwersjady;
 - l) Akademickie Mistrzostwa Świata;
 - m) Akademickie Mistrzostwa Europy;
 - n) Regaty międzynarodowe;
 - o) Mecze międzynarodowe;
 - p) Mistrzostwa Polski;
 - q) Mistrzostwa Polski na ergometrze wioślarskim;
 - r) Puchar Polski;
 - s) Akademickie Mistrzostwa Polski;
 - t) Mistrzostwa Polski Klubów AZS;
 - u) Regaty Centralne PZTW;
 - v) Regaty Makroregionalne;
 - w) Regaty Okręgowe;
 - x) Regaty Klubowe.
- 1.5.2. Regaty Olimpijskie (OG)
Regaty Olimpijskie są organizowane w ramach Igrzysk Olimpijskich przez Komitet Organizacyjny Igrzysk Olimpijskich przy współudziale FISA. Stosuje się Regulamin Regatowy FISA i jego Przepisy Wykonawcze tak, jak dla Mistrzostw Świata.
- 1.5.3. Regaty Paraolimpijskie (PG)
Regaty Paraolimpijskie są organizowane w ramach Igrzysk Paraolimpijskich przez Komitet Organizacyjny Igrzysk Paraolimpijskich przy współudziale FISA. Stosuje się Regulamin Regatowy FISA i jego Przepisy Wykonawcze tak, jak dla Mistrzostw Świata.
- 1.5.4. Regaty Igrzysk Młodzieżowych (YOG)
Regaty Igrzysk Młodzieżowych są organizowane w ramach Młodzieżowych Igrzysk Olimpijskich przez Komitet Organizacyjny Igrzysk przy współudziale FISA. Stosuje się Regulamin Regatowy FISA i jego Przepisy Wykonawcze tak, jak dla Mistrzostw Świata oraz szczegółowe regulacje dla Igrzysk Młodzieżowych.
- 1.5.5. Mistrzostwa Świata
Mistrzostwa Świata FISA (1.6.1 d,e,f) są rozgrywane corocznie według Regulaminu Regatowego FISA oraz Regulaminu Mistrzostw FISA oraz ich Przepisów Wykonawczych. Mistrzostwa są otwarte dla wszystkich federacji wioślarskich zrzeszonych w FISA przy zachowaniu ograniczeń dla odpowiednich kategorii.
- 1.5.6. Regaty Pucharu Świata w Wioślarstwie
Puchar Świata w Wioślarstwie stanowi seria regat, rozgrywanych corocznie na świecie zgodnie z Międzynarodowym Kalendarzem Regatowym FISA według Regulaminu Regatowego FISA. Rada FISA może wprowadzić dodatkowe przepisy dla regat Pucharu Świata.
- 1.5.7. Akademickie Mistrzostwa Świata i Regaty Wioślarskie w ramach Uniwersjady
Akademickie Mistrzostwa Świata lub Regaty Wioślarskie w ramach Uniwersjady są rozgrywane według Regulaminu Regatowego FISA i pod nadzorem FISA. Ograniczenia prawa startu w tych regatach wynikają z odrębnych przepisów.
- 1.5.8. Regaty Międzynarodowe
Regaty Międzynarodowe stanowią imprezy wioślarskie umieszczone w Międzynarodowym Kalendarzu Regatowym FISA, otwarte dla wszystkich zawodników należących do federacji zrzeszonych w FISA. Regaty Międzynarodowe rozgrywane są według Regulaminu Regatowego FISA oraz jego Przepisów Wykonawczych. Regaty Międzynarodowe odbywają się pod nadzorem FISA, która może dawać

wskazówki Komitetowi Organizacyjnemu oraz powołać Delegatów Technicznych. Może również kontrolować stosowanie przepisów Regulaminu Regatowego FISA.

1.5.9. Mecze międzynarodowe

Mecz międzynarodowy jest imprezą wioślarską umieszczoną w Międzynarodowym Kalendarzu Regatowym FISA, w której uczestnictwo jest ograniczone tylko do zawodników z niektórych federacji zrzeszonych w FISA.

1.5.10. Mistrzostwa Polski

Mistrzostwa Polski są organizowane w następujących kategoriach wiekowych:

- a) Mistrzostwa Polski Seniorów
- b) Mistrzostwa Polski Juniorów
- c) Młodzieżowe Mistrzostwa Polski

Mistrzostwa Polski mają na celu wyłonienie indywidualnych i zespołowych mistrzów Polski na dany rok. Zwycięzcom poszczególnych konkurencji, rozgrywanych w ramach mistrzostw Polski przysługuje tytuł Mistrza Polski na dany rok. Mistrzostwa Polski odbywają się pod nadzorem PZTW zgodnie z Wioślarskim Regulaminem Sportowym oraz zgodnie ze szczegółowym regulaminem imprezy zamieszczonym na oficjalnej stronie internetowej PZTW.

W kategoriach masters odbywają się regaty centralne, które nie mają charakteru mistrzostw Polski. Regaty te mogą być rozgrywane wraz z imprezami mistrzowskimi, ale zwycięzcom wyścigów nie przysługują tytuły Mistrza Polski.

1.5.11. Ogólnopolska Olimpiada Młodzieży (OOM)

Regaty wioślarskie organizowane, jako część Ogólnopolskiej Olimpiady Młodzieży przez Komitet Koordynacyjny Sportu Dzieci i Młodzieży przy współudziale PZTW w grupie wiekowej juniorów młodszych na podstawie regulaminu OOM. Zwycięzcy regat w ramach OOM przysługują tytuł Mistrza Olimpiady Młodzieży oraz Mistrza Polski Juniorów Młodszych.

Regaty wioślarskie OOM odbywają się pod nadzorem PZTW zgodnie z Wioślarskim Regulaminem Sportowym.

1.5.12. Mistrzostwa Polski na Ergometrze Wioślarskim

Mistrzostwa Polski na Ergometrze Wioślarskim mają na celu wyłonienie indywidualnych i zespołowych Mistrzów Polski na dany rok w różnych kategoriach. Zwycięzcom poszczególnych konkurencji przysługuje tytuł Mistrza Polski na Ergometrze Wioślarskim na dany rok.

Mistrzostwa Polski na Ergometrze Wioślarskim odbywają się pod nadzorem PZTW zgodnie z Wioślarskim Regulaminem Sportowym oraz z regulaminem imprezy.

1.5.13. Puchar Polski

Zarząd PZTW może ustanowić zawody lub cykl zawodów rozgrywanych na torze regatowym lub na ergometrze wioślarskim, jako zawody o Puchar Polski w różnych kategoriach.

1.5.14. Mistrzostwa Polski Klubów AZS

Mistrzostwa Polski Klubów AZS mają na celu wyłonienie indywidualnych i zespołowych Mistrzów Polski Klubów AZS na dany rok w różnych kategoriach. Zwycięzcom poszczególnych konkurencji, rozgrywanych w ramach Mistrzostw Polski Klubów AZS przysługuje tytuł Mistrza Polski Klubów AZS na dany rok.

Prawo udziału w Mistrzostwach Polski Klubów AZS mają wyłącznie zawodnicy zrzeszeni w klubach Akademickiego Związku Sportowego.

Mistrzostwa Polski Klubów AZS odbywają się pod nadzorem PZTW zgodnie z Wioślarskim Regulaminem Sportowym oraz z regulaminem imprezy zamieszczonym na oficjalnej stronie internetowej PZTW.

1.5.15. Regaty Centralne PZTW

Pozostałe regaty centralne PZTW są ujęte w Kalendarzu Imprez zamieszczonym w Wioślarskim Informatorze Sportowym. Są otwarte dla wszystkich wioślarzy posiadających licencję zawodniczą PZTW, z zastrzeżeniami wynikającymi z regulaminu imprezy zamieszczonego na oficjalnej stronie internetowej PZTW. Odbywają się one pod nadzorem PZTW zgodnie z Wioślarskim Regulaminem Sportowym.

1.5.16. Regaty Makroregionalne

Regaty makroregionalne są organizowane przez OZTW należące do makroregionu. Odbywają się pod nadzorem PZTW zgodnie z Wioślarskim Regulaminem Sportowym. Regaty mogą mieć charakter otwarty lub prawo startu w nich może być ograniczone do zawodników z okręgów należących do danego makroregionu.

- 1.5.17. Regaty Okręgowe
Regaty okręgowe są organizowane przez OZTW jako Mistrzostwa Okręgu lub regaty otwarte. Odbývają się pod nadzorem OZTW zgodnie z Wioślarskim Regulaminem Sportowym.
- 1.5.18. Regaty Klubowe
Regaty klubowe mogą mieć charakter otwarty lub wewnątrzklubowy. Jeśli regaty klubowe mają charakter otwarty, to muszą odbywać się pod nadzorem OZTW zgodnie z Wioślarskim Regulaminem Sportowym.

Rozdział 2 Zawodnicy

W dalszej części Wioślarskiego Regulaminu Sportowego wioślarze i wioślarki są określani również, jako zawodnicy. Określenie „sternik” stosuje się także do sterniczek.

2.1. Kategorie wiekowe

- 2.1.1. Podział na kategorie wiekowe według FISA:
FISA dzieli uprawiających wioślarstwo według płci i wieku na następujące kategorie:
- a) Juniorzy (mężczyźni i kobiety) – zawodnicy, mający nie więcej niż 18 lat. Zawodnik lub sternik przestaje być juniorem w dniu 31 grudnia w roku, w którym ukończył 18 lat.
 - b) Kategoria do 23 lat (mężczyźni i kobiety) – zawodnicy, niebędący juniorami, mający nie więcej niż 22 lata. Zawodnik lub sternik, przestaje być wioślarzem kategorii do 23 lat w dniu 31 grudnia w roku, w którym ukończył 22 lata.
 - c) Seniorzy (mężczyźni i kobiety) – kategoria otwarta.
 - d) Masters – zawodnicy, którzy kończą w danym roku 27 lat i więcej.
- 2.1.2. Podział na kategorie wiekowe według PZTW:
PZTW dzieli uprawiających wioślarstwo według płci i wieku na następujące kategorie:
- a) Młodzicy - Chłopcy (CH) i Dziewczęta (DZ) – są to zawodnicy, którzy w danym roku kalendarzowym kończą 13 i 14 lat.
 - b) Juniorzy młodzi (mężczyźni - MJM i kobiety - KJM) są to zawodnicy, którzy w danym roku kończą 15 i 16 lat.
 - c) Juniorzy (mężczyźni - MJ i kobiety - KJ) są to zawodnicy, którzy w danym roku kończą 17 i 18 lat.
 - d) Seniorzy do 23 lat (mężczyźni - MB i kobiety - KB) są to zawodnicy, którzy w danym roku kończą 19-22 lat.
 - e) Seniorzy (mężczyźni - MA i kobiety - KA) - kategoria otwarta, zawodnicy w wieku powyżej 18 lat bez innych ograniczeń wiekowych.
 - f) Masters (mężczyźni - MW i kobiety - KW) – są to zawodnicy, którzy w danym roku kończą 27 lat i więcej oraz w bieżącym sezonie nie startowali w regatach w kategorii seniorów.
Organizator regat masters zobowiązany jest stosować przepisy FISA, może w oparciu o p. 2.5.5 niniejszego regulaminu dokonać podziału w grupie mastersów, w zależności od średniego lub maksymalnego wieku członków osad.

2.2. Kategorie według płci

Z wyjątkiem kategorii masters, niepełnosprawnych oraz sterników we wszystkich kategoriach wiekowych niedozwolony jest start osad mieszanych.

2.3. Kategoria lekka

W regatach krajowych PZTW wprowadza kategorię lekką, dla zawodników spełniających następujące ograniczenia masy ciała:

- 2.3.1. Seniorzy oraz seniorzy do lat 23 (mężczyźni ML i MBL):
Średnia masa ciała zawodnika w osadzie, wyłączając sternika, nie może przekraczać 70 kg. Dopuszczalna masa ciała każdego z członków osady nie może przekraczać 72,5 kg. Dopuszczalna masa ciała zawodnika startującego na jedyńce nie może przekraczać 72,5 kg.

- 2.3.2. Seniorki oraz seniorki do 23 lat (kobiety KL i KBL):
Średnia masa ciała zawodniczki w osadzie, wyłączając sterniczkę, nie może przekraczać 57 kg. Dopuszczalna masa ciała każdego z członków osady nie może przekraczać 59 kg. Dopuszczalna masa ciała zawodniczki startującej na jedyńce nie może przekraczać 59 kg.
- 2.3.3. Juniorzy (Mężczyźni MJL):
Średnia masa ciała zawodnika w osadzie, wyłączając sternika, nie może przekraczać 65 kg. Dopuszczalna masa ciała każdego z członków osady nie może przekraczać 67,5 kg. Dopuszczalna masa ciała zawodnika startującego na jedyńce nie może przekraczać 67,5 kg.
- 2.3.4. Juniorki (Kobiety KJL):
Średnia masa ciała zawodniczki w osadzie, wyłączając sterniczkę, nie może przekraczać 55 kg. Dopuszczalna masa ciała każdego z członków osady nie może przekraczać 57,5 kg. Dopuszczalna masa ciała zawodniczki startującej na jedyńce nie może przekraczać 57,5 kg.
- 2.3.5. W czasie zawodów rozgrywanych poza głównym sezonem wioślarskim, a także zawodów rozgrywanych na ergometrze wioślarskim, Zarząd PZTW może w regulaminie imprezy wprowadzić inne ograniczenia masy ciała zawodników.

2.4. Sternicy

- 2.4.1. Sternik jest uważany za członka osady. Osada kobieca może być sterowana przez mężczyznę, a osada męska przez kobietę.
- 2.4.2. W osadach seniorów, seniorów do 23 lat i masters wiek sternika nie podlega żadnym ograniczeniom. W osadach juniorów oraz juniorów młodszych dozwolony jest start sternika w wieku, jak dla danej kategorii wiekowej oraz młodszych. W osadach młodzików sternikiem może być jedynie młodzik.
- 2.4.3. Masa ciała sterniczki /-ka/ ubranych w strój startowy (koszulka i spodenki lub strój równoważny) musi wynosić:
a) w osadach junierek /-ów/, senierek /-ów/ minimum 55 kg, w tym maksymalne dociążenie do 15 kg,
b) w osadach dziewcząt, chłopców i junierek /-ów/ młodszych minimum 45 kg, w tym maksymalne dociążenie do 15 kg.
- 2.4.4. Dociążeniem jest woreczek z ciałem sypkim o masie ustalonej przez Komisję Kontroli po ważeniu sternika. Nie może ono być zastąpione przez inne dociążenie. Dociążenie musi być umieszczone w łodzi możliwie blisko sternika i okazywane zawsze przez sterników na starcie, jak i sędziom zaraz po minięciu linii mety oraz każdorazowo na wezwanie członków Komisji Sędziów, która ma prawo dokonać jego powtórnego ważenia.
- 2.4.5. Powyższe zasady dotyczą również sterników startujących w wyścigach kategorii lekkiej. Niespełnienie powyższych wymagań powoduje niedopuszczenie sternika do startu.

2.5. Ograniczenia startowe

- 2.5.1. Młodzicy (CH i DZ)
Zawodnicy z grupy dziewcząt i chłopców mogą uczestniczyć w dwóch wyścigach dziennie. Przerwa pomiędzy startami wyścigów musi wynosić co najmniej 2 godziny. Kolejne rundy eliminacji w danej konkurencji traktowane są jak oddzielne wyścigi.
Nie dotyczy to przypadku powtórzenia wyścigu, jednak w takim wypadku start do powtórnego wyścigu może mieć miejsce nie wcześniej niż po 2 godzinach od startu pierwszego wyścigu. Wyścigi chłopców i dziewcząt odbywają się na dystansie 1500 m, chyba że regulamin regat stanowi inaczej.
- 2.5.2. Juniorzy młodszy (MJM i KJM)
Zawodnicy z grupy juniorów młodszych nie mogą uczestniczyć w więcej niż dwóch wyścigach dziennie. Przerwa pomiędzy startami wyścigów musi wynosić co najmniej 2 godziny. Kolejne rundy eliminacji w danej konkurencji traktowane są jak oddzielne wyścigi. Nie dotyczy to przypadku powtórzenia wyścigu. Wyścigi juniorów odbywają się na dystansie 2000 m, chyba że regulamin regat stanowi inaczej.
- 2.5.3. Juniorzy (MJ i KJ)
Zawodnicy z grupy juniorów mogą uczestniczyć w czterech startach dziennie **jednak nie więcej niż w dwóch konkurencjach**. Kolejne rundy eliminacji w danej konkurencji traktowane są jak oddzielne wyścigi.

Nie dotyczy to przypadku powtórzenia wyścigu. Wyścigi juniorów odbywają się na dystansie 2000 m, chyba że regulamin regat stanowi inaczej.

2.5.4. Seniorzy do 23 lat i Seniorzy (MB, KB, MA i KA)

Zawodnicy z grupy Seniorów do 23 lat oraz Seniorów mogą uczestniczyć w nieograniczonej liczbie wyścigów w ciągu jednego dnia regat. Wyścigi seniorów odbywają się na dystansie 2000 m, chyba że regulamin regat stanowi inaczej.

2.5.5. Masters (MM, KM)

Zawodnicy z grupy masters mogą uczestniczyć w nieograniczonej liczbie wyścigów w ciągu jednego dnia regat.

Uprawnienia startowe w kategorii masters mogą zostać ograniczone do startu w obrębie grupy wiekowej. Wyróżnia się następujące grupy wiekowe:

A	– wiek minimalny członków osady	27 lat;
B	– średni wiek osady	36 lat lub więcej;
C	– średni wiek osady	43 lata lub więcej;
D	– średni wiek osady	50 lat lub więcej;
E	– średni wiek osady	55 lat lub więcej;
F	– średni wiek osady	60 lat lub więcej;
G	– średni wiek osady	65 lat lub więcej;
H	– średni wiek osady	70 lat lub więcej;
I	– średni wiek osady	75 lat lub więcej;
J	– średni wiek osady	80 lat lub więcej;
K	– średni wiek osady	85 lat lub więcej;

Średni i minimalny wiek osady oblicza się z wyłączeniem wieku sternika zaokrąglając średnią do pełnych lat na korzyść osady.

Wyścigi masters odbywają się na dystansie 1000 m, chyba że regulamin regat stanowi inaczej.

2.5.6. Sternicy

Sternicy mogą uczestniczyć w nieograniczonej liczbie wyścigów w ciągu dnia, niezależnie od kategorii wiekowej i wagowej, w której występują. Sternik może występować w tych samych regatach w różnych kategoriach wiekowych.

2.6. Klasyfikacja zawodników

Podstawy i zasady rankingu, klasyfikacji zawodników oraz zasady kwalifikacji do reprezentacji określa Zarząd PZTW. Zasady te są publikowane na oficjalnej stronie internetowej PZTW.

Rozdział 3 Łodzie i sprzęt wioślarski/Konkurencje wioślarskie

3.1. Kategorie łodzi:

3.1.1. Rozróżnia się następujące typy łodzi:

Jedynka	(1x)	Czwórka podwójna	(4x)
Dwójka podwójna	(2x)	Czwórka	(4-)
Dwójka	(2-)	Czwórka ze sternikiem	(4+)
Dwójka ze sternikiem	(2+)	Ósemka	(8+)

3.1.2. W regatach młodzików (CH, DZ) i juniorów młodszych (KJM, MJM) można również rozgrywać wyścigi w konkurencji czwórki podwójnej ze sternikiem (4x+) oraz wśród młodzików ósemki podwójnej ze sternikiem (8x+).

3.1.3. Zawodnicy niepełnosprawni rywalizują w konkurencjach: jedynek, dwójek podwójnych i czwórek ze sternikiem.

3.2. Wymagania dla łodzi uczestniczących w regatach

3.2.1. W regatach wioślarskich stosuje się łodzie wyścigowe o dowolnej konstrukcji pod warunkiem spełnienia wymagań, zawartych w punkcie 1.1.2 Regulaminu.

3.2.2. Minimalna masa łodzi

Łodzie, biorące udział w regatach, muszą posiadać następującą minimalną masę, zależną od typu łodzi:

typ łodzi	1x	2x	2-	2+	4x	4-	4+	8+
masa łodzi (kg)	14	27	27	32	52	50	51	96

3.2.3. Łodzie biorące udział w regatach zawodników niepełnosprawnych muszą posiadać następującą minimalną masę:

typ łodzi	1x	2x	4+
masa łodzi (kg)	24	37	51

3.2.4. Ważenie łodzi

Komisja Kontroli dokonuje ważenia łodzi na regatach według procedury opisanej w punkcie 8.11.

3.3. Wypożyczenie łodzi

3.3.1. Na dziobie łodzi musi być przymocowana trwale biała kulka, o minimalnej średnicy 4 cm, wykonana z miękkiej gumy.

3.3.2. Łódź może być wyposażona w wewnętrzną instalację nagłaśniającą. W czasie wyścigów nie wolno stosować żadnych urządzeń służących do kontaktowania się z osobami spoza osady biorącej udział w wyścigu.

3.3.3. Niedozwolone jest stosowanie jakichkolwiek urządzeń lub systemów na kadłubie łodzi, mających wpływ na zmianę naturalnych właściwości wody i zwiększenie poślizgu.

3.3.4. Łodzie powinny być wyposażone w odpowiednie podnóżki i obuwie, których konstrukcja umożliwia wioślarzowi, w razie wywrotki, uwolnienie nóg w możliwie najkrótszym czasie i bez pomocy rąk.

3.3.5. Otwarta część kadłuba, w której znajduje się siedzenie sternika, musi mieć co najmniej 70 cm długości i mieć szerokość łodzi na odcinku co najmniej 50 cm. Wewnętrzna powierzchnia siedzenia sternika musi być gładka i nie zawierać żadnych struktur lub ograniczeń.

3.3.6. Łódź może być wyposażona w plakietkę producenta, emblemat i nazwę klubu lub kraju. Na jej kadłubie mogą się też znajdować plakietki sponsorów.

3.3.7. Dziób łodzi musi być wyposażony w urządzenie do umocowania numeru startowego.

3.3.8. Minimalna długość łodzi wyścigowej wynosi 7,20 m. Długość tę mierzy się pomiędzy kulką na dziobie łodzi a najdalej wysuniętą częścią łodzi na rufie, która może być zakończona specjalnym przedłużeniem, przymocowanym trwale do łodzi, także zakończonym kulką, taką jak opisana w p. 3.3.1. Jeśli łódź będzie mieć długość mniejszą niż minimalna i nie będzie można jej prawidłowo wyrównać na starcie, to starter może jej nie dopuścić do startu.

3.4. Wiosła

3.4.1. Krawędzie piór wiosel powinny mieć na całym obwodzie następujące grubości minimalne:

- wiosła długie 5 mm

- wiosła krótkie 3 mm

Grubości te mierzy się w odległości 3 mm od krawędzi pióra wiosła długiego i w odległości 2 mm od krawędzi wiosła krótkiego.

3.4.2. Pióro wiosła powinno być obustronnie pomalowane na barwy klubowe. Wzór malowania wiosel ustala klub i podaje do wiadomości PZTW. W przypadku wprowadzenia zmian barw wiosel, klub musi podać zmiany do wiadomości PZTW nie później niż do 31 października roku poprzedzającego wprowadzenie zmian. Zawodnicy kadry narodowej, którym PZTW przydzielił imiennie wiosła, mogą używać wiosel w barwach narodowych za zgodą Dyrektora Sportowego PZTW. Start w regatach osady używającej innych wiosel niż klubowe możliwy jest jedynie po uzyskaniu zgody sędziego głównego zawodów.

3.5. Stroje zawodników

Osady startujące w regatach muszą być ubrane w jednolite stroje. Nakrycie głowy i daszek są częścią stroju startowego, chociaż nie są obowiązkowym elementem stroju.

3.6. Konkurencje wioślarskie

- 3.6.1. W Mistrzostwach Świata seniorów i seniorów do 23 lat rozgrywa się wyścigi w następujących typach łodzi:

Typ łodzi	1x	2x	2-	2+	4+	4-	4x	8+
M/M U23	•	•	•	•/-	-/•	•	•	•
K/K U23	•	•	•	-	-	•	•	•
ML/ML U23	•	•	•	-	-	•	•	-/-
KL/KL U23	•	•	-	-	-	-	•	-

- 3.6.2. W Mistrzostwach Polski rozgrywa się wyścigi w następujących typach łodzi:

Typ łodzi	1x	2x	2-	2+	4+	4-	4x	8+
M/M U23	•	•	•	•/-	-/•	•	•	•
K/K U23	•	•	•	-	-	•	•	•
ML/ML U23	•	•	•	-	-	•	•	-/-
KL/KL U23	•	•	-	-	-	-	•	-

- 3.6.3. Na Igrzyskach Olimpijskich rozgrywane są wyścigi w następujących typach łodzi:

Typ łodzi	1x	2x	2-	4-	4x	8+
MA	•	•	•	•	•	•
KA	•	•	•	•	•	•
ML	-	•	-	-	-	-
KL	-	•	-	-	-	-

- 3.6.4. W kategorii juniorów młodszych i juniorów rozgrywane są wyścigi w następujących typach łodzi:

Typ łodzi	1x	2x	2-	2+	4+	4-	4x	4x+	8+
MJM/MJ	•	•	•	-	•	•	•	•/-	•
KJM/KJ	•	•	•	-	-	•	•	•/-	•
MJL	•	•	•	-	-	-	-	-	-
KJL	•	•	-	-	-	-	-	-	-

- 3.6.5. W kategorii dziewcząt i chłopców rozgrywane są wyścigi w następujących typach łodzi:

Typ łodzi	1x	2x	4x	4x+	8x+
CH/DZ	•	•	•	•	•

Rozdział 4 Tor regatowy

4.1. Wymagania ogólne

- 4.1.1. Wioślarski tor regatowy może być zlokalizowany na akwenie o takich wymiarach, by:

- zapewnić współzawodnictwo osad na dystansie określonym w p. 4.2 na równoległych pasmach wody (torów), prostopadłych do linii startu i mety;
- przed linią startu lub obok była wystarczająca ilość miejsca dla manewrowania i bezpiecznego przeprowadzenia rozgrzewki;
- poza linią mety była odpowiednia ilość miejsca, pozwalająca na bezpieczne i bezkolizyjne zatrzymanie się oraz bezkolizyjne opuszczenie obszaru mety

- 4.1.2. Standardowy tor regatowy FISA dla Regat Międzynarodowych, Mistrzostw Kontynentalnych i Mistrzostw Świata FISA oraz Regat Olimpijskich winien zapewniać sprawiedliwe i jednakowe warunki dla współzawodnictwa sześciu osad poruszających się na sześciu oddzielnych, równoległych pasmach wody (torach) na dystansie 2000 m.
- 4.1.3. Ogólne wymagania techniczne, które musi spełniać tor regatowy zostały ustalone przez FISA. Określają one wymagania dla torów w zależności od rangi organizowanych imprez. Szczegółowe przepisy FISA w tym zakresie zawarto w aneksie 2 niniejszego regulaminu.
- 4.1.4. Mistrzostwa Polski Seniorów powinny być rozgrywane na torze spełniającym co najmniej minimalne wymagania dla regat międzynarodowych FISA. Dla innych imprez centralnych PZTW może wyrazić zgodę na ich rozgrywanie na torze spełniającym tylko część wymagań dla regat międzynarodowych.
- 4.2. Długość toru regatowego
- 4.2.1. Standardowy dystans dla juniorów i seniorów (mężczyzn i kobiet) powinien wynosić 2000 m w linii prostej.
- 4.2.2. Standardowy dystans dla kategorii masters (mężczyzn i kobiet) powinien wynosić 1000 m w linii prostej.
- 4.2.3. Standardowy dystans dla młodzików (chłopców i dziewcząt) powinien wynosić 1500 m w linii prostej.
- 4.2.4. Długość toru i wszystkie dystanse pośrednie powinny być zmierzone przez niezależnego wykwalifikowanego geodetę, a dokładny, potwierdzony plan powinien znajdować się w posiadaniu Komitetu Organizacyjnego regat.
- 4.2.5. Dystans może być krótszy (na przykład sprinty) lub dłuższy (na przykład regaty długodystansowe, spływ rzeką itd.) od dystansu standardowego. W takich wypadkach tor nie musi być prosty, a liczba wyznaczonych pasm wody (torów) może być mniejsza lub większa niż ustalona w p. 4.1.2.

Rozdział 5 Organizacja regat/Zgłoszenia do regat

5.1. Nadzór nad regatami i ich organizacja

- 5.1.1. Opracowanie regulaminu, określenie zasad finansowych, przyjęcie zgłoszeń, losowanie, powołanie Komisji Sędziów i nadzór nad przebiegiem regat należy do:
- PZTW – dla Mistrzostw Polski i regat centralnych;
 - Komisji Makroregionu lub wybranego OZTW – dla regat makroregionalnych;
 - OZTW – dla regat okręgowych i lokalnych;
 - klubu – dla regat klubowych.
- 5.1.2. Na zlecenie jednego z organów wymienionych w p. 5.1.1. bezpośrednią organizacją regat może zajmować się organizator zawodowy, komitet lub komisja organizacyjna.
- 5.1.3. Obowiązki bezpośredniego organizatora regat opisano w punkcie 5.3.

5.2. Regulamin regat

- 5.2.1. Regulaminy Mistrzostw Polski i wszystkich imprez centralnych opracowuje i uchwała PZTW ogłaszając je na oficjalnej stronie internetowej PZTW.
- 5.2.2. Organizatorzy wymienieni w p. 5.1.1. opracowują regulaminy pozostałych imprez i ogłaszają je we własnym zakresie. PZTW umożliwia opublikowanie regulaminów imprez makroregionalnych i ważniejszych regat okręgowych w danym roku na swojej oficjalnej stronie internetowej.
- 5.2.3. Regulamin regat musi zawierać następujące informacje:
- a) nazwę regat - należy podać pełną nazwę regat,
 - b) dokładny termin i miejsce regat - należy podać dokładną datę, miejscowość i nazwę toru regatowego oraz podstawowe warunki techniczne toru – liczbę pasm wody, rodzaj nurtu, rodzaj startu. Wymagane jest zamieszczenie planu toru wraz z zasadami ruchu w czasie treningów i regat,

- c) organizatora i kierownictwo regat - należy wymienić organizatora i bezpośredniego organizatora regat, przewodniczącego komitetu organizacyjnego, oraz kierownictwo Komisji Sędziów: sędziego głównego, zastępcę sędziego głównego, starszego sekretarza, starszego sędziego Komisji Kontroli, przedstawiciela Zarządu PZTW (OZTW), przedstawiciela Kolegium Sędziów PZTW (OZTW),
- d) wstępny program regat - w programie regat należy podać: kolejność konkurencji w każdym dniu regat wraz dystansem wyścigów, godzinę rozpoczęcia regat w każdym dniu, częstotliwość wyścigów, przewidywany system kwalifikacji, informacje dodatkowe o wyścigach, specjalny charakter wyścigów, możliwość podziału na wyścigi równorzędne,
- e) warunki uczestnictwa - należy podać warunki, jakie muszą spełnić zgłaszane osady, ograniczenia wiekowe, inne ograniczenia prawa do startu oraz warunki finansowe udziału w regatach,
- f) warunki, termin i sposób zgłaszania do regat - należy podać adres, na jaki mają być nadsyłane zgłoszenia oraz ostateczny termin przyjmowania zgłoszeń, tj. ostateczny termin, kiedy zgłoszenie musi być doręczone organizatorowi, sposób ich przesyłania (pocztą e-mail), wysokość wpisowego, termin i sposób jego wpłacania, termin losowania, oraz adres dla korespondencji związanej z regatami. Zgłoszenia w regatach centralnych i innych mogą być dokonywane w formie elektronicznej. W takim przypadku zgłoszenia są dokonywane online na wskazanej stronie internetowej.
- g) termin zebrania delegatów przed regatami - należy podać datę, godzinę i miejsce zebrania delegatów,
- h) termin pierwszego zebrania Komisji Sędziów - należy podać datę, godzinę i miejsce zebrania sędziów,
- i) pozostałe informacje ważne dla uczestników imprezy - należy podać terminy i sposób zamawiania kwater i wyżywienia, informacje o nagrodach i sposobie punktacji, o otwarciu i zamknięciu regat oraz wszystkie inne informacje, które organizator uzna za ważne.

5.3. Obowiązki bezpośredniego organizatora regat

5.3.1. Do obowiązków bezpośredniego organizatora należy:

- a) zgłoszenie imprezy do właściwych władz i w razie potrzeby uzyskanie koniecznych zezwoleń,
- b) przygotowanie toru regatowego pod względem technicznym zgodnie z niniejszym Regulaminem,
- c) zapewnienie obsługi medycznej i ratowniczej regat, środków pierwszej pomocy oraz łączności niezbędnej dla zapewnienia bezpieczeństwa uczestników,
- d) zapewnienie obsługi sanitarnej, higienicznej i technicznej regat,
- e) zapewnienie kwater, możliwości wyżywienia i transportu dla sędziów i uczestników regat, którzy o to wystąpili,
- f) zapewnienie publikacji programu regat,
- g) zapewnienie oprawy medialnej regat,
- h) przygotowanie zebrania delegatów i zebrania komisji sędziów
- i) przygotowanie numerów startowych i sprzętu dla sędziów, w tym motorówek z wyposażeniem i wykwalifikowaną obsługą oraz łączności radiowej pomiędzy stanowiskami sędziowskimi,
- j) zapewnienie warunków pracy Komisji Kontroli, a w szczególności
 - wyznaczenie i przygotowanie stanowiska ważenia łodzi wraz z odpowiednim wyposażeniem (zalegalizowanym odważnikiem i wagą o dokładności 0,1 kg). Waga powinna być zalegalizowana i wyposażona w drukarkę wyników,
 - wyznaczenie odpowiednio oznakowanego stanowiska do ważenia zawodników wraz z odpowiednim wyposażeniem (zalegalizowana waga o dokładności 0,1 kg oraz zapewnienie możliwości przygotowania odpowiednich dociążeń dla sterników).

5.3.2. Organizator regat jest zobowiązany w ciągu 7 dni po zakończeniu regat centralnych i makroregionalnych do przekazania protokołu z regat, protokołu punktacji wraz ze sprawozdaniem sędziego głównego do:

- PZTW (1 egzemplarz),
- OZTW organizującego regaty (1 egzemplarz),

5.3.3. W przypadku regat okręgowych i lokalnych nie przysyła się sprawozdań do PZTW.

5.3.4. Podczas regat bezpośredni organizator zobowiązany jest do ścisłej współpracy z Komisją Sędziów, a w szczególności z sędzią głównym i Przedstawicielem PZTW (OZTW).

5.3.5. Zgłoszenie do regat

Zgłoszenie zawodnika do udziału w regatach jest równoznaczne z oświadczeniem przez klub, że:

- a) zawodnik umie pływać;
- b) klub ubezpieczył go od następstw nieszczęśliwych wypadków;
- c) zawodnik posiada ważną licencję PZTW.

5.3.6. Zgłoszenie do regat w kategorii masters

Zawodnicy uczestniczący w regatach w kategorii masters są obowiązani przedstawić

- a) zaświadczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań do udziału w wioślarskich zawodach sportowych
- b) ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków.
- c) posiadać dokument tożsamości (ze zdjęciem), który powinni okazać na żądanie Komisji Sędziów
- d) w zawodach organizowanych przez PZTW startujący zawodnicy w kategorii masters muszą posiadać aktualną licencję PZTW.

5.4. Dokumenty zawodników

Delegat klubu jest zobowiązany do przedstawienia Komisji Kontroli dokumentów zawodników najpóźniej na 1 godzinę przed rozpoczęciem regat.

Zgłoszony Zawodnik musi posiadać następujące dokumenty:

a) Karta (książeczka) zdrowia

Każdy zawodnik, zgłoszony do udziału w regatach musi przedstawić aktualne zaświadczenie lekarskie, stwierdzające jego zdolność do startu. Zaświadczenie takie może być wystawione wyłącznie przez lekarza specjalistę w dziedzinie medycyny sportowej, a w odniesieniu do zawodników niepełnosprawnych orzeczenie może wydać także lekarz specjalista w dziedzinie rehabilitacji medycznej, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 14.04.2011 r.

b) Dokument tożsamości

Zawodnik zgłoszony do regat zobowiązany jest posiadać dokument tożsamości ze zdjęciem i okazać go na każde żądanie Komisji Sędziów. Posiadanie przy sobie dokumentu tożsamości jest obowiązkowe w czasie ważenia zawodników kategorii lekkiej i sterników.

5.5. Zgłoszenia do regat – ustalenia szczegółowe

- 5.5.1. Zgłoszeń do regat dokonują kluby lub PZTW dla osad reprezentacyjnych w terminie i w sposób przewidziany w regulaminie imprezy (punkt 5.2.3 f). Wzór formularzy zgłoszeniowych został dołączony do Regulaminu w aneksie 1.
- 5.5.2. W regatach centralnych i innych zgłoszenia mogą być dokonywane w formie elektronicznej online na wskazanej stronie internetowej.
- 5.5.3. Zgłoszenie każdej osady musi zawierać nazwę klubu zgłaszającego (jego pieczęć), nazwę datę i miejsce regat, numer wyścigu, nazwę konkurencji według programu wstępnego regat, nazwiska i imiona wioślarzy oraz sternika, ich rok urodzenia i numer licencji PZTW.
- 5.5.4. Skład osady należy podać zgodnie z miejscem zajmowanym w łodzi począwszy od dziobu. Jeżeli w składzie osady znajduje się sternik, należy podać jego dane z zaznaczeniem „sternik”.
- 5.5.5. Zgłoszenie zbiorcze wszystkich osad danego klubu winno zawierać dane o wszystkich osadach zgłoszonych do poszczególnych wyścigów i konkurencji. W przypadku zgłoszeń online, wypełnianie zgłoszeń zbiorczych nie jest konieczne.
- 5.5.6. W przypadku osad składanych, zgłoszenia dokonuje jeden z zainteresowanych klubów lub PZTW, podając dodatkowo przy nazwiskach zawodników nazwy ich klubów w skrócie.

- 5.5.7. Dyrektor Sportowy zgłasza do udziału w regatach osady reprezentacyjne PZTW. Odpowiada on za prawidłowość tych zgłoszeń i pełni w regatach funkcję delegata, reprezentującego te osady (osobiście lub za pośrednictwem wyznaczonej osoby, uzgodnionej z sędzią głównym regat).
- 5.5.8. Kluby są odpowiedzialne za dokonanie zgłoszeń zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz regulaminem zawodów. Zgłoszenia niespełniające wymagań punktu 5.5.1., wypełnione nieprawidłowo nie będą przyjęte przez organizatora regat.
- 5.5.9. Zgłoszenie do regat zawodnika lub osady, które nie spełnia wymogów Regulaminu lub jest niezgodne z regulaminem regat będzie traktowane jak zgłoszenie fałszywe, podlegające sankcjom dyscyplinarnym.
- 5.5.10. Przyjmujący zgłoszenia sprawdza je pod względem merytorycznym i formalnym. W określonym regulaminem regat terminie powiadamia zainteresowanych o przyjęciu zgłoszeń. Losowanie może odbywać się również na zebraniu delegatów. Jeżeli zgłoszenia dokonywane są online, losowanie odbywa się najpóźniej po zebraniu delegatów w ramach informatycznego systemu obsługi regat.

5.6. Koszt uczestnictwa w regatach

- 5.6.1. Kluby wioślarskie zgłaszające osady do regat ponoszą wszystkie związane z tym koszty oraz samodzielnie zapewniają swoim zawodnikom i osobom towarzyszącym zakwaterowanie i wyżywienie, chyba, że organizator postanowi inaczej i poinformuje o tym w regulaminie regat.
- 5.6.2. Wysokość wpisowego do regat za każdego zawodnika jest ustalona w regulaminie regat. Wpłata wpisowego do regat musi być dokonana w terminie i w sposób podany w regulaminie.
- 5.6.3. Uczestnicy zebrania delegatów muszą mieć możliwość wykazania, że wpisowe za udział zgłoszonych osad zostało wniesione zgodnie z regulaminem regat.

5.7. Prawa i obowiązki delegata

- 5.7.1. Delegat jest jedyną osobą uprawnioną do reprezentowania klubu i jego zawodników na regatach wobec Komisji Sędziów, PZTW i organizatora regat.
- 5.7.2. Delegatem nie może być zawodnik startujący na regatach, z wyłączeniem punktu 5.7.3., sędzia pełniący funkcję w regatach lub przedstawiciel PZTW.
- 5.7.3. Zawodnicy startujący w kategorii masters mogą reprezentować osobiście siebie i osady, w których startują. Nie mogą jednak w tych regatach pełnić funkcji sędziowskich.
- 5.7.4. Podstawowe prawa delegata:
- a) składanie protestu do sędziego głównego w imieniu osady, która wcześniej zgłosiła sprzeciw oraz jej reprezentowanie w czasie rozpatrywania protestu,
 - b) uczestnictwo w dekoracji reprezentowanej przez siebie osady,
 - c) składanie do sędziego głównego wniosków dotyczących organizacji regat i jej przebiegu,
 - d) odwoływanie się do Komisji Odwoławczej od kar nałożonych przez sędziego głównego.
- 5.7.5. Podstawowe obowiązki delegata są następujące:
- a) uczestnictwo w zebraniach i odprawach pod rygorem nałożenia kar porządkowych,
 - b) potwierdzenie startu zgłoszonych osad,
 - c) pisemne wycofywanie osad u sędziego głównego,
 - d) pisemne zgłaszanie wszelkich zmian w osadach starszemu sekretarzowi,
 - e) przedkładanie Komisji Sędziów obowiązujących dokumentów zawodników,
 - f) przekazywanie swojej ekipie informacji i ustaleń uzyskanych w czasie zebrań i odpraw,
 - g) informowanie zawodników swojej ekipy o zasadach ruchu na torze oraz o prawach i obowiązkach osad,
 - h) dopilnowanie stawienia się zawodników do ważenia w odpowiednim czasie,
 - i) dopilnowanie, aby osady były ubrane w jednolite stroje, wiosła zostały pomalowane na barwy klubowe, a łódź posiadała wyposażenie zgodne z Regulaminem oraz numer startowy na dziobie. W przypadku startu osady z wiosłami o barwach innych niż klubowe, delegat ma obowiązek uzyskania zgody sędziego głównego,
 - j) zgłaszanie się na wezwanie kierownictwa regat celem odebrania informacji, poleceń lub złożenia wyjaśnień.

5.8. Wycofanie osad

- 5.8.1. W przypadku wycofania zgłoszonej osady przed jej pierwszym wyścigiem delegat zobowiązany jest zgłosić wycofanie na odpowiednim formularzu (Aneks 1) do organizatora regat lub starszego sekretarza regat nie później niż na 1 godzinę przed rozpoczęciem pierwszego zebrania delegatów. Wycofanie osady po tym terminie dokonane z innych przyczyn niż stwierdzona przez lekarza niezdolność jednego z zawodników do uczestnictwa w regatach, skutkuje nałożeniem przez sędziego głównego kary przewidzianej w WIS.
- 5.8.2. Jeśli osada wystartowała już w eliminacjach konkurencji, jej wycofanie przez delegata na formularzu skierowanym do sędziego głównego (Aneks 1) może nastąpić jedynie, gdy lekarz stwierdzi niezdolność jednego z zawodników do dalszego uczestnictwa w regatach.
- 5.9. Zmiany w składzie osad
- 5.9.1. Zmiany w składzie osad przed rozpoczęciem regat
Delegat (lub osoba pełniąca jego obowiązki) ma prawo do dokonania zmian w składzie osady przed rozpoczęciem pierwszego wyścigu w danej konkurencji. W tym celu składa starszemu sekretarzowi, nie później niż na 1 godzinę przed rozpoczęciem wyścigu wypełniony formularz „Zmiany w składzie osady”. (Aneks 1). Zawodnicy, którzy zastąpią zgłoszonych pierwotnie, powinni być członkami klubu, który reprezentuje osada (lub odpowiednich klubów w przypadku osad składanych).
- 5.9.2. Zmiany w składzie osad po rozpoczęciu eliminacji
Delegat (lub osoba pełniąca jego obowiązki) ma prawo do dokonania zmian w składzie osady w czasie regat jedynie wtedy, gdy lekarz stwierdzi niezdolność jednego z zawodników do dalszego uczestnictwa w regatach. W tym celu składa u Sędziego Głównego, nie później niż na 1 godzinę przed rozpoczęciem wyścigu wypełniony formularz zmian (aneks 1) wraz ze stwierdzoną przez lekarza regat niezdolnością zawodnika do dalszego uczestnictwa w regatach. Zawodnik, który został zastąpiony w osadzie przez rezerwowego, nie może już powrócić do osady nawet, gdy stan jego zdrowia ponownie to umożliwia.
- 5.9.3. Liczba wymienionych zawodników w osadzie nie może przekroczyć 50% jej składu.
Nie dopuszcza się wymiany zawodnika w konkurencji jedynek.

Rozdział 6 Przebieg regat

6.1. Prawa i obowiązki osad uczestniczących w regatach

- 6.1.1. Zasady ruchu na torze regatowym w czasie treningu i w czasie regat
Osady mają obowiązek przestrzegania Regulaminu oraz zasad ruchu właściwych dla danego toru regatowego. Zasady te powinny być podane do wiadomości wraz z regulaminem regat (pkt 5.2.3. b) oraz znajdować się w formie tablicy lub plakatu przy pomostach odjazdowych. Treningi są zabronione 30 minut przed rozpoczęciem wyścigów i 15 minut po ich zakończeniu. W tym czasie obowiązują zasady ruchu właściwe dla regat, chyba że regulamin regat lub komunikat sędziego głównego stanowią inaczej. Osada, która nie przestrzega zasad ruchu lub okresów ich obowiązywania może zostać ukarana żółtą kartką. Żółta kartka obowiązuje przy starcie w najbliższym wyścigu, w którym bierze udział osada.
- 6.1.2. Zachowanie się osad niebiorących udziału w wyścigu podczas regat
- a) Osady znajdujące się na wodzie w czasie wyścigów, w których nie biorą udziału, nie mogą ich w żaden sposób utrudniać. W momencie zbliżania się rozgrywanego wyścigu osada jest zobowiązana zatrzymać się, niezależnie od tego, czy porusza się w kierunku mety, czy udaje się na start. Osada, która nie zatrzyma się w czasie mijania wyścigu może zostać ukarana żółtą kartką. Żółta kartka obowiązuje przy starcie w najbliższym wyścigu, w którym bierze udział ukarana osada.
 - b) Towarzyszenie wyścigowi przez osady niestartujące w nim na torze lub poza nim na całym dystansie lub jego części jest zabronione pod rygorem dyskwalifikacji. Zawodnicy z osad znajdujących się na wodzie nie mogą dopingować osad biorących udział w wyścigu, ani udzielać im wskazówek. Arbiter może ukarać takie osady żółtą kartką lub dyskwalifikacją. Żółta kartka obowiązuje przy starcie w najbliższym wyścigu, w którym bierze udział ukarana osada.

- c) Żadna osada niebiorąca udziału w wyścigu nie może znajdować się w linii mety, zarówno w kierunku zgodnym, jak i przeciwnym do ruchu osad startujących w wyścigu, które zbliżają się do celownika. Osada znajdująca się na linii mety w czasie finisu innego wyścigu może zostać ukarana żółtą kartką. Żółta kartka obowiązuje przy starcie w najbliższym wyścigu, w którym bierze udział ukarana osada.

6.1.3. Zachowanie się osad na starcie

- a) Osady znajdujące się w strefie rozgrzewki i startu mają obowiązek przestrzegania zasad ruchu na torze z zachowaniem szczególnej ostrożności.
- b) Osada nie powinna wpłynąć do strefy startowej dopóki starter nie przydzielił jej pasma wody (toru). Osada wpływa na tor na wezwanie startera. Osada ma wówczas prawo poruszania się w obu kierunkach na paśmie wody (torze), który został jej przydzielony przez startera. Osada musi znajdować się na swoim stanowisku startowym gotowa do startu na 2 minuty przed wyznaczoną godziną startu. Starter może ukarać żółtą kartką osadę, która przybędzie z opóźnieniem na swoją pozycję startową. Może również wykluczyć osadę z wyścigu. Starter może rozpocząć wyścig bez nieobecnych osad.
- c) Osada musi wykonywać wszystkie polecenia sędziego zmierzające do usprawnienia startu i zachowania porządku i spokoju w rejonie startu. Brak numeru startowego, niejednolite stroje zawodników, pióra wiosł niepomalowane na barwy klubowe – mogą stanowić dla startera podstawę ukarania osady żółtą kartką. Obowiązek posiadania jednolitych strojów i piór wiosł nie dotyczy osad składanych. Osady nieposiadające na dziobie łodzi kulki ochronnej nie zostaną dopuszczone do startu i nie mają prawa poruszania się po akwenie pod rygorem kar regulaminowych.
- d) Jeśli liczba zgłoszonych osad przekracza o 1 lub 2 liczbę dostępnych pasm wody (torów), sędzia główny może wydać wszystkim osadom polecenie, aby zameldowały się w obszarze startu na 5 minut przed przewidywaną godziną startu pierwszego wyścigu eliminacyjnego. Jeśli liczba osad, które zameldują się na starcie jest równa lub mniejsza niż liczba pasm wody (torów), starter w porozumieniu z sędzią głównym odwołuje eliminacje w danej konkurencji.
- e) Jeżeli do danego wyścigu zgłosi się na starcie tylko jedna osada, starter może w porozumieniu z sędzią głównym zwolnić ją z obowiązku odbycia wyścigu, przyznając jej zwycięstwo. Nie dotyczy to wyścigów eliminacyjnych i wyścigów o Mistrzostwo Polski we wszystkich grupach wiekowych.

6.1.4. Zachowanie się w czasie startu i w strefie startowej

- a) Osada odpowiada za stan techniczny sprzętu, na którym startuje. Jeżeli jednak w okresie bezpośrednio poprzedzającym start wystąpi nieprzewidziana awaria sprzętu, osada ma prawo prosić o przesunięcie startu. Decyzję o opóźnieniu startu lub przesunięciu wyścigu podejmuje sędzia główny w zależności od czasu, przewidzianego na usunięcie uszkodzenia. Jeżeli uszkodzenie jest bardzo poważne, lub jeśli nie powstało w okresie bezpośrednio przed startem, sędzia główny może podjąć decyzję o niedopuszczeniu osady do startu.
- b) Gdy starter oznajmia „2 minuty” oznacza to, że osady są formalnie podporządkowane starterowi, jest to również dla osad zapowiedź przygotowania się do wyścigu. Od momentu rozpoczęcia odczytywania listy startowej, osadom nie przysługuje prawo do zgłaszania braku gotowości. Po odczytaniu listy startowej starter podaje komendę startu. W przypadku procedury skróconej pomija się odczytywanie listy startowej.
- c) Osada nie może wystartować przed wydaniem komendy startowej przez startera. Przedwczesny start zostanie uznany za falstart, powodując ukaranie osady przez startera żółtą kartką. Drugi falstart lub otrzymanie drugiej żółtej kartki stanowi podstawę do ukarania osady czerwoną kartką i powoduje wykluczenie osady z wyścigu.

6.1.5. Zachowanie się osad w czasie wyścigu

- a) Osada powinna płynąć po przydzielonym jej paśmie wody (torze) w taki sposób, aby nie przeszkadzać osadom płynącym na sąsiednich pasmach (torach). Osada odpowiada za utrzymanie właściwego kierunku. Jeżeli osada opuszcza swoje pasmo wody (tor), czyni to na własną odpowiedzialność i ryzyko. Może to uczynić jedynie wtedy, gdy nie uzyskuje z tego tytułu żadnych korzyści i nie przeszkadza innym osadom.
- b) Arbiter powinien ostrzec osadę, która kieruje się w stronę przeszkody grożącej niebezpieczeństwem tak, aby mogła ona uniknąć zderzenia z przeszkodą.

- c) W czasie wyścigu osady są zobowiązane wykonywać polecenia arbitra. Niestosowanie się do polecenia arbitra skutkuje otrzymaniem ostrzeżenia. Po dwukrotnym ostrzeżeniu arbiter może wykluczyć albo zdyskwalifikować osadę.
- d) Za przeszkadzanie innej osadzie uznane może być płynięcie przed inną osadą w taki sposób, że wiosła lub kadłub łodzi powodują wzburzenie wody utrudniające prawidłowe wiosłowanie lub utrzymanie kierunku. Przeszkadzaniem jest również zbliżenie z boku do łodzi konkurującej w taki sposób, że zagraża to zetknięciem piórami wiosła lub kadłubem łodzi oraz zetknięcie się wiosła lub kadłubów łodzi w taki sposób, że osada poszkodowana nie może kontynuować wyścigu.
- e) Niesportowe zachowanie się w stosunku do przeciwników, sędziów lub publiczności spowoduje wykluczenie osady z wyścigu. W przypadkach szczególnie rażącego postępowania osadzie grozi dyskwalifikacja w regatach, a sędzia główny może skierować do Zarządu PZTW wniosek o ukaranie osady czasową dyskwalifikacją.
- f) Przekazywanie osadzie informacji w czasie wyścigu przy użyciu urządzeń nadawczo-odbiorczych jest zabronione pod rygorem dyskwalifikacji osady.
- g) Jeżeli w danym wyścigu uczestniczy więcej osad z jednego klubu, a którakolwiek z nich zostanie uznana za winną przeszkadzania lub spowoduje zderzenie z inną osadą, to arbiter może wykluczyć wszystkie osady z danego klubu biorące udział w wyścigu.

6.1.6. Zachowanie osad na mecie

- a) Osada osiąga linię mety dziobem łodzi i powinna ją przepłynąć na odcinku wyznaczonym przez boje skrajnych pasm toru. Za osiągnięcie przez osadę linii mety uznaje się moment, w którym kulka na dziobie łodzi przetnie linię mety. Ominięcie wyznaczonej bojami linii mety może spowodować niesklasyfikowanie osady i niezaliczenie wyścigu jako ukończonego, jeśli miejsce przekroczenia linii mety będzie niedostatecznie widoczne dla sędziów.
- b) Osada, która ukończy wyścig w pomniejszonym składzie wiosłarzy zostanie sklasyfikowana, natomiast brak sternika w łodzi na linii mety powoduje niesklasyfikowanie osady. Nieokazanie dociężenia przez sternika na wezwanie Komisji Sędziów może spowodować wykluczenie osady.

6.1.7. Osada, która nie przepłynie całej długości wyznaczonego dystansu bez względu na przyczynę nie ma prawa uczestnictwa w dalszych wyścigach w tej konkurencji. Jeżeli zdarzenie miało miejsce w wyścigu finałowym, osada nie zostanie sklasyfikowana. Kontynuowanie wyścigu po wywrotce jest możliwe tylko wtedy, gdy osada nie korzystała z zewnętrznej pomocy przy przywróceniu łodzi do stanu pływalności. Osada, która skorzystała z pomocy zewnętrznej w torze nie może być sklasyfikowana nawet wtedy, gdy przewiosłuje cały dystans.

6.2. Sprzeciw, protest i odwołanie

6.2.1. Sprzeciw

Osada, która uważa, że jej wyścig odbył się nieprawidłowo lub decyzje sędziów były nieprawidłowe może wnieść sprzeciw do arbitra natychmiast po zakończeniu wyścigu i przed opuszczeniem łodzi, przez widoczne i wyraźne podniesienie ręki co najmniej jednego z członków jej osady i skuteczne poinformowanie arbitra o wniesieniu sprzeciwu, chyba że przeszkodzą jej w tym okoliczności, których nie da się uniknąć (np. warunki atmosferyczne).

Arbiter wyścigu podejmuje decyzję w sprawie sprzeciwu natychmiast i komunikuje ustnie swoją decyzję osadom biorącym udział w wyścigu i innym osobom zainteresowanym wyścigiem.

6.2.2. Protest

Delegat osady, która wniosła sprzeciw, który został odrzucony przez arbitra może wnieść protest na piśmie do sędziego głównego nie później niż w ciągu godziny po tym, jak arbiter ogłosił swoją decyzję w sprawie sprzeciwu. Protestowi powinna towarzyszyć kaucja w wysokości określonej w WIS, która zostaje zwrócona, jeśli protest jest uznany za zasadny. Złożenie protestu przysługuje również delegatowi osady, która uważa się za poszkodowaną w przypadku przyjęcia lub odrzucenia przez arbitra sprzeciwu innej osady.

Protest może być również złożony w przypadku, gdy opublikowane wyniki wyścigu są niewłaściwe lub nie uwzględniają podjętych decyzji. Prawo do złożenia protestu ma również delegat osady wykluczonej z innych przyczyn, która uważa się za poszkodowaną.

Komisja Odwoławcza (pkt. 8.6) w składzie: sędzia główny, przedstawiciel PZTW (OZTW), przedstawiciel Kolegium Sędziów PZTW (OZTW) decyduje czy protest jest uzasadniony. Decyzja powinna zostać podjęta

przed następną rundą w danej konkurencji, a w każdym razie nie później niż w ciągu 3 godzin po ostatnim wyścigu w danym dniu.

Jako zasadę przyjmuje się, że w przypadku protestu dotyczącego finału w danej konkurencji, ceremonia dekoracji w tej konkurencji zostanie przesunięta aż do podjęcia decyzji przez Komisję Odwoławczą.

6.2.3. Rozstrzygnięcie protestu

Komisja Odwoławcza podejmuje ostateczną decyzję w sprawie protestu, a także o konsekwencjach wynikających z jej podjęcia dla osad. Podjęte mogą być następujące decyzje:

- a) upomnienie dla osady uznanej za winną wykroczenia,
- b) żółta kartka (odnosząca się do następnego wyścigu, w którym będzie startować osada),
- c) wykluczenie ze wszystkich pozostałych rund konkurencji,
- d) dyskwalifikacja (ze wszystkich konkurencji w danych regatach)
- e) powtórne rozegranie wyścigu (dla wszystkich lub dla pewnej liczby osad)
- f) każda inna decyzja mająca na celu zapewnienie sprawiedliwego współzawodnictwa.

Decyzja Komisji Odwoławczej jest ostatecznym rozstrzygnięciem protestu w czasie regat.

6.2.4. Odwołania

Od decyzji sędziego głównego lub Komisji Odwoławczej kluby, których dotyczą decyzje, mogą wnieść odwołanie w terminie do 3 dni od daty zakończenia regat do Zarządu PZTW dla regat centralnych lub Zarządu OZTW dla regat lokalnych. Decyzja Zarządu PZTW (OZTW) po rozpatrzeniu odwołania jest ostateczna.

6.3. Uszkodzenie sprzętu

Jeżeli w czasie regat lub treningu nastąpi uszkodzenie sprzętu, Komisja Sędziów decyduje, która z osad zawiniła. Zainteresowane strony mają prawo odwołać się od decyzji w terminie do 3 dni po zakończeniu regat do Zarządu PZTW (OZTW), którego decyzja jest ostateczna.

6.4. Starty na długim dystansie

- 6.4.1. Wyścigi na długim dystansie odbywają się według systemu eliminacji czasowych, to znaczy, że pomiar czasu, w jakim osada pokona wyznaczony dystans, jest dokonywany indywidualnie dla każdej osady.
- 6.4.2. Każda osada startuje według programu w kolejności ustalonej w danej konkurencji.
- 6.4.3. Osada ma obowiązek zgłoszenia się do startera lub pomocnika startera na 5 minut przed przewidywanym czasem startu i wykonywać polecenia sędziów na starcie. Osada, która przybędzie na start z opóźnieniem, nie zostanie dopuszczona do startu.
- 6.4.4. Osada, która zgłosi uszkodzenie sprzętu starterowi lub jego pomocnikowi, może zostać dopuszczona do startu jako ostatnia osada w danej konkurencji.

Rozdział 7 System kwalifikacji

7.1. Ogólne zasady kwalifikacji

- 7.1.1. Jeżeli liczba osad startujących w danej konkurencji przekracza liczbę dostępnych pozycji startowych, do wyłonienia finalistów stosuje się system kwalifikacyjny lub eliminacje na czas.
- 7.1.2. Osady zgłoszone do konkurencji, w której dla wyłonienia finalistów należy rozegrać eliminacje dzieli się w drodze losowania na poszczególne wyścigi eliminacyjne o ile regulamin regat nie stanowi inaczej. Losowanie osad do eliminacji wraz z przydzielonymi pasmami wody (torami) winno zostać dokonane przez organizatora regat lub odbyć się najpóźniej po zebraniu delegatów w dniu poprzedzającym rozpoczęcie regat.
- 7.1.3. Jeśli w danej konkurencji jest wyłącznie finał, wówczas losowanie powinno być przeprowadzane wraz z losowaniem innych wyścigów.

- 7.1.4. Jeśli osada wycofa się po losowaniu, ale nie później niż na 1 godzinę przed pierwszym wyścigiem eliminacyjnym, a ilość pozostających osad powoduje zastosowanie innego wariantu wyścigów kwalifikacyjnych, starszy sekretarz regat przeprowadza ponowne losowanie.
- 7.1.5. Wyścigi eliminacyjne muszą być przeprowadzone na takich samych dystansach jak wyścigi finałowe, chyba że regulamin regat przewiduje inny system kwalifikacji. Jeżeli w regulaminie regat podano kolejność wyścigów finałowych, powinna ona być zachowana również w trakcie eliminacji.
- 7.1.6. Wyścigi eliminacyjne w jednej konkurencji muszą odbywać się bezpośrednio po sobie.
- 7.1.7. Wyścigi eliminacyjne powinny być zakończone nie później niż na 1,5 godziny przed rozpoczęciem następnej serii wyścigów w tej samej konkurencji.
- 7.1.8. W regatach lub wyścigach niższej rangi dopuszcza się możliwość podziału zgłoszonych osad na wyścigi równorzędne lub przeprowadzenia kwalifikacji uproszczonych (pkt. 7.3.).
- 7.1.9. Regulamin regat musi zawierać informacje o zastosowanym systemie kwalifikacji.

7.2. System kwalifikacji FISA

- 7.2.1. System kwalifikacji FISA oparty jest na zasadzie, że każda osada posiada dwukrotną szansę zakwalifikowania się do ćwierćfinału, półfinału lub finału (dotyczy w pełni przypadków do 24 osad).
- 7.2.2. Szczegółowe zasady i tabele systemu kwalifikacji FISA zostały dołączone do Regulaminu (Aneks nr 2).

7.3. Uproszczony system kwalifikacji

Uproszczony system kwalifikacji może być stosowany zwłaszcza do konkurencji rozgrywanych w jednym dniu regat. System ten opiera się na następujących zasadach:

- 7.3.1. Listę startową powstałą w wyniku zgłoszeń dzieli się w drodze losowania na taką liczbę wyścigów, aby z każdego z nich do finału A, B, C ... kwalifikowała się jednakowa liczba osad. Dopuszcza się rozstawienie osad na podstawie dotychczas osiągniętych wyników i reprezentowanego poziomu.
- 7.3.2. We wszystkich eliminacjach, także uproszczonych, obowiązuje zasada, że przynajmniej jedna osada zostaje wyeliminowana.
- 7.3.3. Sędzia główny w porozumieniu z delegatami może odwołać rozgrywanie finałów B i C.

7.4. System eliminacji na czas

Jeżeli nie ma możliwości przeprowadzenia kwalifikacji według systemu FISA ani kwalifikacji w systemie uproszczonym, można przeprowadzić eliminacje osad w systemie czasowym. Eliminacje na czas odbywają się na dystansie określonym przez Komisję Odwoławczą regat. Osady startują na tym samym paśmie wody według takiej samej procedury jak starty na długim dystansie (patrz 6.4). Kolejność osad, ustalona według osiągniętych czasów, decyduje o ich kwalifikacji do kolejnych rund eliminacji lub finałów A,B,C ...

7.5. Inne systemy kwalifikacji

W regatach krajowych mogą obowiązywać różne systemy kwalifikacji opublikowane w regulaminie regat.

7.6. Wyścig martwy

Wyścig martwy między dwiema lub większą liczbą osad ma miejsce wtedy, gdy nie można ustalić miejsc zajętych przez dwie lub większą liczbę kolejnych osad. W przypadku, gdy pomiędzy dwiema lub większą liczbą osad zdarzy się martwy wyścig, wówczas tok postępowania jest następujący:

- a) Jeśli martwy wyścig zdarzy się w wyścigu eliminacyjnym, repasażu, ćwierćfinale lub półfinale, a tylko jedna z osad może zakwalifikować się do następnej rundy, wówczas musi odbyć się ponowny wyścig pomiędzy zainteresowanymi osadami. Ponowny wyścig musi odbyć się w tym samym dniu, w którym miał miejsce martwy wyścig i musi odbyć się nie później niż dwie godziny po martwym wyścigu. Jeśli wszystkie osady, pomiędzy którymi zdarzył się martwy wyścig awansują do następnej rundy, nie rozgrywa się powtórnego wyścigu, a ich pozycje przy wejściu do następnej rundy ustala się w drodze losowania.
- b) Jeśli martwy wyścig zdarzy się w finale, wówczas osady zostają sklasyfikowane na tym samym miejscu, a następne miejsce(a) pozostanie(na) wolne. Jeśli miejsca są premiowane medalami, Komitet Organizacyjny musi dostarczyć dodatkowe medale.

Rozdział 8 Sędziowie i sędziowanie

8.1. Sędziowie

- 8.1.1. Obowiązki sędziego na regatach wioślarskich może pełnić osoba, która posiada ważną licencję sędziego.
- 8.1.2. Licencje sędziowskie wydawane są przez Zarząd PZTW na podstawie Regulaminu zatwierdzonego przez Zarząd PZTW w dniu 12.01.2000 wraz z późniejszymi zmianami.
- 8.1.3. Sędziowie wioślarscy są zorganizowani w Okręgowych Kolegiach Sędziów, a za ich pośrednictwem należą do Kolegium Sędziów PZTW. Działalność Kolegium opiera się na Regulaminie Kolegium Sędziów, w którym zostały określone prawa i obowiązki sędziów, a także sposób nadawania i odbierania licencji oraz klas sędziowskich.

8.2. Rola i skład Komisji Sędziów

- 8.2.1. Sędziowie, powołani do udziału w regatach, stanowią Komisję Sędziów tych regat.
- 8.2.2. Komisję Sędziów powołuje organizator regat. Skład Komisji Sędziów proponuje dla regat centralnych Kolegium Sędziów PZTW, podejmując imienne decyzje dotyczące pełnienia najważniejszych funkcji (sędziego głównego, jego zastępcy, starszego sekretarza, starszego sędziego komisji kontroli oraz Przedstawiciela Kolegium Sędziów), dla regat makroregionalnych i okręgowych – Kolegium Sędziów OZTW, dla regat lokalnych i klubowych – Zarząd klubu w porozumieniu z Kolegium Sędziów właściwego OZTW.
- 8.2.3. Zadaniem Komisji Sędziów jest takie przeprowadzenie imprezy, aby wszystkie osady miały zapewnione bezpieczeństwo i każda ze startujących osad miała równe szanse odniesienia zwycięstwa.
- 8.2.4. Sędziowie wypełniając swoje obowiązki zgodnie z Regulaminem poprzez sprawiedliwe decyzje i właściwą postawę osobistą reprezentują PZTW wobec uczestników regat.
- 8.2.5. W Komisji Sędziów regat występują następujące funkcje:
 - sędzia główny,
 - zastępca sędziego głównego,
 - arbiter,
 - starter,
 - pomocnik startera,
 - sędzia na starcie,
 - sędziowie mierzący czas,
 - sędziowie na mecie, w tym sędzia celowniczy i ustalający kolejność,
 - sekretarze (w tym starszy sekretarz),
 - sędziowie Komisji Kontroli (w tym starszy sędzia Komisji Kontroli, sędzia odpowiedzialny za ważenie zawodników, sędzia odpowiedzialny za ważenie łodzi oraz sędziowie odpowiedzialni za pomosty),
 - przedstawiciel organizatora regat (PZTW, OZTW),
 - przedstawiciel Kolegium Sędziów (PZTW, OZTW).
- 8.2.6. W regatach międzynarodowych i meczach międzynarodowych funkcje: sędziego głównego, zastępcy sędziego głównego, arbitra, startera, sędziego na starcie oraz starszego sędziego Komisji Kontroli powinni pełnić sędziowie posiadający ważną licencję międzynarodową.
- 8.2.7. W regatach centralnych funkcje: sędziego głównego, zastępcy sędziego głównego, arbitra, startera, sędziego na starcie oraz starszego sędziego Komisji Kontroli mogą pełnić wyłącznie sędziowie posiadający ważną licencję sędziego związkowego lub sędziego klasy I. W innych regatach funkcje te mogą być pełnione przez wszystkich sędziów.
- 8.2.8. Trenerzy oraz członkowie osad startujących w regatach nie mogą pełnić funkcji sędziowskich. Osoby sprawujące funkcję prezesa lub wiceprezesa klubu, którego osady startują w regatach nie mogą pełnić funkcji sędziego głównego regat lub jego zastępcy.

8.3. Sędzia główny

- 8.3.1. Sędzia główny kieruje całością regat. Ma prawo i obowiązek czuwać nad przebiegiem prac przygotowawczych do regat. Może również wysuwać w stosunku do organizatora regat żądania wynikające z Regulaminu.
- 8.3.2. Sędzia główny zobowiązany jest do:
- a) szczegółowego rozeznania warunków technicznych toru i jego obsługi, stanu bezpieczeństwa i ewentualnych zagrożeń oraz opieki lekarskiej,
 - b) znajomości regulaminu regat,
 - c) przeprowadzenia odpraw z sędziami i uczestnictwa w zebraniu delegatów,
 - d) nakładania kar wynikających z Regulaminu oraz WIS,
 - e) złożenia sprawozdania (aneks nr 1).
- 8.3.3. Sędzia główny nie może pełnić na regatach żadnej innej funkcji sędziowskiej.
- 8.3.4. Sędzia główny ma prawo do okresowego odroczenia lub przerwania regat w przypadku szczególnie niekorzystnych warunków atmosferycznych lub poważnych zaniedbań organizacyjnych, uniemożliwiających bezpieczne i sprawiedliwe rozegranie regat.
- 8.3.5. Na wniosek delegatów klubów podejmuje decyzje w sprawie zmian w składach osad oraz wycofania osad.
- 8.3.6. Nadzoruje pracę innych sędziów i podejmuje decyzje w sprawach pilnych i spornych, z pełnym poszanowaniem decyzji podjętych zgodnie z Regulaminem. Ma prawo do konsultacji swoich decyzji z Komisją Sędziów lub członkami Komisji Odwoławczej.
- 8.3.7. Dopilnowuje wraz ze starszym sekretarzem i przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego złożenia obowiązujących sprawozdań po regatach, łącznie ze sprawozdaniem sędziego głównego (Aneks nr 1).
- 8.3.8. Sprawozdanie sędziego głównego powinno zawierać w formie opisowej następujące informacje:
- przygotowanie toru, sprzętu i urządzeń,
 - opis warunków atmosferycznych, w jakich odbyły się regaty,
 - informacje o realizacji programu regat,
 - zachowanie się zawodników i publiczności,
 - wszelkie inne informacje, których podanie do wiadomości organizatora sędzia główny uzna za ważne i istotne.
- 8.3.9. Ma prawo skierować do organizatora regat zażalenie na kluby, które bezpośrednio lub za pośrednictwem swoich członków nie stosują się do poleceń sędziów. Może również skierować do Zarządu PZTW wniosek o nałożenie czasowej dyskwalifikacji na osady w przypadku szczególnie poważnych wykroczeń lub niesportowego zachowania.
- 8.4. Przedstawiciel Kolegium Sędziów PZTW
Przedstawiciel Kolegium Sędziów PZTW wyznaczony imiennie przez Prezydium KS obserwuje regaty pod względem zgodności z Regulaminem. Wraz z sędzią głównym i przedstawicielem PZTW uczestniczy w pracach Komisji Odwoławczej. Zwraca szczególną uwagę na pracę sędziów, omawiając ją w razie potrzeby z sędzią głównym i zwracając w swoim sprawozdaniu uwagę na sprawy wymagające szkolenia.
- 8.5. Przedstawiciel PZTW (OZTW)
Rolę przedstawiciela PZTW na regatach pełni imiennie wyznaczony członek Zarządu PZTW lub wyznaczony członek Komisji Imprez.
- 8.6. Komisja Odwoławcza
- 8.6.1. Komisja odwoławcza na każdych regatach składa się z sędziego głównego, Przedstawiciela Kolegium Sędziów PZTW (OZTW) powołanego na dane regaty oraz przedstawiciela organizatora - Zarządu PZTW (OZTW).
- 8.6.2. Do zadań Komisji Odwoławczej należy:
- a) przyjmowanie i rozstrzyganie złożonych protestów,
 - b) podejmowanie decyzji w sprawach nie objętych Regulaminem.
- 8.7. Zastępca sędziego głównego

- 8.7.1. Kieruje pracą sędziów na mecie i ustala ich szczegółowe zadania,
- 8.7.2. Sprawuje nadzór nad aparaturą techniczną na mecie,
- 8.7.3. Kontroluje i zatwierdza własnoręcznym podpisem protokoły wyścigów lub wydrukowane z systemu informatycznego wyniki wyścigów, a następnie przekazuje je do sekretariatu regat,
- 8.7.4. Utrzymuje łączność z sędzią głównym, starterem, komisją kontroli i sekretariatem,
- 8.7.5. Potwierdza odbiór informacji arbitra po zakończeniu wyścigu przez podniesienie białej flagi lub zapalenie białego światła. Jeżeli arbiter pokaże czerwoną flagę, zastępca sędziego głównego ustala przyczynę postępowania arbitra i wstrzymuje przekazanie wyników aż do ich ostatecznego ustalenia.

8.8. Przewodniczący komitetu organizacyjnego

- 8.8.1. Nadzoruje techniczne i organizacyjne przygotowanie regat, w tym motorówek i środków łączności. Sprawdza stan przygotowania toru i służb technicznych, medycznych i ratowniczych. Sporządza protokół odbioru toru (Aneks nr 1).
- 8.8.2. Nadzoruje przygotowanie szatni i pomieszczeń dla zawodników.
- 8.8.3. Odpowiada wraz z sędzią głównym i sekretarzem regat za złożenie sprawozdania i pełnej dokumentacji regat.

8.9. Komisja Kontroli

Zadaniem Komisji Kontroli, pracującej pod kierunkiem starszego sędziego Komisji Kontroli jest zapewnienie prawidłowego przebiegu regat zgodnie z przepisami WRS.

- 8.9.1. Swoje zadania członkowie Komisji Kontroli realizują wykonując następujące czynności:
 - a) sprawdzanie dokumentów zawodników, licencji, kart zdrowia,
 - b) ważenie sterników i zawodników kategorii lekkiej i sporządzanie protokołu ważenia (Aneks nr 1),
 - c) informowanie starszego sędziego Komisji Kontroli o wynikach ważenia,
 - d) ważenie łodzi po wyścigach.
- 8.9.2. Do zadań sędziów Komisji Kontroli należy ponadto:
 - a) nadzorowanie wypływających i przybywających osad,
 - b) sprawdzanie stanu technicznego łodzi, stanu podnożków, barwy wiosł, kulek ochronnych na dziobie, prawidłowych numerów startowych,
 - c) sprawdzanie jednolitości ubiorów zawodników,
 - d) niedopuszczanie do wyjścia na wodę osad, których sprzęt nie spełnia warunków bezpieczeństwa,
 - e) przekazywanie zawodnikom i delegatom poleceń sędziego głównego,
 - f) współpraca z zespołem prowadzącym kontrolę antydopingową,
 - g) nakładanie lub wnioskowanie o udzielenie kar regulaminowych w przypadku przewinień osad.
- 8.9.3. Starszy sędzia Komisji Kontroli jest odpowiedzialny za organizację pracy Komisji Kontroli, za prawidłowe prowadzenie dokumentacji pracy Komisji Kontroli i przekazanie jej do sekretariatu regat oraz sprawne przekazywanie wszelkich informacji innym członkom Komisji Sędziowskiej.

8.10. Procedura ważenia sterników i zawodników kategorii lekkiej

- 8.10.1. Wszyscy zawodnicy i sternicy ważeni są w strojach (koszulka i spodenki lub strój równoważny). Ważenie sterników i zawodników kategorii lekkiej odbywa się nie wcześniej niż na 2 godziny i nie później niż na 1 godzinę przed przewidywanym startem w danej konkurencji w każdym dniu regat. Ważenia dokonuje się z dokładnością 0,1 kg.
- 8.10.2. Sternicy i zawodnicy kategorii lekkiej zobowiązani są zgłosić się do ważenia z dokumentem tożsamości ze zdjęciem.
- 8.10.3. Sternicy, których masa ciała jest mniejsza niż konieczne minimum (pkt. 2.4), otrzymują odpowiednie dociążenie o masie określonej z dokładnością do 0,1 kg. Zakończenie procedury ważenia musi zostać potwierdzone podpisem sternika na protokole ważenia.

- 8.10.4. Wszyscy członkowie osady kategorii lekkiej (z wyjątkiem sternika) są ważeni w tym samym czasie. Jeśli średnia masa ciała osady lub masa ciała jednego z jej zawodników są na 1 godzinę przed przewidzianym startem wyższe niż minimum określone w pkt. 2.3. lub nie stawia się do ważenia w czasie określonym w pkt. 8.10.1., osada zostaje wykluczona z wyścigu przez sędziego Komisji Kontroli odpowiedzialnego za ważenie zawodników. O swojej decyzji informuje niezwłocznie starszego sędziego Komisji Kontroli.
- 8.10.5. Jeżeli w jednym dniu zawodów odbywają się dwie rundy tej samej konkurencji, a niektóre z osad nie muszą startować w pierwszej rundzie, to osady startujące tylko w drugiej rundzie są zobowiązane zgłosić się do ważenia w tym samym czasie, w którym odbywa się ważenie dla zawodników startujących w pierwszej rundzie.
- 8.10.6. W przypadku zamiany zawodnika wagi lekkiej na zawodnika rezerwowego po upływie terminu ważenia określonego regulaminem wykonuje się ważenie tego zawodnika nie licząc średniej wagi osady. Zawodnik taki nie może przekroczyć indywidualnego limitu wagi dla danej kategorii wagowej.

8.11. Procedura ważenia łodzi

- 8.11.1. Minimalna masa łodzi została określona dla każdej kategorii łodzi w pkt. 3.2.2. i 3.2.3.
- 8.11.2. Minimalna masa łodzi obejmuje tylko części niezbędne do jej używania, w szczególności odsadnie, dulki, podnóżki, buty, szyny, wózki i przedłużenia kadłuba. Nie należą do nich wiosła, numer na dziobie oraz wzmacniacze, głośniki i inne wyposażenie elektroniczne. Dodatkowa masa umieszczona na łodzi, aby osiągnąć wymaganą masę winna być w sposób trwały przymocowana do łodzi lub powyższego wyposażenia.
- 8.11.3. Wyłączna odpowiedzialność za to, aby łódź posiadała minimalną masę należy do osady.
- 8.11.4. Waga do ważenia łodzi powinna wskazywać masę łodzi z dokładnością do 0,1 kg. Waga powinna być połączona z drukarką, tak by można natychmiast sporządzić wydruk potwierdzający masę łodzi. Na początku każdego dnia treningów i każdego dnia wyścigów waga powinna zostać przetestowana przez członka Komisji Kontroli odpowiedzialnego za ważenie łodzi przy użyciu zalegalizowanych ciężarków.
- 8.11.5. Waga powinna być dostępna do kontrolnego ważenia łodzi co najmniej 2 godziny przed pierwszym biegiem każdego dnia regat. Po rozpoczęciu regat aż do ostatniego oficjalnego ważenia waga nie jest dostępna dla ważenia kontrolnego łodzi.
- 8.11.6. Waga powinna być umieszczona na płaskiej podłodze, wewnątrz budynku lub namiotu w taki sposób, by zapewnić ochronę przed wiatrem. Obszar ważenia powinien być łatwo dostępny i powinien być używany w czasie regat wyłącznie do ważenia łodzi.
- 8.11.7. Osoba upoważniona przez sędziego głównego regat powinna dokonać losowania przed startem każdej serii wyścigów. Podstawą losowego wyboru mogą być zarówno tory zgodnie z listą startową, jak i miejsca zajęte przez osady w poszczególnych wyścigach. Osoba ta ma również prawo dołączenia dodatkowych łodzi do listy, jeżeli istnieje podejrzenie, że pewne łodzie są zbyt lekkie. Lista powinna zostać dostarczona starszemu sędziemu Komisji Kontroli.
- 8.11.8. Członek Komisji Kontroli informuje o ważeniu wyznaczone osady schodzące z wody po swoim wyścigu, i on lub osoby do tego wyznaczone powinny towarzyszyć każdej łodzi w drodze do wagi. Wybrana osada natychmiast po zawiadomieniu, że łódź została wyznaczona do ważenia powinna dostarczyć swoją łódź do wagi. Osada wyznaczona do ważenia nie może dodać do masy łodzi żadnej dodatkowej masy, aż do zważenia łodzi. W przypadku niepodporządkowania się tym zasadom osada zostanie ukarana zgodnie z punktem 8.11.12.
- 8.11.9. Minimalna masa łodzi obejmuje całe wyposażenie niezbędne do jej normalnego używania, w szczególności: odsadnie, dulki, buty, szyny, wózki i przedłużenia kadłuba. Minimalna masa nie uwzględnia wiosł oraz numerów startowych. Minimalna masa może obejmować urządzenia do wzmacniania dźwięku oraz inne rodzaje wyposażenia elektronicznego łącznie z przewodami znajdującymi się w łodzi dla połączenia takich urządzeń wraz z głośnikami pod warunkiem, że są na trwałe przymocowane do łodzi. Ewentualne dodatkowe obciążenie łodzi powinno być przymocowane do niej lub jej niezbędnego wyposażenia w sposób trwały. W czasie oficjalnego ważenia łodzi dopuszcza się normalną wilgotną powierzchnię łodzi. Jednakże pozostająca w łodzi woda powinna zostać usunięta przed ważeniem, w szczególności woda zawarta w komorach. Wszystkie inne przedmioty i wyposażenie,

którego masa nie powinna być uwzględniona przy ważeniu (narzędzia, ubiory, ręczniki, butelki itd.) powinny zostać usunięte z łodzi przed ważeniem.

8.11.10. Łódź jest oficjalnie ważona po usunięciu wody z komór i usunięciu przedmiotów niestanowiących jej podstawowego wyposażenia.

8.11.11. Jeśli masa łodzi jest poniżej dozwolonego minimum, sędzia Komisji Kontroli powinien wydrukować wynik ważenia i postępować według poniższej procedury:

- a) Sędzia Komisji Kontroli umieszcza uwagę „Pierwsze ważenie łodzi” na wydrukowanym wyniku ważenia.
- b) Następnie w obecności przedstawiciela osady sędzia Komisji Kontroli sprawdza wagę używając zalegalizowanych ciężarków i drukuje wynik tego ważenia. Umieszcza na wydrukowanym wyniku nazwę osady, nazwę konkurencji, numer wyścigu z dopiskiem „Ważenie kontrolne”. Wydrukowany wynik ważenia kontrolnego podpisują sędzia Komisji Kontroli odpowiedzialny za ważenie łodzi i przedstawiciel osady.
- c) Łódź jest ważona ponownie. Sędzia Komisji Kontroli zapisuje na wydrukowanym wyniku nazwę osady, konkurencję, liczbę i rodzaj pozostawionego w łodzi wyposażenia, którego masa została odjęta od wyniku ważenia z dopiskiem „Drugie ważenie łodzi”. Wydrukowany wynik drugiego ważenia kontrolnego podpisują sędzia Komisji Kontroli odpowiedzialny za ważenie łodzi i przedstawiciel osady.
- d) Sędzia Komisji Kontroli dostarcza wszystkie wydruki ważenia (Pierwsze ważenie łodzi, Ważenie kontrolne i Drugie ważenie łodzi) starszemu sędziemu Komisji Kontroli.

8.11.12. Karą za start na zbyt lekkiej łodzi jest przesunięcie osady na ostatnie miejsce w danym wyścigu. Decyzję w tej sprawie podejmuje sędzia Komisji Kontroli odpowiedzialny za ważenie łodzi i przekazuje ją starszemu sędziemu Komisji Kontroli.

8.11.13. Jeśli osada wystartuje ponownie na zbyt lekkiej łodzi w innym wyścigu tej samej konkurencji, to karą jest wykluczenie osady w tej konkurencji. Decyzję w tej sprawie podejmuje sędzia Komisji Kontroli odpowiedzialny za ważenie łodzi i przekazuje ją starszemu sędziemu Komisji Kontroli.

8.12. Sekretarze regat

8.12.1. Zadaniem sekretarzy regat, pracujących pod kierunkiem starszego sekretarza, jest sporządzenie kompletnej dokumentacji zawodów. Starszy sekretarz odpowiada za wykonanie wszystkich poniższych zadań.

8.12.2. Do zadań starszego sekretarza i sekretariatu należy:

- a) załatwianie wszelkich spraw delegatów i sędziów, z wyjątkiem spraw wymagających decyzji sędziego głównego,
- b) przyjmowanie od delegatów zgłoszeń zmian i wycofania osad i informowanie delegatów o decyzjach sędziego głównego w ich przedmiocie,
- c) przygotowanie dokumentacji na wszelkie odprawy i zebrania zgodnie ze wskazówkami sędziego głównego,
- d) przygotowanie bieżących list startowych i materiałów do losowania. Jeżeli listy startowe dla kolejnych etapów regat są generowane w systemie informatycznym do obowiązków starszego sekretarza należy sprawdzenie ich prawidłowości,
- e) przygotowanie i publikowanie komunikatów dla delegatów i zawodników,
- f) opracowanie i przygotowanie protokołów pełnych wyścigów zgodnie z wymogami PZTW (Aneks nr 1) oraz współpraca z sędzią głównym regat przy przygotowaniu sprawozdania.

8.12.3. Pełną dokumentację związaną z regatami po zakończeniu regat starszy sekretarz przekazuje organizatorowi regat.

8.13. Sędzia na starcie

8.13.1. Łączność

Przed objęciem obowiązków sędzia na starcie powinien się upewnić, że łączność radiowa i telefoniczna ze starterem i trzymaczami na pomostach funkcjonuje prawidłowo.

8.13.2. Wyrównanie

Komitet Organizacyjny zapewnia obsługę techniczną na pomostach startowych. Sędzia na starcie sprawdza, czy wszystkie łodzie zostały wyrównane w taki sposób, że ich dzioby znajdują się dokładnie na linii startu. Gdy uzna, że tak właśnie jest, sygnalizuje ten fakt starterowi przez podniesienie białej flagi lub włączenie białego światła. Jeśli w czasie procedury startowej zachodzi konieczność ponownego wyrównania, sędzia na starcie opuszcza białą flagę lub wyłącza białe światło.

8.13.3. Falstart

Jeśli jedna lub więcej osad wystartuje przed podaniem sygnału do startu, sędzia na starcie sygnalizuje to starterowi i arbitrowi podnosząc czerwoną flagę lub włączając czerwone światło. Po zatrzymaniu wyścigu, podaje starterowi nazwę osady, która popełniła falstart. O tym, czy jedna lub więcej osad popełniła falstart decyduje wyłącznie sędzia na starcie. Jeżeli system startowy umożliwia takie działanie, sędzia na starcie może samodzielnie zatrzymać wyścig w przypadku falstartu.

8.14. Starter i jego działania

8.14.1. Wyposażenie startera stanowią: czerwona flaga, dzwon, urządzenia nagłaśniające, znaki falstartu, zegar, tablica wraz z kredą (pisakiem), urządzenia łączności. Start może być wyposażony w system sygnalizacji świetlnej i dźwiękowej (światła startowe).

8.14.2. Do zadań startera należą:

- a) zapewnienie bezpieczeństwa zawodnikom przed startem, podczas procedury startowej oraz podczas pobytu osad w strefie startowej,
- b) utrzymywanie łączności z sędzią głównym, z sędzią na starcie, zastępcą sędziego głównego, sekretariatem i z komisją kontroli,
- c) obserwacja zachowania osad i przestrzegania zasad ruchu na torze w pobliżu startu,
- d) sprawdzanie punktualności osad przytływających na start,
- e) sprawdzanie prawidłowego wyposażenia łodzi, strojów zawodników i wioseł,
- f) wzywanie osad na stanowiska startowe,
- g) ogłaszanie co 1 minutę (począwszy od 5 minut) czasu pozostałego do startu,
- h) wydanie komendy startowej i sprawdzenie prawidłowości startu,
- i) zatrzymanie wyścigu w przypadku falstartu,
- j) nakładania kar na osady w ramach swoich kompetencji,
- k) wykluczanie lub dyskwalifikacja osad w przypadku czerwonej kartki, oraz nakładanie innych sankcji przewidzianych regulaminem,

8.14.3. Procedura startowa (z flagami):

Osady muszą się ustawić przy swoich pomostach startowych na dwie minuty przed godziną swojego startu. Komenda "Dwie minuty" jest informacją dla osad, że start może nastąpić w dowolnym momencie po wydaniu tej komendy. Przed wydaniem komendy startowej starter powinien upewnić się czy arbiter, meta i sędzia na starcie są gotowi, a warunki na torze pozwalają na rozpoczęcie wyścigu. Gdy łodzie są wyrównane, a osady gotowe do wyścigu starter wyczytuje nazwę każdej osady (roll-call) według listy startowej. Po rozpoczęciu wywoływania osady muszą być pewne, że dzioby ich łodzi są skierowane prosto. Każda osada jest odpowiedzialna za proste ustawienie swojej łodzi i gotowość do startu.

Po rozpoczęciu wyczytywania listy startowej starter nie zwraca uwagi na sygnalizację osad, które nie są gotowe lub nie są ustawione prosto. Po wyczytaniu ostatniej osady starter upewnia się, że sędzia na starcie wciąż trzyma w górze białą flagę, a potem mówi:

"UWAGA"

Następnie starter podnosi czerwoną flagę. Po wyraźnej przerwie starter daje sygnał do startu opuszczając szybko czerwoną flagę w bok i mówiąc równocześnie:

"START"

Przerwa pomiędzy podniesieniem flagi a komendą startową (opuszczeniem czerwonej flagi i powiedzeniem "START") winna być zmienna.

Jeśli procedura została przerwana z przyczyn niezależnych od osad lub z powodu falstartu, wówczas starter musi rozpocząć procedurę od nowa, począwszy od wyczytywania osad.

8.14.4. Procedura startowa ze światłami sygnałowymi:

Osady muszą się ustawić przy swoich pomostach startowych na dwie minuty przed godziną swojego startu. W tym momencie sygnalizatory świetlne na pomoście startowym powinny być wyłączone. Komenda "Dwie minuty" jest informacją dla osad, że start może nastąpić w dowolnym momencie po

wydaniu tej komendy. Równocześnie z wydaniem komendy „Dwie minuty” należy włączyć pulsujące żółte światło na wieży startowej. Światło sygnalizuje rozpoczęcie komendy startowej i jest informacją dla pozostałych użytkowników toru, że nie wolno im poruszać się w strefie startowej.

Przed wydaniem komendy startowej starter powinien upewnić się czy arbiter, meta i sędzia na starcie są gotowi, a warunki na torze pozwalają na rozpoczęcie wyścigu. Gdy łodzie są wyrównane a osady gotowe do wyścigu starter wyczytuje nazwę każdej osady (roll-call) według listy startowej. Po rozpoczęciu wyczytywania osady muszą być pewne, że dzioby ich łodzi są skierowane prosto. Każda osada jest odpowiedzialna za proste ustawienie swojej łodzi i gotowość do startu po zakończeniu wywoływania.

Po rozpoczęciu wywoływania starter nie zwraca uwagi na sygnalizację osad, które nie są gotowe lub nie są ustawione prosto. Po wywołaniu ostatniej z osad starter upewnia się, że sędzia na starcie ma włączone białe światło, a potem mówi:

"UWAGA"

Następnie starter naciska guzik (przełącznik), aby włączyć czerwone światło. Po wyraźnej przerwie daje sygnał do startu przyciskając guzik, który równocześnie:

- a) zmienia światło z czerwonego na zielone,
- b) wydaje sygnał dźwiękowy poprzez głośniki,
- c) uruchamia pomiar czasu dla wyścigu,
- d) zatrzymuje obraz startu na monitorze na stanowisku sędziego na starcie,
- e) wyłącza żółte pulsujące światło na wieży startowej.

Przerwa pomiędzy czerwonym światłem a komendą startową (zielonym światłem i sygnałem dźwiękowym) powinna być wyraźna i zmienna. Jeśli procedura została przerwana z przyczyn niezależnych od osad lub z powodu falstartu, wówczas starter musi rozpocząć procedurę od nowa, poczynawszy od wyczytywania osad.

8.14.5. Szybki start

W wyjątkowych okolicznościach starter może podjąć decyzję o zastosowaniu skróconej procedury startowej i powinien poinformować o tym osady. W przypadku powtórzenia startu w danym wyścigu należy użyć tej samej procedury startowej. Zamiast wyczytywania osad, starter zapowiada:

"SZYBKI START – UWAGA"

Następnie starter podnosi czerwoną flagę, lub włącza czerwone światło. Po wyraźnej przerwie starter daje sygnał do startu:

opuszczając szybko czerwoną flagę w bok i mówiąc równocześnie:

„START”

lub zmieniając światła z czerwonego na zielone, uruchamiając sygnał dźwiękowy oraz pomiar czasu dla wyścigu, zatrzymując obraz startu na monitorze na stanowisku sędziego na starcie i wyłączając żółte pulsujące światło na wieży startowej.

8.14.6. Falstart

Łódź, która przekroczyła linię startu po podniesieniu przez startera czerwonej flagi, lecz przed podaniem sygnału do startu, spowodowała falstart. Po rozpoczęciu wyścigu starter sprawdza sygnalizację sędziego na starcie, aby upewnić się, że start odbył się prawidłowo. W przypadku sygnalizowania przez sędziego na starcie falstartu, starter daje osadom sygnał zatrzymania wyścigu poprzez użycie dzwonu i czerwonej flagi. Następnie starter sprawdza, która z osad popełniła falstart. Osada, która popełniła falstart otrzymuje żółtą kartkę. Zostaje o tym poinformowana przez startera w następujący sposób: „Osada X – Falstart – Żółta Kartka”.

Jeśli więcej niż jedna z łodzi przekroczyła linię startu przed sygnałem startu, żółtą kartkę otrzymuje tylko ta osada lub te osady, która (które) wedle decyzji sędziego na starcie spowodowała(y) falstart.

8.14.7. Przesunięcie wyścigów

Jeśli konieczne jest opóźnienie startu, lub zdarzy się inna nieprzewidziana sytuacja, starter powinien porozumieć się z arbitrem i sędzią głównym. Następnie informuje osady o nowej godzinie startu słownie i na tablicy przymocowanej do wieży startowej. Jeśli konsultacja z sędzią głównym nie jest możliwa, starter podejmuje decyzję samodzielnie.

8.15. Arbiter

8.15.1. Obowiązki arbitra

Arbiter odpowiada za właściwy przebieg wyścigu i bezpieczeństwo wioślarzy. W szczególności musi zapewnić podczas wyścigu równe szanse wszystkim osadom.

Jeśli osada traci szansę na zwycięstwo z przyczyn niezawinionych, arbiter powinien podjąć właściwą decyzję w celu ich przywrócenia.

Może w odpowiedni sposób ukarać winne osady po wcześniejszym ostrzeżeniu.

Arbiter nie może dawać osadom wskazówek co do sterowania, jednak powinien chronić osady przed przeszkadzaniem im przez przeciwników.

Arbiter może zatrzymać wyścig jeśli będzie to niezbędne, nałożyć odpowiednie kary i nakazać powtórzenie wyścigu, natychmiast lub później. W tym ostatnim przypadku o nowej godzinie startu decyduje w porozumieniu z sędzią głównym i informuje o tym zainteresowane osady.

Arbiter może również wykluczyć osady po ukończeniu wyścigu lub może ograniczyć powtórzenie wyścigu tylko do wskazanych przez siebie osad. Jeśli jednak arbiter ma wątpliwości, czy przeszkadzanie wpłynęło na wynik wyścigu, lub uważa, że efekt przeszkadzania był mało znaczący, może zaniechać nakazania powtórzenia wyścigu osadom zaangażowanym w incydent.

8.15.2. Starszeństwo

Starter i sędzia na starcie podlegają arbitrowi we wszystkim, z wyjątkiem czynności, które są zastrzeżone dla nich (punkty 8.13 i 8.14).

8.15.3. Obowiązki arbitra w drodze na start

W drodze na start arbiter dokonuje inspekcji urządzeń toru, aby upewnić się, że działają poprawnie. Powinien także sprawdzić, że na torze nie ma przeszkód. Sprawdza również, czy znajdujące się na wodzie osady przestrzegają ustalonych zasad ruchu. W razie nieprawidłowości może ukarać osady nieprzestrzegające zasad ruchu Żółtą Kartką, która dotyczy ich następnego startu. Jeśli zauważy usterki w instalacjach powinien zawiadomić sędziego głównego.

8.15.4. Obowiązki arbitra w czasie startu

W czasie procedury startowej motorówka arbitra powinna stać możliwie najbliżej sędziego na starcie lub za osadami w centrum toru. Jeśli start jest z jakiegoś powodu nieprawidłowy, arbiter może nakazać starterowi zatrzymanie wyścigu lub może go zatrzymać sam przez użycie dzwonu i czerwonej flagi.

8.15.5. Pozycja motorówki arbitra

W czasie wyścigu motorówka arbitra musi być usytuowana w taki sposób, aby był gotowy do podjęcia ewentualnych działań w sposób najbardziej efektywny. Pozycja motorówki arbitra zależy od rozwoju sytuacji w wyścigu, wpływu miejsc zajętych przez osady na ich dalszy los w kolejnych eliminacjach. Zależy również od warunków meteorologicznych. Na torze, na którym nie ma systemu Albano, arbiter powinien zdawać sobie sprawę z tego, że osady mogą sterować kierując się pozycją jego motorówki. Arbiter musi również być pewny, że osada, do której się zwraca słyszy go. Jeśli zajdzie konieczność wyprzedzenia jednej lub kilku osad, arbiter powinien utrudnić im wiosłowanie w najmniejszym możliwym stopniu.

8.15.6. Obowiązki arbitra w czasie wyścigu

Jeśli osada może przeszkodzić innej opuszczając swój tor, arbiter powinien podnieść białą flagę, wywołać nazwę przeszkadzającej osady wskazując właściwą zmianę kierunku przez opuszczenie flagi w bok. Jeżeli osada wypełnia polecenie arbitra to chowa flagę.

Przy powtórным przeszkadzaniu arbiter przekazuje sygnały jak wyżej, a wywołując nazwę osady mówi: „**OSTRZEŻENIE**”

Jeśli ta sama osada popełni kolejne wykroczenie, arbiter unosi białą flagę, wywołuje nazwę osady i oznajmia swoją decyzję mówiąc „**STOP – WYKLUCZENIE**” lub „**STOP – DYSKWALIFIKACJA**”.

Jeśli jakaś osada jest pokrzywdzona, należy przede wszystkim przywrócić jej szansę zwycięstwa. Nałożenie odpowiednich sankcji jest sprawą drugorzędną. Jeśli osada traci szansę zwycięstwa, arbiter powinien wybrać najwłaściwsze z działań przewidzianych przez Regulamin. W szczególności może zatrzymać wyścig, nałożyć odpowiednie sankcje i nakazać powtórzenie wyścigu. W zależności od okoliczności może zezwolić na kontynuowanie wyścigu i oznajmić swoją decyzję po jego zakończeniu. Jeżeli osada pokrzywdzona nie odzyskała swoich szans na zwycięstwo, arbiter nie może ograniczyć się do ukarania winnej osady.

Charakter wyścigu (wyścig eliminacyjny, repasaż, ćwierćfinał, półfinał lub finał) może mieć wpływ na postępowanie arbitra. Arbiter musi mieć na uwadze etap eliminacji, podobnie jak kryteria kwalifikacji do następnych wyścigów.

Arbiter nie może kierować osadą, chyba że na jej torze znajduje się przeszkoda. Jeśli na paśmie wody (torze), na którym płynie osada znajduje się przeszkoda, arbiter podnosi białą flagę, wywołuje nazwę

osady i mówi „**UWAGA – PRZESZKODA**” wskazując kierunek, w którym powinna skrócić osada, aby ominąć przeszkodę.

Jeżeli przeszkoda zagraża kilku osadom, albo jeśli jej ominięcie spowoduje utratę szans osady, wówczas arbiter zobowiązany jest do zatrzymania wyścigu.

Jeżeli osada opuści swoje pasmo wody (tor), arbiter nie powinien jej sygnalizować istnienia przeszkody, chyba, że zetknięcie z nią grozi bezpieczeństwu osady. Wówczas arbiter podnosi białą flagę, wywołuje nazwę osady i wydaje komendę „**STOP – PRZESZKODA**”.

8.15.7. Bezpieczeństwo

Arbiter powinien czuwać nad bezpieczeństwem osad i dołożyć wszelkich starań, by sprzęt i łódzie nie uległy uszkodzeniu. W razie konieczności powinien zwrócić uwagę osady podnosząc białą flagę i wydając komendę "Stop". Jeśli jeden lub kilku zawodników wpadnie do wody, łódź przewróci się lub zatoni, arbiter powinien upewnić się, czy służby ratownicze wkroczyły do akcji, a jeśli nie, podjąć konieczne działania. W czasie trwania wyścigu, a także po jego zakończeniu arbiter musi być w każdej chwili gotowy do udzielenia pomocy osadzie, która jej potrzebuje. W przypadku, gdy występują szkwały lub nastąpi gwałtowne pogorszenie pogody, start wyścigu, jego kontynuowanie lub przerwanie zależy od decyzji arbitra.

8.15.8. Obowiązki arbitra na mecie

Wyścig kończy się w chwili, gdy ostatnia z osad minie linię mety. Nawet, jeśli arbiter uważa, że wyścig odbył się w sposób prawidłowy, musi upewnić się, że żadna z osad nie zgłasza sprzeciwu. Jeżeli brak jest zgłoszeń sprzeciwu arbiter podnosi białą flagę, którą pokazuje najpierw osadom, a następnie sędziom na mecie sygnalizując, że wyścig odbył się prawidłowo. Jeżeli któraś z osad zgłasza sprzeciw, a arbiter uważa go za uzasadniony, lub jeśli podjął w torze decyzje o wykluczeniu lub dyskwalifikacji, podnosi czerwoną flagę i porozumiewa się z zastępcą sędziego głównego lub sędzią głównym, co do dalszych kroków. Jeżeli arbiter uznaje sprzeciw osady za nieuzasadniony, to podnosi białą flagę.

Arbiter powinien upewnić się przed opuszczeniem strefy mety, że sędziowie na mecie odebrali jego sygnał. Arbiter nie może w żadnym razie zmienić kolejności osad na mecie.

8.16. Sędziowie na mecie

8.16.1. Sędziowie na mecie ustalają kolejność, w jakiej dzioby łodzi przecięły linię mety. Powinni upewnić się, że wyścig odbył się zgodnie z Regulaminem oraz że wyniki wyścigu są zgodne z rzeczywistością.

8.16.2. Zadania sędziów na mecie są następujące:

- ustalenie kolejności, w jakiej dzioby łodzi przekroczyły linię mety;
- upewnienie się, że arbiter podnosząc białą flagę pokazał, że wyścig odbył się prawidłowo i potwierdzenie jego sygnału przez podniesienie białej flagi lub sygnalizacją białym światłem;
- pomiar czasu, jaki osady uzyskały w wyścigu;
- sprawdzenie wyników i potwierdzenie ich przez zastępcę sędziego głównego zgodnie z p. 8.7.3

8.16.3. Czasy pośrednie i końcowe mierzy się z dokładnością do 1/100 sekundy. Tam, gdzie jest to możliwe, czas końcowy powinien być ustalany przy pomocy fotofiniszu.

8.16.4. Współpraca Komisji sędziów z organizatorem regat

Komisja sędziów współpracuje z organizatorem regat w sposób bezpośredni lub poprzez przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego.

Bezpośrednie kontakty członków komisji sędziów z osobami odpowiedzialnymi za organizację regat dotyczą w szczególności:

- bezpieczeństwa na lądzie i wodzie;
- łączności;
- oznakowania toru regatowego i prawidłowego funkcjonowania sprzętu;
- ogólnego porządku na obiekcie;
- działania służb ratowniczych, medycznych i technicznych.

8.17. Regaty długodystansowe

- 8.17.1. Regatami długodystansowymi są wszystkie imprezy rozgrywane na dystansie powyżej 2000 m w sposób przewidziany dla eliminacji czasowych zgodnie z ustaleniami, zawartymi w punkcie 6.4 Regulaminu, co oznacza że osady startują w kolejności ustalonej w danej konkurencji według programu w odpowiednich odstępach czasowych. Pomiar czasu prowadzi się oddzielnie dla każdej osady.
- 8.17.2. Następujący sędziowie pełnią funkcje na starcie regat długodystansowych:
- na linii startu:
 - starter,
 - pomocnik startera,
 - dwóch sędziów mierzących czas,
- na 30 – 50 m przed linią startu tj. na początku martwej strefy przedstartowej:
- zastępcza startera,
 - pomocnik zastępcy startera,
- 8.17.3. Starter wyrównuje dziób łodzi i wydaje komendę startową.
- 8.17.4. Pomocnik startera odnotowuje kolejność wystartowanych osad i współpracuje z sędziami mierzącymi czas.
- 8.17.5. Zastępca startera przygotowuje osady do startu i kontroluje osady i łodzie, udzielając niezbędnych informacji.
- 8.17.6. Pomocnik zastępcy startera czuwa nad porządkiem i bezpieczeństwem osad, oczekujących na start.
- 8.17.7. Osada musi zameldować się u zastępcy startera na 5 minut przed wyznaczoną programem godziną startu, zgłasza ewentualne zmiany w składzie osady, pokazuje dociążenie wagi sternika. Od tego momentu pozostaje w dyspozycji zastępcy startera w jego pobliżu, bez prawa wpłynięcia do martwej strefy przed startem oraz oddalenia się.
- 8.17.8. Wszystkie osady muszą wystartować w kolejności przewidzianej programem. Osada, która się spóźni, nie będzie dopuszczona do startu. Uszkodzenie sprzętu może być zgłoszone tylko przed startem i zademonstrowane zastępcy startera, który podejmie decyzję o wystartowaniu osady, jako ostatniej w swej konkurencji.
- 8.17.9. Na 30 – 60 sekund przed godziną startu osady, po starcie poprzedniej osady, zastępca startera poleca osadzie udanie się na start komendą "Nazwa klubu, numer osady na start". Ponadto wzywa następną osadę, aby przygotowała się do startu komendą "Nazwa klubu, numer osady przygotować się do startu". Od chwili wpłynięcia do martwej strefy osada pozostaje w dyspozycji startera i winna ściśle wypełniać jego polecenia.
- 8.17.10. Po sprawdzeniu, że na start przybyła właściwa osada starter wyrównuje dziób łodzi na linii startu, a następnie podaje komendę startu "do startu 5 sekund - pięć, cztery, trzy, dwa, uwaga, start". Przy słowie „uwaga” unosi czerwoną flagę do góry, a przy słowie „start”, opuszcza ją szybkim ruchem w bok i w dół.
- 8.17.11. W przypadku trudnych warunków atmosferycznych procedura przedstartowa może zostać skrócona.
- 8.17.12. W momencie przecięcia linii startu przez dziób łodzi, sędziowie mierzący czas odnotowują czas startu i na wydruku obok wpisują nr startowy łodzi.
- 8.17.13. W przypadku, gdy osada wystartowała przed podaniem sygnału do startu starter uznaje, że popełniła falstart. Osada, która popełniła falstart otrzymuje żółtą kartkę. Zostaje o tym poinformowana przez startera w następujący sposób: „Nazwa klubu – numer osady – Falstart – Żółta Kartka”. W razie falstartu osada może być dopuszczona do startu, jako ostatnia w danej konkurencji.

Rozdział 9 Nagrody i punktacja

9.1. Nagrody

- 9.1.1. Za miejsca punktowane w regatach zawodnikom oraz reprezentowanym przez nich klubom można przyznawać nagrody. Nagrodami mogą być medale, żetony, puchary, proporzyczki, dyplomy i nagrody rzeczowe. W regatach o mistrzostwo zaleca się wręczanie medali za miejsca I-III.
- 9.1.2. Organizator może zwracać zwyciężcom osadom koszty przejazdu, utrzymania zawodników i osób towarzyszących oraz ponosić koszty transportu sprzętu. Informacje o tym powinny być zawarte w szczegółowym regulaminie imprezy.

9.2. Punktacja

- 9.2.1. Punktacje stosuje się dla oceny zespołowej klubu, województwa, okręgu lub regionu w danych regatach.
- 9.2.2. Punktacja może obejmować oddzielnie wyniki wybranych konkurencji według grup wiekowych zawodników, ich płci, kategorii oraz łączne wyniki w dwóch lub więcej grupach.
- 9.2.3. Ogólne warunki punktacji są następujące:
- punktowane są tylko osady, które ukończyły wyścig finałowy,
 - nie przyznaje się punktów osadom, które zostały wykluczone lub zdyskwalifikowane,
 - jeżeli osada jest składana z zawodników różnych klubów (sekcji), to wówczas liczbę punktów przyznanych poszczególnym jednostkom oblicza się dzieląc punkty uzyskane przez osadę przez liczbę zawodników w osadzie, a następnie mnożąc przez liczbę zawodników pochodzących z tego samego klubu. Obliczenia wykonuje się z dokładnością do drugiego miejsca po przecinku dziesiętnym.
 - w przypadku uzyskania takiej samej liczby punktów przez dwie lub więcej jednostek, kolejność na liście rankingowej ustala się porównując zajęte miejsca w poszczególnych konkurencjach. Wyższe miejsce na liście uzyskuje jednostka, która zajęła co najmniej raz wyższe miejsce w klasyfikacji wyścigów. Jeśli taka sytuacja nie ma miejsca obu jednostkom przyznaje się to samo miejsce.
- 9.2.4. Szczegółowe zasady punktacji wszystkich regat krajowych publikowane są corocznie w Wioślarskim Informatorze Sportowym i podane w szczegółowym regulaminie regat.
- 9.2.5. Jeżeli punktacja nie jest określona przepisami zewnętrznymi, zaleca się stosowanie punktacji według poniższej tabeli:

Liczba startujących osad	Rodzaj konkurencji	Zajęte miejsce											
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
2	1, 2x, 2+, 2-	3	1										
	4-, 4+, 4x, 4x+	6	2										
	8+	12	4										
3-4	1, 2x, 2+, 2-	5	3	2	1								
	4-, 4+, 4x, 4x+	10	6	4	2								
	8+	20	12	8	4								
5-6	1, 2x, 2+, 2-	7	5	4	3	2	1						
	4-, 4+, 4x, 4x+	14	10	8	6	4	2						
	8+	28	20	16	12	8	4						
7-9	1, 2x, 2+, 2-	10	8	7	6	5	4	3	2	1			
	4-, 4+, 4x, 4x+	20	16	14	12	10	8	6	4	2			
	8+	40	32	28	24	20	16	12	8	4			
10 i więcej	1, 2x, 2+, 2-	15	12	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
	4-, 4+, 4x, 4x+	30	24	20	18	16	14	12	10	8	6	4	2
	8+	60	48	40	36	32	28	24	20	16	12	8	4

Rozdział 10 Zawody na ergometrach wioślarskich

10.1. Zawodnicy

- 10.1.1. W zawodach na ergometrach dzieli się zawodników na kategorie wiekowe zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 2.1. Regulaminu. Wyścigi odbywają się na dystansie 2000 metrów, chyba że regulamin regat stanowi inaczej.
- 10.1.2. W zawodach wioślarskich na ergometrach zmienione są ograniczenia masy ciała dla seniorów do lat 23 i seniorów kategorii lekkiej. Dopuszczalna masa ciała zawodnika startującego w zawodach nie może przekraczać 75 kg. Dopuszczalna masa ciała zawodniczki startującej w zawodach nie może przekraczać 61.5 kg.

10.2. Konkurencje

W zawodach na ergometrze rozgrywane są następujące konkurencje:

- Jedynka (pojedynczy ergometr) - E 1x
- Dwójka (dwa połączone ergometry) - E 2x
- Czwórka (cztery połączone ergometry) - E 4x
- Ósemka (osiem połączonych ergometrów) - E 8x

W konkurencjach E 2x, E 4x oraz E 8x ergometry mogą być połączone mechanicznie lub przez system zbierania danych, a zawodnicy wchodzący w skład danej osady muszą wiosłować jednocześnie.

10.3. Sprzęt

Ergometry używane w zawodach powinny zapewniać sprawiedliwy przebieg zawodów. Wszyscy zawodnicy uczestniczący w danym wyścigu powinni wiosłować na tym samym modelu sprzętu. Ergometry powinny być połączone z systemem elektronicznego pomiaru czasu oraz z zewnętrznym systemem graficznym, ilustrującym przebieg wyścigu. Każdy z zawodników ma prawo do ustawienia przed wyścigiem przesłony w sposób, jaki mu najbardziej odpowiada. Nie można zmieniać ustawienia przesłony w czasie wyścigu.

10.4. Organizacja zawodów

10.4.1. Liczba ergometrów

W regatach krajowych i międzynarodowych nie określa się minimalnej liczby ergometrów potrzebnej do ich przeprowadzenia. W opublikowanym regulaminie zawodów powinna jednak znaleźć się informacja o liczbie ergometrów używanych w rundzie finałowej każdej konkurencji. Jeżeli w czasie Mistrzostw Polski oraz regat o Puchar Polski rozgrywane są konkurencje E 2x, E 4x oraz E 8x, liczba ergometrów powinna pozwolić na równoczesny start przynajmniej 2 osad.

10.4.2. Obszar zawodów

Obszar, w którym rozmieszczone są ergometry przeznaczone do rozgrywania zawodów powinien być wyraźnie oznaczony. Do obszaru tego wstęp mają jedynie zawodnicy uczestniczący w zawodach oraz sędziowie. Dostęp innych osób dozwolony jest jedynie za specjalnym zezwoleniem sędziego głównego zawodów.

10.4.3. Rozmieszczenie ergometrów

Wszystkie ergometry powinny być ponumerowane i ustawione na takiej powierzchni, aby uniemożliwić ich ślizganie się. Na regatach o Mistrzostwo Polski i Puchar Polski powinny być przymocowane do podłogi w sposób, który nie będzie pozwalał na ich dodatkowy ruch. Odstęp pomiędzy ergometrami powinien wynosić nie mniej niż 1,5 m licząc od osi do osi ergometru, tak by wiosłowanie na sąsiednich ergometrach nie było zakłócone.

10.4.4. Sprzężenie mechaniczne

W przypadku mechanicznego sprzężenia ergometrów, wszystkie połączone ergometry winny być ustawione w taki sposób, by zawodnicy każdej z osad siedzieli w jednym rzędzie jeden za drugim lub w taki sposób, by zawodnicy jednej osady wiosłowali w sposób zsynchronizowany.

- 10.4.5. System komputerowy obsługujący zawody na ergometrach powinien łączyć wszystkie ergometry przeznaczone do zawodów. Powinien również umożliwić przeprowadzenie startu zgodnie z procedurą opisaną w pkt. 10.8.1. Starter winien rozpocząć procedurę startową (lub wydać polecenie jej rozpoczęcia obsłudze technicznej). Optyczny i akustyczny sygnał startowy powinien być wyraźnie widoczny dla wszystkich uczestników wyścigu.
- 10.4.6. Zakończenie wyścigu oraz jego czas powinny być ustalone na podstawie odczytu liczników ergometrów lub przy pomocy systemu graficznego łączącego ergometry. Pomiar czasu winien być prowadzony przy pomocy systemu komputerowego, a liczniki ergometrów powinny być używane, jako pomiar rezerwowy. W wyścigach wieloosobowych załóg, czas uzyskany przez poszczególnych członków osady powinien być uśredniony dla obliczenia czasu osady (obliczenia mogą być wykonane przez system komputerowy). Pomiaru czasu w zawodach na ergometrze dokonuje się z dokładnością do 1/10 s.

10.5. Zadania komitetu organizacyjnego

- 10.5.1. Komitet organizacyjny zawodów odpowiada za przygotowanie i przeprowadzenie imprezy. Dostarcza wszystkich potrzebnych instalacji i sprzętu oraz niezbędnego wyposażenia. Opracowuje program wstępny oraz powołuje Komisję Sędziów.
- 10.5.2. Komitet organizacyjny odpowiada również za działanie służb medycznych oraz służb odpowiedzialnych za bezpieczeństwo w czasie zawodów. Odpowiada także za łączność pomiędzy sędzią głównym, starterem, arbitrami, sędziami mierzącymi czas, komisją kontroli i sekretariatem w czasie zawodów

10.6. System kwalifikacji

- 10.6.1. Jeśli liczba zgłoszeń przekracza liczbę ergometrów, na których odbywają się zawody, można przeprowadzić eliminacje. W programie wstępnym zawodów można również zamieścić informację, że nie będzie się przeprowadzać eliminacji, a zawodnicy zostaną podzieleni na grupy według czasów uzyskanych poprzednio lub na drodze losowania. Ostateczne wyniki w poszczególnych konkurencjach zostaną ustalone po wzięciu pod uwagę wyników wszystkich wyścigów w tej samej kategorii.
- 10.6.2. Eliminacje przeprowadza się zgodnie z zasadami przewidzianymi w niniejszym regulaminie (eliminacje uproszczone wg rozdziałów 7.3. lub 7.4. niniejszego regulaminu).
- 10.6.3. W przypadku martwego wyścigu w eliminacjach, organizator powinien dostarczyć dodatkowe ergometry w liczbie umożliwiającej udział w następnej rundzie eliminacji wszystkim zawodnikom (osadom), które uzyskały taki sam czas. Jeżeli sytuacja taka ma miejsce w finale, stosuje się przepisy rozdziału 7.6.

10.7. Komisja sędziów w zawodach na ergometrze

W skład Komisji Sędziów zawodów na ergometrze wchodzi:

- sędzia główny
- zastępca sędziego głównego do spraw organizacyjnych
- starter (starterzy), który może pełnić również rolę arbitra
- sędziowie Komisji Kontroli (w tym starszy sędzia Komisji Kontroli)
- sekretarze (w tym starszy sekretarz)
- przedstawiciel Kolegium Sędziów PZTW (OZTW)
- przedstawiciel PZTW (OZTW)

10.8. Przebieg zawodów

10.8.1. Procedura startowa

Wszyscy zawodnicy muszą siedzieć na swoich ergometrach co najmniej dwie minuty przed wyznaczoną godziną startu. Po ogłoszeniu komendy „Dwie minuty” zawodnicy są formalnie podporządkowani starterowi. Kiedy wszyscy zawodnicy są gotowi do wyścigu, starter ogłasza:

„STOP! ZATRZYMAĆ WIOSŁOWANIE!”

Wtedy wszyscy zawodnicy odkładają rękojeści ergometrów. Jeżeli któryś z zawodników nie jest gotowy, sędzia mierzący czas na danym ergometrze podnosi rękę do góry i trzyma ją aż do całkowitego zatrzymanie się ergometru. Zawodnik wiosłujący pomimo wydania powyższej komendy może otrzymać ostrzeżenie, które ma taki sam skutek jak fałstart. Kiedy wszystkie ergometry zostaną zatrzymane starter wydaje komendę:

„PRZYGOTOWAĆ SIĘ DO STARTU!”

Co oznacza, że wszyscy zawodnicy powinni ująć rękojeści ergometrów.

Jeżeli w czasie zawodów ergometry są połączone w systemie komputerowym, na ekranie powinien pojawić się napis „STOP”. Komenda startowa powinna być wówczas wydana w taki sposób, by zakończyła się w momencie pojawienia na ekranie komendy „ROW”.

Po upewnieniu się, że wszyscy zawodnicy trzymają rękojeści ergometrów, starter mówi:

"UWAGA"

Następnie podnosi czerwoną flagę. Po wyraźnej przerwie daje sygnał do startu opuszczając szybko czerwoną flagę w bok mówiąc równocześnie:

"START"

Przerwa pomiędzy podniesieniem flagi a komendą startową (opuszczeniem czerwonej flagi i powiedzeniem "START") winna być zmienna.

10.8.2. Falstart

Zawodnik, który rozpocznie wiosłowanie przed zakończeniem procedury startowej i komendą „Start” popełnia falstart. Starter zatrzymuje wyścig poprzez użycie sygnału dźwiękowego oraz czerwonej flagi i przy pomocy systemu komputerowego stwierdza, który z zawodników popełnił falstart, po czym wydaje polecenie o umieszczeniu czerwonego markera falstartu w pobliżu jego ergometru. Zawodnik, który go popełnił otrzymuje ostrzeżenie, a jeśli wyścig odbywa się w kategorii E2x, E4x lub E8x – ostrzeżenie otrzymują wszyscy członkowie osady wioślarza, który popełnił falstart. Powtórny falstart jednego z członków osady powoduje jej wykluczenie z wyścigu.

10.8.3. Zatrzymanie wyścigu

Jeżeli starter (lub arbiter) uzna, że niezbędne jest zatrzymanie wyścigu, zatrzymuje go wymachując czerwoną flagą w sposób widoczny dla wszystkich wioślarzy. Jeżeli to możliwe, sygnałowi arbitra wydanemu przy pomocy czerwonej flagi powinna towarzyszyć seria głośnych sygnałów dźwiękowych emitowana przez system komputerowy. Dotyczy to szczególnie wyścigów z udziałem zawodników niepełnosprawnych.

10.8.4. Zakończenie wyścigu

Zawodnik zakończył wyścig, jeżeli na monitorze lub wyświetlaczu ergometru pojawi się informacja o pokonaniu przez niego wyznaczonego dystansu. Czas mierzony jest z dokładnością do 1/10 s. Kolejność zawodników ustalana jest na podstawie wyników przez system komputerowy. Na podstawie wyników wyścigu dokonuje się losowania do następnej rundy lub ogłasza się końcową klasyfikację w danej kategorii.

10.8.5. Działanie Komisji Kontroli

Swoje zadania członkowie Komisji Kontroli realizują wykonując następujące czynności:

- a) sprawdzają dokumenty zawodników, licencje, karty zdrowia,
- b) przeprowadzają oficjalne ważenie zawodników kategorii lekkiej sporządzając dokładny protokół ważenia (patrz Aneks 1 – wzór nr 6),
- c) przekazują wyniki ważenia sekretariatowi zawodów i sędziemu głównemu.

10.8.6. Działanie sekretariatu zawodów na ergometrze

Sekretariat zawodów na ergometrze działa w taki sam sposób jak sekretariat regat zgodnie z rozdziałem 8.12 niniejszego regulaminu.

10.8.7. Zawody na ergometrach z wykorzystaniem internetu

Zawody na ergometrach realizowane z wykorzystaniem internetu rozgrywane są przez odrębne Komitety Organizacyjne w wybranych miejscowościach, według niniejszego Regulaminu oraz szczegółowych przepisów tych zawodów.

Rozdział 11 Zasady reklamowe

- 11.1. Zasady dotyczą organizacji zawodów wioślarskich w ramach imprez organizowanych zgodnie z kalendarzem imprez centralnych PZTW. Za nadzór nad realizacją przedstawionych w niniejszym materiale wytycznych odpowiada przedstawiciel PZTW odpowiedzialny za realizację umów sponsorskich.

- 11.2. Wszystkie kluby uczestniczące w zawodach mają obowiązek pozostawienia wolnej przestrzeni dla reklam Sponsorów PZTW po każdej stronie w obrębie pierwszych 80 cm burty dla osad - jedynki i dwójki, oraz po każdej stronie w obrębie pierwszych 100 cm burty dla osad czwórki i ósemki. Naklejki reklamy Sponsorów dostarcza PZTW.
- 11.3. Oprócz ograniczeń wymienionych w pkt. 1 osady klubowe nie podlegają innym ograniczeniom w zakresie wykorzystania dla celów reklamowych łodzi, wioseł, ergometrów klubowych oraz strojów zawodników z zastrzeżeniem, że stosowane reklamy nie mogą ograniczać bezpieczeństwa zawodników, ani zasłaniać żadnych oznaczeń istotnych z punktu widzenia identyfikacji osad, ergometrów i zawodników przez komisję sędziowską oraz publiczność.
- 11.4. Sprzęt wykorzystywany podczas zawodów należący do PZTW (łódzie, wiosła, ergometry) mogą posiadać jedynie oznaczenia i reklamy nałożone zgodnie z decyzją PZTW.
- 11.5. Organizator zawodów na zlecenie PZTW ma obowiązek rozmieszczenia reklam Sponsorów PZTW w wyznaczonych przez wskazanego przedstawiciela PZTW miejscach toru regatowego, w szczególności strefa 100 metrów startu, 50 metrów przed i za międzyczasami, ostatnie 250 metrów przed linią mety, linia stanowiąca tło dla ergometrów wioślarskich, oraz na wyłączność strefa dekoracji zwycięzców. Strefy te na polecenie wskazanego przedstawiciela PZTW odpowiedzialnego za realizację umów sponsorskich powinny być wolne od jakichkolwiek reklam. Przedstawiciel PZTW ma prawo wskazać inne miejsca toru regatowego lub hali zawodów na ergometrach, w których organizator ma obowiązek rozmieszczenia reklam Sponsorów PZTW. Materiały reklamowe dostarcza PZTW, na co najmniej jeden dzień przed rozpoczęciem oficjalnych zawodów.
- 11.6. Organizator ma prawo wystąpić do wskazanego przedstawiciela PZTW najpóźniej na 3 dni przed rozpoczęciem zawodów o wykorzystanie na własne cele reklamowe przestrzeni zarezerwowanej na reklamy Sponsorów PZTW i po otrzymaniu jego zgody wykorzystać ją w ustalonym przez niego zakresie.
- 11.7. Zawodnicy kadr narodowych (seniorskiej, młodzieżowej i juniorskiej) uczestnicząc w zawodach, jako reprezentacja kraju mają obowiązek startu oraz udziału w ceremonii dekoracji zwycięzców w strojach dostarczonych przez PZTW. Obowiązek ten dotyczy także udziału ww. grup we wszelkiego rodzaju spotkaniach i konferencjach organizowanych przy okazji zawodów.

Rozdział 12 Przepisy dyscyplinarne

12.1. Wykroczenia przeciwko przepisom WRS

Jeżeli zawodnik lub osada dopuścili się naruszenia przepisów Wioślarskiego Regulaminu Sportowego lub wykroczeń przeciwko ustaleniom Wioślarskiego Informatora Sportowego sędzia główny, Komisja Odwoławcza oraz poszczególni sędziowie w ramach swoich obowiązków mogą nałożyć następujące kary:

- upomnienie
- żółta kartka (ważna w następnej rundzie konkurencji, w której uczestniczy osada)
- czerwona kartka (wykluczenie osady z wyścigu na starcie w przypadku ukarania drugą żółtą kartką)
- relegowanie na ostatnie miejsce w wyścigu (w przypadku stwierdzenia po raz pierwszy, że masa łodzi jest mniejsza niż przepisowe minimum)
- wykluczenie (ze wszystkich wyścigów danej konkurencji)
- dyskwalifikacja (ze wszystkich konkurencji w regatach)
- kary pieniężne, których wysokość przewiduje Wioślarski Informator Sportowy.

Sytuacje, w których sędziowie mają prawo nałożenia kar zostały opisane w niniejszym regulaminie lub w WIS. Informacja o wszystkich nałożonych karach regulaminowych powinna znaleźć się w sprawozdaniu sędziego głównego z regat.

12.2. Żółta Kartka

Żółta Kartka stanowi sankcję za przewinienie popełnione przed startem (nieprzestrzeganie zasad ruchu, spóźnienie na start, niejednolite stroje itp.) lub za spowodowanie falstartu. Żółta Kartka jest ważna aż do końca wyścigu i pozostaje także w mocy w przypadku opóźnienia lub konieczności ponownego rozegrania wyścigu. Żółte kartki otrzymane przez osadę nie są brane pod uwagę przez arbitra w czasie wyścigu.

W razie ukarania osady żółtą kartką należy ją o tym niezwłocznie poinformować podając przyczynę ukarania. Starter przypomina osadzie o fakcie ukarania po wydaniu komendy „Dwie minuty”. Znak Żółtej Kartki umieszcza się na pomoście startowym osady, która została nią ukarana.

12.3. Czerwona Kartka

Otrzymanie drugiej żółtej kartki w tym samym wyścigu jest równoznaczne z otrzymaniem Czerwonej Kartki i wykluczeniem z wyścigu.

12.4. Czasowa dyskwalifikacja

W przypadku szczególnie ciężkiego wykroczenia sędzia główny regat może skierować do Zarządu PZTW pisemny wniosek o ukaranie zawodnika (lub osady) czasową dyskwalifikacją.

Za szczególnie ciężkie wykroczenia uważa się:

- niesportowe zachowanie się osady przed wyścigiem, w czasie jego trwania lub po jego zakończeniu;
- niedozwolony doping farmakologiczny;
- niedozwolony doping;
- polemikę z sędziami;
- nielegalną wymianę zawodników w osadzie.

12.5. Doping

Doping jest bezwzględnie zabroniony. Zasady postępowania w sprawach dopingowych zostały określone w Załączniku nr 1 do Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich.

12.6. Kary organizacyjne

Komisja Sędziów może wnioskować o nałożenie kar organizacyjnych za naruszanie ogólnych zasad postępowania w czasie regat w stosunku do zawodników, trenerów, działaczy oraz sędziów zgodnie z przepisami dyscyplinarnymi PZTW.

12.7. Odwołanie od kary

Od nałożonych kar przysługuje odwołanie:

- Od kar nałożonych przez sędziów w czasie regat – do Komisji Odwoławczej
- Od kar nałożonych lub utrzymanych w mocy przez Komisję Odwoławczą – do Zarządu PZTW (OZTW)
- Od kar nałożonych lub utrzymanych w mocy przez Zarząd PZTW (OZTW) – do Sejmiku PZTW (OZTW)

Rozdział 13 Postanowienia końcowe

Niniejszy Regulamin został przyjęty przez Zarząd Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich w dniu 12.04.2013 i wchodzi w życie w dniu 19.04.2013.

Tracą moc postanowienia Wioślarskiego Regulaminu Sportowego 2004.

.....
Nazwa lub pieczęć klubu
wraz z adresem i telefonem

ZBIORCZE ZGŁOSZENIE DO REGAT

Nazwa regat

Data i miejsce regat

Delegat klubu (imię i nazwisko)

Zgłaszamy udział następujących osad w regatach

Lp.	Wyścig nr	Kategoria	Liczba osad	Wpisowe
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
Razem wpisowe				

Wpłata wpisowego została dokonana przelewem w dniu

..... dnia
(miejscowość) (data)

.....
Pieczęć i podpis

.....
Nazwa lub pieczęć klubu
wraz z adresem i telefonem

ZGŁOSZENIE OSADY DO REGAT

Nazwa regat

Data i miejsce regat

Symbol konkurencjiNr wyścigu wg programu

Lp.	Nazwisko i imię zawodnika (od dziobowego)	Rok urodzenia	Nr licencji PZTW	Uwagi
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
sternik				
	Zawodnicy rezerwowi	Rok urodzenia	Nr licencji PZTW	Uwagi
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
sternik				

Trener osadyDelegat klubu.....

Podpis trenera

..... dnia
(miejscowość) (data)

.....
Pieczęć i podpis

.....
Nazwa klubu

WYCOFANIE OSADY

Zgłaszamy wycofanie osady zgłoszonej do wyścigu nr w dniu

Symbol konkurencji

Godzina startu

Uzasadnienie wycofania osady

.....
Data

.....
Podpis delegata

Decyzja sędziego głównego regat:

.....
Nazwa klubu

ZMIANY W SKŁADZIE OSADY

Symbol konkurencjiNr wyścigu wg programu

Etap regat (E, R, PF, F)*Przewidywany dzień i godzina startu

	Skład osady przed zmianą		Skład osady po zmianie	
Lp.	Nazwisko i imię zawodnika (od dziobowego)	Nr licencji PZTW	Nazwisko i imię zawodnika (od dziobowego)	Nr licencji PZTW
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
sternik				

.....
Data

.....
Podpis delegata

.....
* Właściwe zakreślić

Nazwa regat
Miejsce, data regat

PROTOKÓŁ ODBIORU TORU

sporządzony przez zastępcę sędziego głównego d/s organizacyjnych

1. Służby medyczne

dyżur w dniu
(imię i nazwisko) (podpis)

dyżur w dniu
(imię i nazwisko) (podpis)

2. Służby techniczne:

dyżur w dniu
(kier. ekipy -imię i nazwisko) (podpis)

dyżur w dniu
(kier. ekipy -imię i nazwisko) (podpis)

3. Służby ratownicze – zabezpieczenie akwenu:

dyżur w dniu
(kier. ekipy -imię i nazwisko) (podpis)

dyżur w dniu
(kier. ekipy -imię i nazwisko) (podpis)

Oświadczenia przyjął zastępca sędziego głównego d/s organizacyjnych:

.....
(imię i nazwisko) dnia..... (podpis)

.....
dnia..... (podpis)

Protokół przyjął sędzia główny:

.....
(imię i nazwisko) dnia..... (podpis)

.....
dnia..... (podpis)

Wzór nr 6 Protokół ważenia sterników

Nazwa regat

Miejsce regat i data

Protokół ważenia sterników

symbol konkurencji	Nr wyścigu	Godz. startu	Godz. ważenia	Nazwa klubu Nazwisko i imię	Masa ciała	Masa dociąż.	Uwagi	Podpis sternika

Sędziowie kontroli
Podpisy

Wzór nr 7 Protokół ważenia zawodników kategorii lekkiej

Nazwa regat

Miejsce regat i data

Protokół ważenia zawodników kategorii lekkiej

symbol konkurencji	Nr wyścigu	Godz. startu	Godz. ważenia	Nazwa klubu Nazwisko i imię	Masa ciała	Średnia osady	Uwagi

Sędziowie kontroli
Podpisy

Nazwa regat

Miejsce i data regat

LISTA STARTOWA WYŚCIGU

Nr konkurencji wg programu		Nazwa konkurencji Data startu			Symbol konkurencji		Stopień eliminacji
Pasmo 1	Pasmo 2	Pasmo 3	Pasmo 4	Pasmo 5	Pasmo 6	(Pasmo 7)	(Pasmo 8)
Nr wyścigu / Godzina startu / Stopień eliminacji (+numer E/R/PF)							
Nazwa klubu 1 Skład osady 1	Nazwa klubu 2 Skład osady 2	Nazwa klubu 3 Skład osady 3	Nazwa klubu 4 Skład osady 4	Nazwa klubu .. Skład osady ..			
Nr wyścigu / Godzina startu / Stopień eliminacji (+numer E/R/PF)							
Nazwa klubu 1 Skład osady 1	Nazwa klubu 2 Skład osady 2	Nazwa klubu 3 Skład osady 3	Nazwa klubu 4 Skład osady 4	Nazwa klubu .. Skład osady ..			
Nr wyścigu / Godzina startu / Stopień eliminacji (+numer E/R/PF)							
Nazwa klubu 1 Skład osady 1	Nazwa klubu 2 Skład osady 2	Nazwa klubu 3 Skład osady 3	Nazwa klubu 4 Skład osady 4	Nazwa klubu .. Skład osady ..			

Nazwa regat

Miejsce i data regat

PROTOKÓŁ SKRÓCONY WYŚCIGU

Nr wyścigu	(Nazwa konkurencji) Data startu	Symbol konkurencji	Stopień eliminacji						
Godzina startu: wg. programu rzeczywista									
Nr pasma	Nazwa osady	500 m		1000 m		1500 m		2000 m	
		czas	m-sce	czas	m-sce	czas	m-sce	czas	m-sce
1									
2									
3									
4									
5									
6									
(7)									
(8)									

Wyścig odbył się zgodnie z regulaminem:

TAK

NIE*

Został złożony protest

TAK

NIE*

Starter

Arbiter

Warunki atmosferyczne

Podpisy:

.....
(ustalający kolejność)

.....
(mierzący czas) (starszy sędzia na mecie)

* Niepotrzebne skreślić

Nazwa regat, miejsce i data

Protokół pełny

Nr konkurencji wg programu			Nazwa konkurencji Data startu Godzina startu		Symbol konkurencji Nr wyścigu		Stopień eliminacji			
Miejsce	Tor	Nazwa klubu Skład osady	500 m		1000 m		1500 m		2000 m	
			czas	m-ce	czas	m-ce	czas	m-ce	czas	m-ce
1										
2										
3										
4										
5										
6										
(7)										
(8)										

Starszy sekretarz regat Podpis

Sędzia główny regat Podpis

Nazwa regat, miejsce i data

SPRAWOZDANIE SĘDZIEGO GŁÓWNEGO

1. Organizacja regat

Regaty odbyły się w dniachw
na torze
Organizator regat
Bezpośrednim organizatorem regat był
Przedstawiciel Kolegium Sędziów
Przedstawiciel PZTW (OZTW)

2. Przygotowanie imprezy i obiektu

Do sprawozdania załączono protokół odbioru toru.
Uwagi sędziego głównego:

3. Warunki atmosferyczne

Krótkie omówienie warunków atmosferycznych

4. Ramowy program imprezy

Zebranie delegatów w dniuo godz.....
Obecnych Nieobecnych
Wstępny program regat obejmował konkurencji, w tym
..... konkurencji kobiet i konkurencji juniorów.
System eliminacji

5. Komisja sędziów

Lista sędziów wraz z przydziałem funkcji – w załączeniu.

6. Uczestnicy regat – przebieg imprezy

W regatach wzięło udział klubów. Wykaz startujących klubów w załączeniu.
Zgłoszono ogółem osad, w tym osad mężczyzn/juniorów oraz
..... osad kobiet/junierek.
Ogółem startowało osad.
Zgłoszono zawodników, w tym kobiet.
Startowało zawodników, w tym kobiet.
Liczba konkurencji w programie
Liczba konkurencji rozegranych
Liczba rozegranych ogółem wyścigów
Osady/zawodnicy nie dopuszczeni do regat z powodu

7. Uwagi ogólne

Ogólna atmosfera regat
Zdyscyplinowanie uczestników
Wyniki regat w załączonych protokołach pełnych wyścigów.
Punktacja regat w załączeniu.
Nałożone kary na załączonej liście.
Dodatkowe Uwagi sędziego głównego.

8. Protesty i incydenty (szczegółowy opis wszystkich zdarzeń niestandardowych)

W czasie regat miały miejsce następujące incydenty:
Zostały złożone następujące protesty:

Protesty zostały rozstrzygnięte w następujący sposób:

9. Regaty odbyły się zgodnie z WRS i WIS

Starszy sekretarz

Sędzia główny

Wzór nr 12 Sprawozdanie przedstawiciela PZTW

Nazwa regat, miejsce i data

Sprawozdanie przedstawiciela PZTW/OZTW

1. Uwagi o przygotowaniu imprezy (zakwaterowanie, wyżywienie, organizacja dojazdu, przygotowanie obiektu itp.).
2. Ogólne uwagi o przebiegu imprezy (zachowanie się zawodników, delegatów, i publiczności)
3. Decyzje Komisji Odwoławczej i ich ocena
4. Wnioski dla Zarządu PZTW/OZTW
5. Inne uwagi

Przedstawiciel PZTW/OZTW

Wzór nr 13 Sprawozdanie przedstawiciela Kolegium Sędziów

Nazwa regat, miejsce i data

Sprawozdanie przedstawiciela Kolegium Sędziów

1. Ogólne uwagi o przebiegu imprezy (zachowanie się zawodników, delegatów, publiczności i sędziów)
2. Ocena pracy sędziów
3. Problemy do uwzględnienia w szkoleniach
4. Decyzje Komisji Odwoławczej i ich ocena
5. Inne uwagi

Przedstawiciel Kolegium Sędziów

Aneks nr 2 System kwalifikacji FISA i jego zastosowanie w imprezach krajowych

1. System wyścigów eliminacyjnych, repasaży i półfinałów stosowany na regatach Mistrzostw Świata FISA oraz Pucharu Świata w Wioślarstwie obejmuje następujące rundy kwalifikacji:

H	= Wyścig Eliminacyjny
R	= Repasaż
Q	= Ćwierćfinał
S A/B	= Półfinał dla finałów A i B
S C/D	= Półfinał dla finałów C i D itd.
FA	= (Finał A) Finał o miejsca 1-6
FB	= (Finał B) Finał o miejsca 7-12 itd.
TT	= Eliminacje Czasowe

System ten stosuje się również na Mistrzostwach Polski, a także w innych regatach krajowych, jeżeli tak stanowi regulamin imprezy

2. W regatach centralnych, a w szczególności w Mistrzostwach Polski dla wszystkich grup wiekowych, gdy liczba uczestników w danej konkurencji przekracza 7 osad, w zależności od liczby osad należy rozgrywać finały B, C, D (itd.), w których startują osady niezakwalifikowane do finału A.
3. W repasażach, półfinałach i finałach zasadą jest umieszczanie na torach wewnętrznych osad, które zajęły najlepsze miejsca w poprzedniej rundzie (losując je parami). Podobnie osady, które zajęły gorsze miejsca umieszcza się na torach zewnętrznych. Jeśli osady zajęły takie same miejsca w eliminacjach, repasażach czy półfinałach przeprowadza się losowanie, aby wyznaczyć ich tory (pasma wody) w następnej rundzie.
4. Jeżeli w konkurencji jest zgłoszonych 37 lub więcej osad, stosuje się system kwalifikacji FISA lub organizuje się eliminacje czasowe (TT) tak, aby wyłonić najlepsze 24 osady, które wystartują w ćwierćfinałach A/B/C/D.

SYSTEM KWALIFIKACJI FISA STOSOWANY W REGATACH KRAJOWYCH

Przypadek 1: 7 do 8 zgłoszeń

Format: Dwa wyścigi eliminacyjne, jeden repasaż, bez półfinałów.

Eliminacje: Zwycięzcy wyścigów eliminacyjnych kwalifikują się do finału A, pozostali wchodzi do repasażu.

Repasaż: Pierwsze cztery osady z repasażu wchodzi do finału A; jeśli jest 8 zgłoszeń, to pozostałe do finału B.

* Nie rozgrywamy finału B przy 7 zgłoszeniach

Heats		Repechage		Final B (przy 8 zgłoszeniach)	Final A
H		R			
H1	1	R	2. H1	FB	FA
	2		2. H2		
	3		3. H1		
	4		3. H2		
H2	1		4. H1		
	2		4. H2		
	3				
	4				
				5. R1	1. H1
				6. R1	1. H2
					1. R1
					2. R1
					3. R1
					4. R1

Przypadek 2: 9 do 10 zgłoszeń

Format: Dwa wyścigi eliminacyjne, dwa repasaże, bez półfinałów.

Eliminacje: Pierwsze dwie osady z każdego wyścigu eliminacyjnego kwalifikują się do finału A; pozostali wchodzi do repasażu.

Repasaż: Pierwsze dwie osady z repasażu wchodzi do finału A; pozostałe wchodzi do finału B.

Heats		Repechage		Final B	Final A
H		R			
H1	1	R	3. H1	FB	FA
	2		3. H2		
	3		4. H1		
	4		4. H2		
	5		5. H1		
H2	1		5. H2		
	2				
	3				
	4				
	5				
				3. R1	1. H1
				4. R1	2. H1
				5. R1	1. H2
				6. R1	2. H2
					1. R1
					2. R1

Przypadek 3: 11 do 12 zgłoszeń

Format: Dwa wyścigi eliminacyjne, dwa repasaże, bez półfinałów.

Eliminacje: Zwycięzcy wyścigów eliminacyjnych kwalifikują się do finału A; pozostali wchodzi do repasaży.

Repasaż: Pierwsze dwie osady z każdego repasażu wchodzi do finału A; pozostałe wchodzi do finału B. Istnieją dwie opcje dla repasaży.

Heats		Repechage		Final B	Final A
H		RI	RII		
H1	1	R1	2. H1	FB	FA
	2		3. H2		
	3		4. H1		
	4		4. H2		
	5		5. H1		
	6		6. H1		
H2	1	R2	2. H2		
	2		3. H1		
	3		4. H1		
	4		5. H2		
	5		6. H2		
	6				
				3. R1	1. H1
				4. R1	1. H2
				5. R1	1. R1
				3. R2	2. R1
				4. R2	1. R2
				5. R2	2. R2

Przypadek 4: 13 do 15 zgłoszeń

Format: Trzy wyścigi eliminacyjne, jeden repasaż i dwa półfinały A/B.

Eliminacje: Pierwsze trzy osady z każdego wyścigu eliminacyjnego kwalifikują się do półfinałów A/B, pozostałe osady wchodzi do repasażu.

Repasaż: Pierwsze trzy osady z repasażu wchodzi do półfinałów; jeśli jest 14 lub 15 zgłoszeń, to pozostałe wchodzi do finału C.

Półfinały: Pierwsze trzy osady z każdego półfinału kwalifikują się do finału A, pozostałe wchodzi do finału B. Istnieją dwie opcje dla półfinałów.

* Nie rozgrywamy finału C przy 13 zgłoszeniach.

Heats	Repechage	Semi-final Options		Finals
H	R	S AB I	S AB II	F
1 2 3 4 5 H1	R 4. H1 5. H1 4. H2 5. H2 4. H3 5. H3	S AB 1 1. H1 1. H3 2. H2 3. H1 3. H3 2. R	S AB 1 1. H1 1. H2 2. H3 3. H2 3. H1 3. R	FA 1. S AB 1 2. S AB 1 3. S AB 1 1. S AB 2 2. S AB 2 3. S AB 2
1 2 3 4 5 H2				
1 2 3 4 5 H3				
		S AB 2 1. H2 2. H1 2. H3 3. H2 1. R 3. R	S AB 2 1. H3 2. H1 2. H2 3. H3 1. R 2. R	FB 4. S AB 1 5. S AB 1 6. S AB 1 4. S AB 2 5. S AB 2 6. S AB 2 FC* 4. R 5. R 6. R

Przypadek 5: 16 do 18 zgłoszeń

Format: Trzy wyścigi eliminacyjne, dwa repasaże i dwa półfinały A/B.

Eliminacje: Pierwsze dwie osady z każdego wyścigu eliminacyjnego kwalifikują się do półfinałów A/B, pozostałe osady wchodzi do repasaży.

Repasaż: Pierwsze trzy osady z każdego repasażu wchodzi do półfinałów A/B; pozostałe osady wchodzi do finału C. Istnieją dwie opcje dla repasaży.

Półfinały: Pierwsze trzy osady z każdego półfinału A/B kwalifikują się do finału A, pozostałe wchodzi do finału B. Istnieją dwie opcje dla półfinałów.

Heats	Repechages Options		Semi-Finals Options		Finals
H	R I	R II	S I	S II	F
1 2 3 4 5 6 H1	R1 3.H1 3.H2 4.H3 5.H2 6.H1 6.H3	R1 3.H1 3.H3 4.H2 5.H3 6.H1 6.H2	S AB1 1.H1 1.H2 2.H3 1.R2 2.R1 3.R2	S AB1 1.H1 1.H3 2.H2 1.R1 2.R2 3.R1	FA 1.S AB 1 2.S AB 1 3.S AB 1 1.S AB 2 2.S AB 2 3.S AB 2
1 2 3 4 5 6 H2					
1 2 3 4 5 6 H3					
	R2 3.H3 4.H1 4.H2 5.H1 5.H3 6.H2	R2 3.H2 4.H1 4.H3 5.H1 5.H2 6.H3	S AB2 1.H3 2.H1 2.H2 1.R1 2.R2 3.R1	S AB2 1.H2 2.H1 2.H3 1.R2 2.R1 3.R2	FB 4.S AB 1 5.S AB 1 6.S AB 1 4.S AB 2 5.S AB 2 6.S AB 2
					FC 4.R1 5.R1 6.R1 4.R2 5.R2 6.R2

Przypadek 6: 19 do 20 zgłoszeń

Format: Cztery wyścigi eliminacyjne, dwa repasaże, dwa półfinały A/B i dwa półfinały C/D.

Eliminacje: Pierwsze dwie osady z każdego wyścigu eliminacyjnego kwalifikuje się do półfinałów A/B, pozostałe osady wchodzi do repasaży.

Repassaż: Pierwsze dwie osady z każdego repasażu wchodzi do półfinałów A/B; pozostałe wchodzi do półfinałów C/D. Istnieją dwie opcje dla repasaży.

Półfinały: Pierwsze trzy osady z każdego półfinału A/B kwalifikują się do finału A, pozostałe osady wchodzi do finału B. Ostatnia osada z każdego półfinału C/D kwalifikuje się do finału D, pozostali wchodzi do finału C. Istnieją dwie opcje dla półfinałów.

* W przypadku 19 zgłoszeń: ostatnia osada w S CD1 i S CD2 wchodzi do finału D;

Heats	Repechages Options		Semi-Finals Options		Finals
H	R I	R II	S I	S II	F
1	R1	R1	1.H1	1.H1	1.S AB1
2			1.H2	1.H3	2.S AB1
H1 3			S AB1 2.H3	S AB1 2.H2	FA 3.S AB1
4			2.H4	2.H4	1.S AB2
5			1.R1	1.R1	2.S AB2
1	R2	R2	2.R2	2.R2	3.S AB2
2			1.H3	1.H2	4.S AB1
H2 3			S AB2 1.H4	S AB2 1.H4	5.S AB1
4			2.H1	2.H1	FB 6.S AB1
5			2.H2	2.H3	4.S AB2
1	R2	R2	1.R2	1.R2	5.S AB2
2			2.R1	2.R1	6.S AB2
H3 3			S CD1 3.R1	S CD1 3.R1	FC 1.S CD1
4			4.R2	4.R2	2.S CD1
5			5.R1	5.R2	3.S CD1
1	R2	R2	6.R2	6.R1	1.S CD2
H4 2			S CD2 3.R2	S CD2 3.R2	2.S CD2
3			4.R1	4.R1	3.S CD2
4			5.R2	5.R1	FD 4.S CD1
5			6.R1	6.R2	4.S CD2

Przypadek 7: 21 do 24 zgłoszeń

Format: Cztery wyścigi eliminacyjne, cztery repasaże, dwa półfinały A/B i dwa półfinały C/D.

Eliminacje: Zwycięzca każdego wyścigu eliminacyjnego kwalifikuje się do półfinałów A/B, pozostałe osady wchodzi do czterech repasaży.

Repassaż: Pierwsze dwie osady z każdego repasażu wchodzi do półfinałów A/B; pozostałe wchodzi do półfinałów C/D. Istnieją dwie opcje dla repasaży.

Półfinały: Pierwsze trzy osady z każdego półfinału A/B kwalifikują się do finału A, pozostałe osady wchodzi do finału B. Pierwsze trzy osady z każdego półfinału C/D kwalifikują się do finału C, pozostali wchodzi do finału D. Istnieją dwie opcje dla półfinałów.

Heats	Repechages Options		Semi-Finals Options		Finals
H	R I	R II	S I	S II	F
1	R1	2.H4	1.H1	1.H1	1.S AB1
2		3.H3	1.H3	1.H2	2.S AB1
H1 3		4.H2	S AB 1 1.R2	S AB 1 1.R3	FA 3.S AB1
4		5.H1	1.R4	1.R4	1.S AB2
5		6.H4	2.R1	2.R1	2.S AB2
6			2.R3	2.R2	3.S AB2
1	R2	2.H3	1.H2	1.H3	4.S AB1
2		3.H2	1.H4	1.H4	5.S AB1
H2 3		4.H1	S AB 2 1.R1	S AB 2 1.R1	FB 6.S AB1
4		5.H4	1.R3	1.R2	4.S AB2
5		6.H3	2.R2	2.R3	5.S AB2
6			2.R4	2.R4	6.S AB2

H3	1	2.H3	2.H2	3.R1	3.R1	1.S CD1
	2	3.H4	3.H1	3.R3	3.R4	2.S CD1
	3	R3 4.H1	R3 4.H4	S CD 1 4.R2	S CD 1 4.R3	FC 3.S CD1
	4	5.H2	5.H3	4.R4	4.R2	1.S CD2
	5	6.H3	6.H2	5.R1	5.R1	2.S CD2
	6			5.R3	5.R4	3.S CD2
H4	1	2.H4	2.H1	3.R2	3.R3	4.S CD1
	2	3.H1	3.H4	3.R4	3.R2	5.S CD1
	3	R4 4.H2	R4 4.H3	S CD 2 4.R1	S CD 2 4.R1	FD 6.S CD1
	4	5.H3	5.H2	4.R3	4.R4	4.S CD2
	5	6.H4	6.H1	5.R2	5.R3	5.S CD2
	6			5.R4	5.R2	6.S CD2

Przypadek 8: 25 do 26 zgłoszeń

Format: Pięć wyścigów eliminacyjnych, jeden repasaż, cztery ćwierćfinały, dwa półfinały A/B i dwa półfinały C/D.

Eliminacje: Pierwsze cztery osady z każdego wyścigu eliminacyjnego kwalifikują się do ćwierćfinałów; pozostałe osady wchodzi do repasażu.

Repasaż: Pierwsze cztery osady z repasażu kwalifikują się do ćwierćfinału; pozostałe osady wchodzi do finału E.

Ćwierćfinały: Pierwsze trzy osady z każdego ćwierćfinału kwalifikują się do półfinałów A/B, pozostałe osady wchodzi do półfinałów C/D. Istnieją dwie opcje dla ćwierćfinałów.

Półfinały: Pierwsze trzy osady z półfinału A/B kwalifikują się do finału A, pozostałe wchodzi do finału B. Pierwsze trzy osady z każdego półfinału C/D kwalifikują się do finału C, pozostali wchodzi do finału D. Istnieją dwie opcje dla półfinałów.

* W przypadku 25 zgłoszeń: ostatnia osada w każdym półfinale C/D kwalifikuje się do finału E.

Heats H	Repechage		Quarter-finals		Semi-finals				Finals	
	R		QI	QII	SI		SII		F	
H1	1	R	1H1	1H1	1Q1	1Q1	1SAB1			
	2		1H2	2H2	1Q2	1Q3	1SAB2			
	3		Q1 3H3	Q1 2H5	SAB1 2Q3	SAB1 2Q2	FA 2SAB1			
	4		3H4	3H3	2Q4	2Q4	2SAB2			
	5		4H5	4H4	3Q1	3Q1	3SAB1			
	6		4R	3R	3Q3	3Q4	3SAB2			
H2	1		1H3	1H2	1Q3	1Q2	4SAB1			
	2		2H4	2H1	1Q4	1Q4	4SAB2			
	3		Q2 3H1	Q2 2H4	SAB2 2Q1	SAB2 2Q1	FB 5SAB1			
	4		5H1 3H5	4H3	2Q2	2Q3	5SAB2			
	5		5H2 4H2	4H5	3Q2	3Q2	6SAB1			
H3	1		5H3 2R	1R	3Q4	3Q3	6SAB2			
	2		5H4	1H4	4Q1	4Q1	1SCD1			
	3		5H5 2H1	1H5	4Q2	4Q3	1SCD2			
	4		Q3 2H5	Q3 3H2	SCD1 5Q3	SCD1 5Q2	FC 2SCD1			
	5		3H2	3H4	5Q4	5Q4	2SCD2			
H4	1		4H3	4H1	6Q1	6Q1	3SCD1			
	2		3R	4R	6Q3	6Q4	3SCD2			
	3		1H5	1H4	4Q3	4Q2	4SCD1			
	4		2H2	2H3	4Q4	4Q4	4SCD2			
	5		Q4 2H3	Q4 3H1	SCD2 5Q1	SCD2 5Q1	FD 5SCD1			
H5	1		4H1	3H5	5Q2	5Q3	5SCD2			
	2		4H4	4H2	6Q2	6Q2	6SCD1			
	3		1R	2R	6Q4	6Q3	6SCD2			
	4						FE 5R			
	5						6R			

Przypadek 9: 27 do 30 zgłoszeń

Format: Pięć wyścigów eliminacyjnych, dwa repasaże, cztery ćwierćfinały, dwa półfinały A/B i dwa półfinały C/D.

Eliminacje: Pierwsze cztery osady z każdego wyścigu eliminacyjnego kwalifikują się do ćwierćfinałów; pozostałe osady wchodzi do repasaży.

Repasaż: Pierwsze dwie osady z każdego repasażu kwalifikują się do ćwierćfinałów; pozostałe osady wchodzi do finału E. Istnieją dwie opcje dla repasaży.

Ćwierćfinały: Pierwsze trzy osady z każdego ćwierćfinału kwalifikują się do półfinałów A/B, pozostałe osady wchodzi do półfinałów C/D. Istnieją dwie opcje dla ćwierćfinałów.

Półfinały: Pierwsze trzy osady z półfinału A/B kwalifikują się do finału A, pozostałe osady wchodzi do finału B. Pierwsze trzy osady z półfinału C/D kwalifikują się do finału C, pozostałe osady wchodzi do finału D. Istnieją dwie opcje dla półfinałów.

Heats H	Repechages		Quarter-finals		Semi-finals		Finals F
	RI	RII	QI	QII	SI	SII	
H1	1	5H1	1H1	1H1	1Q1	1Q1	1SAB1
	2	5H3	1H2	2H2	1Q2	1Q3	1SAB2
	3	R1 5H5	3H3	Q1 2H5	2Q3	2Q2	2SAB1
	4	6H2	3H4	3H3	2Q4	2Q4	2SAB2
	5	6H4	4H5	4H4	3Q1	3Q1	3SAB1
	6	5H2	2R2	2R1	3Q3	3Q4	3SAB2
H2	1	5H4	1H3	1H2	1Q3	1Q2	4SAB1
	2	R2 6H1	2H4	2H1	1Q4	1Q4	4SAB2
	3	6H3	3H1	Q2 2H4	2Q1	2Q1	5SAB1
	4	6H5	3H5	4H3	2Q2	2Q3	5SAB2
	5		4H2	4H5	3Q2	3Q2	6SAB1
	6		1R2	1R2	3Q4	3Q3	6SAB2
H3	1		1H4	1H3	4Q1	4Q1	1SCD1
	2		2H1	1H5	4Q2	4Q3	1SCD2
	3		2H5	3H2	5Q3	5Q2	2SCD1
	4		3H2	3H4	5Q4	5Q4	2SCD2
	5		4H3	4H1	6Q1	6Q1	3SCD1
	6		2R1	2R2	6Q3	6Q4	3SCD2
H4	1		1H5	1H4	4Q3	4Q2	4SCD1
	2		2H2	2H3	4Q4	4Q4	4SCD2
	3		2H3	3H1	5Q1	5Q1	5SCD1
	4		4H1	3H5	5Q2	5Q3	5SCD2
	5		4H4	4H2	6Q2	6Q2	6SCD1
	6		1R1	1R1	6Q4	6Q3	6SCD2
H5	1						3R1
	2						4R1
	3						5R1
	4						3R2
	5						4R2
	6						5R2

Przypadek 10: 31 do 36 zgłoszeń

Format: Sześć wyścigów eliminacyjnych, trzy repasaże, cztery ćwierćfinały, dwa półfinały A/B, dwa półfinały C/D i dwa półfinały E/F.

Eliminacje: Pierwsze trzy osady z każdego wyścigu eliminacyjnego kwalifikują się do ćwierćfinałów. Pozostałe osady kwalifikują się do repasaży.

Repasaże: Pierwsze dwie osady z każdego repasażu kwalifikuje się do ćwierćfinałów; pozostałe osady wchodzi do półfinałów C/D. Istnieją dwie opcje dla repasaży.

Ćwierćfinały: Pierwsze trzy osady z każdego ćwierćfinału kwalifikują się do półfinałów A/B, pozostałe osady wchodzi do półfinałów C/D. Istnieją dwie opcje dla ćwierćfinałów.

Półfinały: Pierwsze trzy osady z każdego półfinału A/B kwalifikują się do finału A, pozostałe wchodzi do finału B. Pierwsze trzy osady z każdego półfinału C/D kwalifikują się do finału C, pozostałe wchodzi do finału D. Pierwsze trzy osady z każdego półfinału E/F kwalifikują się do finału E, pozostałe wchodzi do finału F. Istnieją dwie opcje dla półfinałów

* W przypadku 31 zgłoszeń, ostatnia osada w każdym półfinale E/F kwalifikuje się do finału F, pozostałe wchodzi do finału E.

Heats H	Repechages				Quarter-finals				Semi-finals				Finals F						
	RI		RII		QI		QII		SI		SII								
H1	1	4H2		4H1		1H1		1H1		1Q1		1Q1		1SAB1					
	2	4H5		4H5		1H2		1H6		1Q2		1Q3		1SAB2					
	3	R1 5H6		R1 5H2		Q1 2H3		Q1 2H5		SAB1 2Q3		SAB1 2Q2		2SAB1					
	4	5H3		5H6		Q1 3H6		Q1 3H4		SAB1 2Q4		SAB1 2Q4		2SAB2					
	5	6H1		6H3		1R1		1R2		3Q1		3Q1		3SAB1					
	6	6H4		6H4		2R3		2R3		3Q3		3Q4		3SAB2					
H2	1	4H1		4H2		1H3		1H2		1Q3		1Q2		4SAB1					
	2	4H4		4H6		1H4		1H5		1Q4		1Q4		4SAB2					
	3	R2 5H5		R2 5H3		Q2 2H5		Q2 2H4		SAB2 2Q1		SAB2 2Q1		5SAB1					
	4	5H2		5H4		Q2 3H4		Q2 3H3		SAB2 2Q2		SAB2 2Q3		5SAB2					
	5	6H3		6H1		1R3		1R3		3Q2		3Q2		6SAB1					
	6	6H6		6H5		2R2		2R1		3Q4		3Q3		6SAB2					
H3	1	4H3		4H3		1H5		1H3		4Q1		4Q1		1SCD1					
	2	4H6		4H4		2H1		2H1		4Q2		4Q3		1SCD2					
	3	R3 5H1		R3 5H1		Q3 2H6		Q3 2H2		SCD1 5Q3		SCD1 5Q2		2SCD1					
	4	5H4		5H5		Q3 3H2		Q3 3H5		SCD1 5Q4		SCD1 5Q4		2SCD2					
	5	6H2		6H2		3H3		3H6		6Q1		6Q1		3SCD1					
	6	6H5		6H6		1R2		1R1		6Q3		6Q4		3SCD2					
H4	1						1H6		1H4		4Q3		4Q2		4SCD1				
	2						2H2		2H3		4Q4		4Q4		4SCD2				
	3						Q4 2H4		Q4 2H6		SCD2 5Q1		SCD2 5Q1		FD 5SCD1				
	4						3H1		3H1		5Q2		5Q3		5SCD2				
	5						3H5		3H2		6Q2		6Q2		6SCD1				
	6						2R1		2R2		6Q4		6Q3		6SCD2				
H5	1										3R1		3R1		1SEF1				
	2										3R3		3R2		1SEF2				
	3										SEF1 4R2		SEF1 4R3		2SEF1				
	4										5R3		5R2		2SEF2				
	5										6R1		6R1		3SEF1				
	6										6R2		6R3		3SEF2				
H6	1														3R2		3R3		4SEF1
	2														4R1		4R1		4SEF2
	3														SEF2 4R3		SEF2 4R2		5SEF1
	4														5R1		5R1		5SEF2
	5														5R2		5R3		6SEF1
	6														6R3		6R2		6SEF2

Przypadek 11: 37 do 40 zgłoszeń

Format: Osiem wyścigów eliminacyjnych, cztery repasaże, cztery ćwierćfinały, dwa półfinały A/B, dwa półfinały C/D i trzy półfinały E/F/G.

Eliminacje: Pierwsze dwie osady z każdego wyścigu eliminacyjnego kwalifikuje się do ćwierćfinałów; pozostałe wchodzą do repasaży.

Repasaż: Dwie pierwsze osady z każdego repasażu kwalifikują się do ćwierćfinałów; pozostałe osady kwalifikują się do półfinału E/F/G. Istnieją dwie opcje dla repasaży.

Ćwierćfinały: Pierwsze trzy osady z każdego ćwierćfinału kwalifikują się do półfinałów A/B. Pozostałe osady wchodzą do półfinałów C/D. Istnieją dwie opcje dla ćwierćfinałów.

Półfinały: Pierwsze trzy osady z półfinałów A/B kwalifikują się do finału A; pozostałe wchodzą do finału B. Pierwsze trzy osady z każdego półfinału C/D kwalifikują się do finału C; pozostałe wchodzą do finału D. Pierwsze dwie osady z każdego półfinału E/F/G kwalifikują się do finału E. Trzecia i czwarta osada z każdego półfinału E/F/G wchodzą do finału F; pozostałe wchodzą do finału G. Istnieją dwie opcje dla półfinałów.

* W przypadku 37-38 zgłoszeń: ostatnia osada z każdego półfinału E/F/G kwalifikuje się do finału G; pozostałe wchodzą do finału F.

Heats H	Repêchages				Quarter-finals				Semi-finals				Finals	
	RI		RII		QI		QII		SI		SII		F	
H1	1								1Q1		1Q1		1SAB1	
	2								1Q2		1Q3		1SAB2	
	3		3H2	3H1	1H1	1H1			SAB1 2Q3	SAB1 2Q2	2Q2	FA	2SAB1	
	4		3H3	3H2	1H2	1H5			2Q4		2Q4		2SAB2	
	5	R1	4H4	4H3	Q1 2H3	Q1 2H2			3Q1		3Q1		3SAB1	
H2	1		4H8	4H8	2H4	2H6			3Q3		3Q4		3SAB2	
	2		5H1	5H6	1R2	1R1			1Q3		1Q2		4SAB1	
	3		5H5	5H5	2R4	2R3			1Q4		1Q4		4SAB2	
	4								SAB2 2Q1	SAB2 2Q1	2Q1	FB	5SAB1	
	5								2Q2		2Q3		5SAB2	
H3	1								3Q2		3Q2		6SAB1	
	2								3Q4		3Q3		6SAB2	
	3		3H7	3H5	1H3	1H2			4Q1		4Q1		1SCD1	
	4		3H8	3H8	1H4	1H6			4Q2		4Q3		1SCD2	
	5	R2	4H1	4H6	Q2 2H5	Q2 2H1			SCD1 5Q3	SCD1 5Q2	5Q2	FC	2SCD1	
H4	1		4H5	4H7	2H6	2H5			5Q4		5Q4		2SCD2	
	2		5H2	5H3	1R3	1R2			6Q1		6Q1		3SCD1	
	3		5H6	5H4	2R2	2R4			6Q3		6Q4		3SCD2	
	4								4Q3		4Q2		4SCD1	
	5								4Q4		4Q4		4SCD2	
H5	1								5Q1		5Q1		5SCD1	
	2								5Q2		5Q3		5SCD2	
	3		3H4	3H3	1H5	1H3			6Q2		6Q2		6SCD1	
	4		3H5	3H4	1H6	1H7			6Q4		6Q3		6SCD2	
	5	R3	4H2	4H1	Q3 2H7	Q3 2H4			3R2		3R1		1SEFG1	
H6	1		4H6	4H5	2H8	2H8			3R4		3R3		1SEFG2	
	2		5H3	5H2	1R1	1R3			SEFG1 5R1	SEFG1 5R2	5R2	FE	1SEFG3	
	3		5H7	5H7	2R3	2R1			5R3		5R4		2SEFG1	
	4								6R1		6R1		2SEFG2	
	5								6R4		6R4		2SEFG3	
H7	1								3R3		3R4		3SEFG1	
	2								4R1		4R2		3SEFG2	
	3		3H1	3H6	1H7	1H4			SEFG2 4R2	SEFG2 4R1	4R1	FF	3SEFG3	
	4		3H6	3H7	1H8	1H8			5R4		5R3		4SEFG1	
	5	R4	4H3	4H2	Q4 2H1	Q4 2H3			6R2		6R2		4SEFG2	
H8	1		4H7	4H4	2H2	2H7			3R1		3R2		4SEFG3	
	2		5H4	5H1	1R4	1R4			4R3		4R4		5SEFG1	
	3		5H8	5H8	2R1	2R2			SEFG3 4R4	SEFG3 4R3	4R3	FG	5SEFG2	
	4								5R2		5R1		5SEFG3	
	5								6R3		6R3		6SEFG1	

Przypadek 12: 41 do 48 zgłoszeń

Format: Osiem wyścigów eliminacyjnych, osiem repasaży, cztery ćwierćfinały A/B/C/D, cztery ćwierćfinały E/F/G/H, dwa półfinały A/B, dwa półfinały C/D, dwa półfinały E/F i dwa półfinały G/H.

Eliminacje: Pierwsze dwie osady z każdego wyścigu eliminacyjnego kwalifikują się do ćwierćfinału; pozostałe osady wchodzi do repasaży.

Repasaż: Pierwsza osada z każdego repasażu kwalifikuje się do ćwierćfinałów A/B/C/D; pozostałe wchodzi do ćwierćfinałów E/F/G/H. Istnieją dwie opcje dla repasaży.

Ćwierćfinały: Pierwsze trzy osady z każdego ćwierćfinału A/B/C/D kwalifikują się do półfinałów A/B; pozostałe wchodzi do półfinałów C/D. Pierwsze trzy osady z każdego ćwierćfinału E/F/G/H kwalifikują się do półfinałów E/F; pozostałe wchodzi do półfinałów G/H. Istnieją dwie opcje dla ćwierćfinałów.

Półfinały: Pierwsze trzy osady z półfinałów A/B kwalifikują się do finału A; pozostałe wchodzi do finału B. Pierwsze trzy osady z każdego półfinału C/D kwalifikują się do finału C; pozostałe wchodzi do finału D. Pierwsze trzy osady z każdego półfinału E/F kwalifikują się do finału E; pozostałe wchodzi do finału F. Pierwsze trzy osady z każdego półfinału G/H kwalifikują się do finału G; pozostałe wchodzi do finału H. Istnieją dwie opcje dla półfinałów.

* W przypadku dla 41-42 zgłoszeń: nie ma półfinałów G/H, oraz osady z czwartego i piątego miejsca z ćwierćfinałów E/F/G/H wchodzi do finału G.

* W przypadku dla 43 zgłoszeń: ostatnia osada z każdego półfinału G/H kwalifikuje się do finału H; pozostałe wchodzi do finału G.

Heats H		Repechages		Quarter-finals		Semi-finals		Finals
		RI	RII	QI	QII	SI	SII	F
H1	1	3H6	3H4	1H1	1H1	1QAD1	1QAD1	1SAB1
	2	4H7	4H3	1H2	1H5	1QAD2	1QAD3	1SAB2
	3	R1 5H8	R1 5H2	2H3	2H2	2QAD3	2QAD2	2SAB1
	4	6H1	6H1	2H4	2H6	2QAD4	2QAD4	2SAB2
	5			1R5	1R1	3QAD1	3QAD1	3SAB1
	6			1R6	1R5	3QAD3	3QAD4	3SAB2
H2	1	3H7	3H5	1H3	1H2	1QAD3	1QAD2	4SAB1
	2	4H8	4H4	1H4	1H6	1QAD4	1QAD4	4SAB2
	3	R2 5H1	R2 5H3	2H5	2H1	2QAD1	2QAD1	5SAB1
	4	6H2	6H2	2H6	2H5	2QAD2	2QAD3	5SAB2
	5			1R1	1R2	3QAD2	3QAD2	6SAB1
	6			1R8	1R6	3QAD4	3QAD3	6SAB2
H3	1	3H8	3H6	1H5	1H3	4QAD1	4QAD1	1SCD1
	2	4H1	4H5	1H6	1H7	4QAD2	4QAD3	1SCD2
	3	R3 5H2	R3 5H4	2H7	2H4	5QAD3	5QAD2	2SCD1
	4	6H3	6H3	2H8	2H8	5QAD4	5QAD4	2SCD2
	5			1R2	1R3	6QAD1	6QAD1	3SCD1
	6			1R3	1R7	6QAD3	6QAD4	3SCD2
H4	1	3H1	3H7	1H7	1H4	4QAD3	4QAD2	4SCD1
	2	4H2	4H6	1H8	1H8	4QAD4	4QAD4	4SCD2
	3	R4 5H3	R4 5H5	2H1	2H3	5QAD1	5QAD1	5SCD1
	4	6H4	6H4	2H2	2H7	5QAD2	5QAD3	5SCD2
	5			1R4	1R4	6QAD2	6QAD2	6SCD1
	6			1R7	1R8	6QAD4	6QAD3	6SCD2
H5	1	3H2	3H8	2R2	2R1	1QEH1	1QEH1	1SEF1
	2	4H3	4H7	2R3	2R6	1QEH2	1QEH3	1SEF2
	3	R5 5H4	R5 5H6	3R4	3R3	2QEH3	2QEH2	2SEF1
	4	6H5	6H5	3R6	3R8	2QEH4	2QEH4	2SEF2
	5			4R1	4R4	3QEH1	3QEH1	3SEF1
	6			4R5	4R5	3QEH3	3QEH4	3SEF2
H6	1	3H3	3H1	2R4	2R4	1QEH3	1QEH2	4SEF1
	2	4H4	4H8	2R5	2R2	1QEH4	1QEH4	4SEF2
	3	R6 5H5	R6 5H7	3R7	3R7	2QEH1	2QEH1	5SEF1
	4	6H6	6H6	3R8	3R1	2QEH2	2QEH3	5SEF2
	5			4R2	4R3	3QEH2	3QEH2	6SEF1
	6			4R6	4R6	3QEH4	3QEH3	6SEF2
H7	1	3H4	3H2	2R6	2R3	4QEH1	4QEH1	1SGH1
	2	4H5	4H1	2R8	2R8	4QEH2	4QEH3	1SGH2
	3	R7 5H6	R7 5H8	3R2	3R4	5QEH3	5QEH2	2SGH1
	4	6H7	6H7	3R1	3R6	5QEH4	5QEH4	2SGH2
	5			4R3	4R2	6QEH1	6QEH1	3SGH1
	6			4R7	4R7	6QEH3	6QEH4	3SGH2
H8	1	3H5	3H3	2R1	2R5	4QEH3	4QEH2	4SGH1
	2	4H6	4H2	2R7	2R7	4QEH4	4QEH4	4SGH2
	3	R8 5H7	R8 5H1	3R3	3R2	5QEH1	5QEH1	5SGH1
	4	6H8	6H8	3R5	3R5	5QEH2	5QEH3	5SGH2
	5			4R4	4R1	6QEH2	6QEH2	6SGH1
	6			4R8	4R8	6QEH4	6QEH3	6SGH2

Przypadek 13: 49 i więcej zgłoszeń

Format: Wyścigi eliminacyjne na czas (TT), dwa repasaże, cztery ćwierćfinały A/B/C/D, cztery ćwierćfinały E/F/G/H, dwa półfinały A/B, dwa półfinały C/D, dwa półfinały E/F i dwa półfinały G/H.

Eliminacje: Pierwsze 21 osad kwalifikują się do czterech ćwierćfinałów A/B/C/D. Następne osady 22-27 kwalifikują się do repasaży, z czego pierwsze trzy osady kwalifikują się, jako osady 22 - 24 i wchodzi do ćwierćfinałów A/B/C/D a pozostałe trzy osady kwalifikują się, jako osady 25 – 27. Osady 25 – 45 kwalifikują się do ćwierćfinałów E/F/G/H. Osady 46 – 51 kwalifikują się do repasaży, z czego trzy pierwsze osady kwalifikują się, jako osady 46 – 48 i wchodzi do ćwierćfinałów E/F/G/H. Pozostałe kwalifikują się, jako dodatkowe ćwierćfinały, półfinały albo finały I, J, etc., podstawą numeru osady i jej kocową pozycją w TT lub repasażu dla osad kończących na 46 – 51 TT, etc.,

Ćwierćfinały: Pierwsze trzy osady z każdego ćwierćfinału A/B/C/D kwalifikują się do półfinałów A/B, pozostałe wchodzi do półfinałów C/D. Pierwsze trzy osady z każdego ćwierćfinału E/F/G/H kwalifikują się do

półfinałów E/F. Pozostałe osady wchodzą do półfinałów G/H. Tory dla osad w ćwierćfinałach przydzielane są na podstawie wyników z TT i repasażu.

Półfinały: Pierwsze trzy osady z każdego półfinału A/B kwalifikują się do finału A, pozostałe wchodzą do finału B. Pierwsze trzy osady z każdego półfinału C/D kwalifikują się do finału C, pozostałe wchodzą do finału D. Pierwsze trzy osady z każdego półfinału E/F kwalifikują się do finału E, pozostałe wchodzą do finału F. Pierwsze trzy osady z każdego półfinału G/H kwalifikują się do finału G, pozostałe wchodzą do finału H. Dodatkowe półfinały I/J, etc., będą rozgrywane na podstawie miejsca osady. Istnieją dwie opcje dla półfinałów.

* w przypadku 49, 55, 61, etc., zgłoszeń: ostatnie dwie osady kwalifikujące się, jako 48 i 49, 54 i 55, 60 i 61, etc.,

Time Trials	Repechage		Quarter-finals		Semi-finals		Finals	
	R				SI	SII	F	
TT	1	TT22	QAD1	TT1	1QAD1	1QAD1	FA	1SAB1
	2	TT23		TT8	1QAD2	1QAD3		1SAB2
	3	TT24		TT9	2QAD3	2QAD2		2SAB1
	4	TT25		TT16	2QAD4	2QAD4		2SAB2
	5	TT26		TT17	3QAD1	3QAD1		3SAB1
	6	TT27		3R1	3QAD3	3QAD4		3SAB2
	7		QAD2	TT2	1QAD3	1QAD2	FB	4SAB1
	8			TT7	1QAD4	1QAD4		4SAB2
	9			TT10	2QAD1	2QAD1		5SAB1
	10			TT15	2QAD2	2QAD3		5SAB2
	11			TT18	3QAD2	3QAD2		6SAB1
	12			2R1	3QAD4	3QAD3		6SAB2
	13		QAD3	TT3	4QAD1	4QAD1	FC	1SCD1
	14			TT6	4QAD2	4QAD3		1SCD2
	15			TT11	5QAD3	5QAD2		2SCD1
	16			TT14	5QAD4	5QAD4		2SCD2
	17			TT19	6QAD1	6QAD1		3SCD1
	18			1R1	6QAD3	6QAD4		3SCD2
	19	QAD4	TT4	4QAD3	4QAD2	FD	4SCD1	
	20		TT5	4QAD4	4QAD4		4SCD2	
	21		TT12	5QAD1	5QAD1		5SCD1	
	22		TT13	5QAD2	5QAD3		5SCD2	
	23		TT20	6QAD2	6QAD2		6SCD1	
	24		TT21	6QAD4	6QAD3		6SCD2	
	25	QEH1	4R1	1QEH1	1QEH1	FE	1SEF1	
	26		TT32	1QEH2	1QEH3		1SEF2	
	27		TT33	2QEH3	2QEH2		2SEF1	
	28		TT40	2QEH4	2QEH4		2SEF2	
	29		TT41	3QEH1	3QEH1		3SEF1	
	30		3R2	3QEH3	3QEH4		3SEF2	
	31	QEH2	5R1	1QEH3	1QEH2	FF	4SEF1	
	32		TT31	1QEH4	1QEH4		4SEF2	
	33		TT34	2QEH1	2QEH1		5SEF1	
	34		TT39	2QEH2	2QEH3		5SEF2	
	35		TT42	3QEH2	3QEH2		6SEF1	
	36		2R2	3QEH4	3QEH3		6SEF2	
	37	QEH3	6R1	4QEH1	4QEH1	FG	4SGH1	
	38		TT30	4QEH2	4QEH3		4SGH2	
	39		TT35	5QEH3	5QEH2		5SGH1	
	40		TT38	5QEH4	5QEH4		5SGH2	
	41		TT43	6QEH1	6QEH1		6SGH1	
	42		1R2	6QEH3	6QEH4		6SGH2	
	43	R2	QEH4	TT28	4QEH3	4QEH2	FH	4SGH1
	44			TT29	4QEH4	4QEH4		4SGH2
	45			TT36	5QEH1	5QEH1		5SGH1
	46			TT37	5QEH2	5QEH3		5SGH2
	47			TT44	6QEH2	6QEH2		6SGH1
	48			TT45	6QEH4	6QEH3		6SGH2
Etc.	49	4R2, 5R2, 6R2, TT52, TT53, etc., to additional QF, SF, F as necessary						

TORY REGATOWE

1. Reguła 1 - Charakterystyka

Standardowy tor regatowy FISA dla mistrzostw świata w wioślarstwie, regat pucharu świata, igrzysk olimpijskich, odpowiednich regat kwalifikacyjnych, mistrzostw kontynentalnych, regat międzynarodowych powinien zapewniać sprawiedliwe i jednakowe warunki dla współzawodnictwa sześciu osad poruszających się na sześciu oddzielnych, prostych, równoległych pasmach wody na dystansie 2000 m oraz [na dystansie] 1000 m dla regat paraolimpijskich i kwalifikacyjnych regat paraolimpijskich.

Na regatach mistrzostw świata w wioślarstwie, regatach pucharu świata, olimpijskich, młodzieżowych olimpijskich, paraolimpijskich oraz odpowiednich regatach kwalifikacyjnych standardowy tor regatowy musi być wyposażony w instalacje techniczne i aparaturę właściwe dla toru Kategorii A według definicji podanej w Przepisach Wykonawczych. Musi on również odpowiadać wymaganiom i warunkom podanym w najnowszym wydaniu "Podręcznika FISA dla mistrzostw wioślarskich".

Aby uzyskać właściwą kategorię dla takiego toru, starający się o to muszą przedłożyć FISA na piśmie pełny opis toru, tor zaś musi zostać poddany inspekcji na koszt zainteresowanej federacji i zatwierdzony przez dwóch ekspertów wyznaczonych przez FISA. Rada FISA może wprowadzić specjalne wymagania dla mistrzostw świata w wioślarstwie, regat pucharu świata, regat olimpijskich, młodzieżowych olimpijskich, paraolimpijskich oraz odpowiednich regat kwalifikacyjnych, igrzysk regionalnych oraz mistrzostw kontynentalnych.

2. Reguła 2 - Długość toru

- 2.1. Regaty międzynarodowe - Standardowe dystanse powinny wynosić 2000 m w linii prostej dla mężczyzn i kobiet; w kategoriach seniorów i poniżej 23, w kategorii lekkiej oraz dla juniorów. Dla kategorii masters (mężczyzn, kobiet i osad mieszanych) tor powinien mieć 1000 m w linii prostej.
- 2.2. Mistrzostwa świata w wioślarstwie – długość standardowego dystansu powinna wynosić 2000 m w linii prostej. Zgodnie z niniejszym regulaminem wymagane jest użycie ruchomych instalacji startowych w celu wyrównaniu dziobów łodzi wszystkich typów na tej samej linii startu.
- 2.3. Długość toru i wszystkie dystanse pośrednie winny być zmierzone przez niezależnego wykwalifikowanego geodetę, a dokładny, potwierdzony plan powinien znajdować się w posiadaniu Komitetu Organizacyjnego. Plan ten powinien być dostępny w każdym czasie dla inspekcji FISA. Dla mistrzostw świata w wioślarstwie, igrzysk paraolimpijskich, młodzieżowych igrzysk olimpijskich oraz odpowiednich regat kwalifikacyjnych, FISA może wprowadzić dodatkowe wymagania stosownie do standardów podanych w najnowszej edycji „Podręcznika FISA dla mistrzostw wioślarskich”.
- 2.4. W razie potrzeby Komitet Wykonawczy może wprowadzić wyjątki od tej zasady dla regat organizowanych w ramach współzawodnictwa wielodyscyplinarnego, na mistrzostwach kontynentalnych i innych mistrzostwach gdzie widać wyraźnie, że nie da się w rozsądny sposób uzyskać standardowego toru.
- 2.5. Niestandardowy tor może być krótszy (na przykład sprinty) lub dłuższy (na przykład regaty długodystansowe, wyścigi na rzece itd.) niż tor standardowy. Tor niestandardowy nie musi być koniecznie prosty.

3. Reguła 3 - Liczba torów (pasm wody)

- 3.1. Regaty międzynarodowe - na standardowych torach wyścigi odbywają się normalnie na sześciu torach (pasmach wody).
- 3.2. Mistrzostwa świata w wioślarstwie oraz regaty pucharu świata - wyścigi odbywają się na sześciu torach, ale tor powinien mieć w zasadzie, co najmniej osiem pasm wody.

UREGULOWANIA DLA TORÓW DLA REGAT MIĘDZYNARODOWYCH PRZEPISY WYKONAWCZE DO REGUŁ 1 DO 3 – TORY REGATOWE

1. Podręcznik FISA dla mistrzostw wioślarskich

Tor regatowy musi odpowiadać wymaganiom Regulaminu Regatowego i Przepisów Wykonawczych. Musi on również odpowiadać wymaganiom i warunkom podanym w najnowszym wydaniu "Podręcznika FISA dla mistrzostw wioślarskich".

2. Pasma wody

2.1. Zasady ogólne

Standardowy tor powinien być prosty i posiadać nie mniej niż 6 pasm wody. Powinien zapewniać jednakowe warunki dla wyścigu sześciu osad. Tory regatowe zbudowane po lutym 2001 powinny mieć minimum osiem pasm wody. Obok 6 pasm przeznaczonych do rozgrywania wyścigów, tor musi być wystarczająco szeroki, aby pozwolić osadom na bezpieczny dojazd do startu, rozgrzewkę i rozwiosłowanie. Dla Mistrzostw Świata FISA lub regat Pucharu Świata w Wioślarstwie zaleca się by, co najmniej 8 pasm wody było dostępne, a oprócz tego tor musi być wystarczająco szeroki z obu stron, aby umożliwić ustalenie bezpiecznych zasad ruchu oraz przesuwanie pasm w razie niejednakowych warunków.

2.2. Długość akwenu

Minimalna długość akwenu, na którym można wytyczyć standardowy tor wynosi 2150 m. Dla wyścigów w kategorii masters minimalna długość wynosi 1150 m.

2.3. Szerokość akwenu

Standardowy tor ma szerokość co najmniej 108 m, tj. $13,5 + (6 \times 13,5) + 13,5 = 108$ m. Minimalna zalecana szerokość toru dla mistrzostw FISA, regat olimpijskich i paraolimpijskich oraz regat pucharu świata w wioślarstwie winna wynosić co najmniej 135 m., tj. $13,5 + (8 \times 13,5) + 13,5 = 135$ m. Szerokość ta stanowi minimum i jest do przyjęcia tylko wtedy, gdy wzdłuż całej długości toru blisko brzegu biegnie droga dla telewizji. Idealna zalecana szerokość toru dla mistrzostw FISA, regat olimpijskich i paraolimpijskich oraz regat pucharu świata w wioślarstwie winna wynosić co najmniej 162 m., tj. $27 + (8 \times 13,5) + 27 = 162$ m. Szerokość ta pozwala zarówno na ruch poza torem wyścigowym, jak i na transmisję telewizyjną z wody.

2.4. Głębokość wody

Na standardowym torze głębokość wody musi wynosić przynajmniej 3 metry w naj płytszym miejscu, jeśli głębokość mierzona w różnych miejscach toru nie jest jednakowa. Dla nowych torów zaleca się minimalną głębokość 3,5 m. Spora liczba starszych, sztucznych torów, ma równą głębokość wynoszącą 2 m. Jeśli głębokość ta jest jednakowa we wszystkich miejscach, można wciąż uznać je za standardowe.

2.5. Warunki lokalne

Tor musi być w miarę możliwości osłonięty od wiatru. Jeśli jest to niemożliwe, w bezpośrednim sąsiedztwie toru nie powinno być żadnych naturalnych ani sztucznych przeszkód (takich jak las czy budynki), które mogłyby spowodować nierówne warunki na wodzie. Na standardowym torze nie powinno być prądu [wody]. Jeśli jednak prąd istnieje, powinien on być tak słaby, by nie powodował nierównych warunków na różnych pasmach wody. Przebieg wyścigu nie powinien być zakłócany przez naturalne lub sztuczne fale. Brzegi muszą być zaprojektowane w taki sposób by pochłaniać fale, a nie powodować ich odbicie.

2.6. Plan

Do wstępnego programu musi być dołączony plan pokazujący położenie toru, jego długość i ilość pasm wody oraz rozmieszczenie instalacji technicznych.

3. Instalacje techniczne - Kategoria A

3.1. Strefa startu

3.1.1. Pomosty startowe

Dzioby łodzi wszystkich typów mają być wyrównane w linii startu. Wymaga to użycia pomostów startowych, które mogą się przesuwac do przodu i do tyłu, aby pozwolić na wyrównanie łodzi o różnych długościach. Muszą być solidnej konstrukcji i posiadać możliwość zatrzymania w danym położeniu. Na mistrzostwach świata FISA, regatach olimpijskich i paraolimpijskich i na regatach pucharu świata w wioślarstwie pomosty startowe muszą być połączone ze sobą łądem lub mostem startowym o szerokości, co najmniej 2 m, pozwalającym na łatwy dostęp oficjeli oraz przedstawicieli mediów.

3.1.2. Pomoc w sterowaniu (nabieżniki)

Nabieżniki powinny pomagać osadom w sterowaniu i dodatkowo tory powinny być wybojowane w systemie Albano przez pierwsze 100 m toru w odstępach, co 5 m. Boje te winny posiadać inny kolor niż większość bojek w torze - patrz 3.2.3. Boje.

3.1.3. Wieża startowa

Wieża startowa znajduje się w odległości od 40 do 50 m za linią startu w środku toru. Wieża winna być wyposażona w krytą platformę dla startera, która winna znajdować się nie niżej niż 3 m i nie wyżej niż 6 m nad poziomem wody w zależności od odległości od linii startu. Wieża powinna być zbudowana w taki sposób, by starter widział wyraźnie cały obszar startu, łącznie ze stanowiskiem wyrównującego.

3.1.4. Wyposażenie startera

Na wieży powinien znajdować się jeden lub dwa duże zegary, których wskazania są widoczne z odległości, co najmniej 100 m dla osad znajdujących się na torze lub czekających na start, lub w inne urządzenie pozwalające starterowi informować osady ile czasu pozostaje do startu ich wyścigu. W przypadku opóźnienia lub przesunięcia wyścigu, nowy czas startu powinien być podany osadom do wiadomości przez startera na dużej tablicy.

Starter powinien wydawać instrukcje i polecenia przy pomocy mikrofonu połączonego z głośnikami ustawionymi w taki sposób, by mogli je słyszeć równocześnie wszyscy zawodnicy. Na wieży startowej musi również znajdować się czerwona flaga, dzwon i megafon. To dodatkowe wyposażenie powinno pozwolić na przeprowadzenie takiego samego startu jak przy pomocy świateł.

Tablica z kredą lub pisakami, pozwalająca starterowi na informowanie osad o przesunięciu wyścigów.

3.1.5. Połączenie radiowe lub telefoniczne

Starter powinien mieć bezpośrednią łączność radiową i/lub telefoniczną z sędzią na starcie, sędzią na mecie, Komisją Kontroli i Przewodniczącym Jury.

3.1.6. Stanowisko wyrównującego

Stanowisko wyrównującego musi być umieszczone dokładnie na linii startu, nie mniej niż 15 m i nie więcej niż 30 m od pierwszego pasma. Podłoga musi być pomiędzy 1 a 2 m nad poziomem wody. Stanowisko musi zapewniać osłonę w razie niepogody dla 4 osób i powinno być w nim wystarczająco dużo miejsca, by wyrównujący i sędzia na starcie mogli równocześnie obserwować linię startu. Sędzia na starcie powinien siedzieć jak najbliżej pierwszego pasma, mając za plecami siedzącego wyżej wyrównującego. Wyrównujący musi mieć bezpośrednią łączność radiową z personelem na pomostach, który powinien mieć słuchawki.

Dla mistrzostw świata FISA, Regat olimpijskich, paraolimpijskich i młodzieżowej olimpiady i regat pucharu świata w wioślarstwie stanowisko to musi być również wyposażone w urządzenie kontroli falstartów, które działa w systemie 'zamrażania obrazu' i jest połączone bezpośrednio z sygnałem startowym. Wymaga to kamery video pokazującej linię startu, komputera i dwóch monitorów.

3.1.7. Linia startu

Linia startu jest zdefiniowana, jako linia biegnąca pomiędzy cienkim pionowym drutem na stanowisku wyrównującego i czarną linią pionową namalowaną na stałym nabieżniku po drugiej stronie toru (tablica z pasami pionowymi żółtym i czarnym ustawiona tak, aby krawędź styku pasów stanowiła dokładnie środek linii startu). Na stanowisku wyrównującego muszą być umocowane pionowo dwa naprężone cienkie druty (1 mm, z przodu i w odległości 80 do 100 cm od siebie).

3.1.8. Inne udogodnienia

Miejsce dla dokonywania drobnych napraw winno znajdować się w sąsiedztwie startu (może to wymagać dodatkowego pomostu). W pobliżu startu winna znajdować się również toaleta stała lub tymczasowa.

3.1.9. Strefa Startowa

Strefa startowa to pierwsze 100 m toru od linii startu. Strefa startowa powinna być oznaczona w systemie Albano, bojami w innym kolorze niż pozostała większość toru w odległości, co 5 m.

3.1.10. Mechanizm kontroli wyrównania

Na wszystkich regatach może być używany mechanizm kontroli wyrównania w środku każdego toru, który utrzymuje dziób łodzi w ustalonej pozycji na linii startu aż do chwili sygnału startu danego przez startera. Na regatach olimpijskich i paraolimpijskich używanie mechanizmu kontroli wyrównania zaakceptowanego przez FISA jest obowiązkowe. Mechanizm ten musi być zaprojektowany w taki sposób, by bezpiecznie przytrzymywać dziób łodzi, bez żadnego ryzyka uszkodzenia łodzi. Musi on zwolnić dziób łodzi w tym samym momencie, w którym starter włączy sygnał elektryczny. Mechanizm ten musi działać metodą "bezpiecznej awarii", tzn., że jeśli nastąpi jakiegokolwiek uszkodzenie mechanizmu, uwalnia on natychmiast dziób łodzi i ustawia się w takiej pozycji, że nie grozi uszkodzeniem żadnej części łodzi.

3.1.11. Sygnał optyczny i sygnał dźwiękowy

Na regatach mistrzostw świata FISA, olimpijskich, paraolimpijskich, olimpiadzie młodzieży i ważnych regatach kwalifikacyjnych oraz regatach pucharu świata, komenda startowa winna być wydawana przy pomocy sygnału optycznego i dźwiękowego. Sygnalizator optyczny i głośnik emitujący sygnał dźwiękowy powinny być przymocowane w pobliżu każdego pomostu startowego. Środek światła sygnałowego powinien znajdować się na wysokości pomiędzy 0,7 a 1,1 m powyżej lustra wody. Każde światło sygnałowe winno być umieszczone 2,5 m od linii pomostu startowego, od strony środka toru. Powinien znajdować się tam – sygnał optyczny posiadający tylko trzy pozycje:

- (a) *pozycję neutralną*
- (b) *czerwoną lampę sygnalizacyjną*
- (c) *zieloną lampę sygnalizacyjną*

Starter wydaje komendę startową przez przyciśnięcie guzika. Guzik ten włącza zielone światło sygnalizacyjne oraz sygnał dźwiękowy; włącza również system pomiaru czasu, "zamraża" obraz video dla sędziego na starcie oraz zwalnia mechanizm kontroli wyrównania, (jeśli istnieje). Ten układ powinien pozwolić na następującą sekwencję działań (sygnałów), które skierowane są do osad:

- (a) *neutralny (czarny) – brak światła – brak sygnału dźwiękowego*
- (b) *czerwone światło, brak sygnału dźwiękowego*
- (c) *(w razie konieczności powrót wprost od czerwonego do neutralnego)*
- (d) *zielone światło i sygnał dźwiękowy*

Mechanizm nie powinien posiadać więcej niż trzy pozycje dla sygnałów optycznych (neutralną, czerwoną i zieloną) a układ kontrolny musi być zdolny do powrotu od czerwonego do neutralnego bez przejścia przez zielony. Mechanizm musi zapewniać, że zielone światło i sygnał dźwiękowy podane są w dokładnie tym samym momencie.

Osobne światła sygnałowe są umieszczone w taki sposób, że może je widzieć starter i sędzia na starcie. Układ elektryczny powinien być podwójny (zdublowany). Zarówno sygnał czerwony, jak i zielony powinny być łatwo widoczne dla noskowego ósemki nawet w warunkach pełnego nasłonecznienia.

3.2. Pomiedzy startem i metą

3.2.1. Pasma wody

Pasma powinny być wybojowane według systemu Albano. Pasma te muszą być proste i posiadać taką samą szerokość na całej długości. Szerokość każdego pasma winna wynosić 13,5 m (w szczególnych okolicznościach szerokość pasm może być obniżona do 12,5 m).

Na standardowym torze powinno być osiem wybojowanych pasm wody (co najmniej sześć).

Na regatach mistrzostw świata, olimpijskich, paraolimpijskich, igrzyskach młodzieży oraz na regatach pucharu świata musi być minimum 8 wybojowanych pasm.

3.2.2. Numeracja pasm

Pasmo nr 1 winno znajdować się po lewej stronie startera na wieży startowej (patrząc w stronę linii mety).

3.2.3. Boje

Odległość pomiędzy bojami wzdłuż osi toru winna być nie większa niż 12,5 m, najlepiej by wynosiła 10 m, z wyjątkiem strefy startowej gdzie powinna być 5 m. Bojki mogą być kuliste lub w kształcie prostopadłościanu; powinny być z takiego materiału i tak zaprojektowane, że w trakcie uderzenia wiosłem lub łodzią, powinny łatwo odbijać się nie powodując uszkodzenia lub wpływu na łódź lub osadę.

Kolor bojek powinien być taki sam na wszystkich torach. Kolor powinien być widzialny przy każdych warunkach pogodowych. W strefie startowej 100 m i każde następne 250 m powinny być oznaczone innym kolorem boi. Na ostatnich 250 m kolor boi powinien być taki sam jak na pierwszych 100 m.

Na linii startu, ani na linii mety nie powinno być boi.

3.2.4. Znaczniki dystansów

Znacznik dystansu powinien wskazywać dystans w kierunku od startu do mety. Co 250 m od startu, odległość od startu winna być oznaczona po obu stronach toru, albo przy pomocy dużych tablic o rozmiarach minimalnych 2 m x 1 m na brzegu lub przy pomocy sześciąt (o boku 1 m) na wodzie. Na znaczniku po pierwszych 250 m winno być napisane '250', potem '500' i tak dalej aż do znacznika 1750 m. Na linii startu i na mecie nie powinno być znaczników dystansu.

3.2.5. Międzyczasy

Co 500 m powinna być zainstalowana aparatura umożliwiająca rejestrację pośrednich czasów i miejsc wszystkich osad. Dla mistrzostw FISA, regat olimpijskich, paraolimpijskich, olimpiady młodzieży i regat kwalifikacyjnych oraz regatach pucharu świata pomiar międzyczasów przy pomocy kamerę video dostarczającej mniej niż 100 klatek na sekundę nie jest dopuszczalny do podawania czasów pośrednich.

3.3. Obszar mety

3.3.1. Linia mety

Linia mety powinna być oznaczona pionowym naprężonym drutem, rozciągniętym z przodu wieży przed sędziami na mecie. Na drugim brzegu powinien być odpowiedni i widoczny wyraźnie znacznik (tablica z pasami pionowymi żółtym i czarnym ustawiona tak, aby krawędź styku pasów stanowił dokładnie środek linii mety). Zamiast tego można używać dwóch pionowych drutów.

Linia mety powinna być oznaczona na wodzie dwiema czerwonymi flagami umocowanymi na białych bojach umieszczonych po obu stronach poza torem w odległości, co najmniej 5 m. Jeśli nie da się zrobić inaczej, flagi (lub jedna z nich) mogą być umieszczone na brzegu. Flagi te muszą być umiejscowione dokładnie na linii mety i nie mogą w żaden sposób zasłaniać widoku sędziom z mety, ani blokować osadom dojazdu na start.

3.3.2. Wieża na mecie

Dokładnie na linii mety musi być zbudowana struktura w odległości około 30 metrów od zewnętrznej krawędzi toru. Powinna posiadać trzy poziomy i powinien w niej być umieszczony pomiar czasu, sędziowie na mecie i urządzenia fotofiniszu w tym samym pomieszczeniu. Dodatkowo można na niej umieścić komentatora i operatora tablicy wyników, kamery TV i biuro FISA. Musi też być brzęczyk lub inny sygnał dźwiękowy, aby sygnalizować załogom fakt przekroczenia linii mety.

3.3.3. Obszar za metą

Poza metą powinna być wystarczająca przestrzeń wody, by osady mogły się zatrzymać. Najlepiej, jeśli odległość ta wynosi 200 m. Jeśli hangary dla łodzi znajdują się za linią mety, jest to bardzo ważne. W innych przypadkach do przyjęcia jest minimalna odległość 100 m.

3.3.4. System pomiaru czasu

Czasy muszą być pokazane z dokładnością do 1/100 sekundy na arkuszu wyników i tablicy wyników. W przypadku małych różnic na mecie kolejność przybycia musi być ustalana przy pomocy specjalnego sprzętu optycznego takiego jak fotofinisz, pozwalający zmierzyć różnicę czasową, co najmniej 1/100 sekundy. Na mistrzostwach świata, regatach olimpijskich, paraolimpijskich i olimpiadzie młodzieży musi działać pełny system podwójnego pomiaru czasu/wyników/fotofiniszu i system ten musi być

zgodny ze specyfikacją i opisem zawartymi w najnowszej wersji „Podręcznika FISA dla mistrzostw wioślarskich”.

3.3.5. Tablica wyników/video

Tablica z wynikami powinna być umieszczona w taki sposób, by była widoczna z głównej trybuny, a jeśli to możliwe także przez zawodników po ukończeniu wyścigu. Działanie tablicy z wynikami musi odpowiadać wymaganiom i opisowi podanemu w ostatniej wersji "Podręcznika FISA dla mistrzostw wioślarskich".

4. Instalacje techniczne - Kategoria B

- 4.1. Wszystkie pozostałe tory regatowe sklasyfikowane są, jako posiadające instalacje techniczne kategorii B.
- 4.2. Wiele torów kategorii B posiada instalacje i wyposażenie, które są zbliżone do wymaganych dla kategorii A. W takich przypadkach można na nich odbywać z powodzeniem regaty międzynarodowe, ale nie mogą być miejscem rozgrywania mistrzostw świata FISA.

Aneks nr 4 Przepisy dotyczące reklamy

1. Zastosowanie tych przepisów

Niniejsze przepisy wykonawcze dotyczą wszystkich regat międzynarodowych zarządzanych przez FISA. Ponadto, niektóre z poniższych sekcji opisują zasady reklamy dla wioślarskich mistrzostw świata oraz regat pucharu świata w wioślarstwie oraz innych międzynarodowych imprez wioślarskich zgodnie z decyzją FISA „Imprezy FISA”.

Stosują się do łodzi i wyposażenia od chwili oficjalnego otwarcia toru aż do końca regat. Stosują się do strojów wioślarzy, gdy znajdują się na wodzie, a także o każdym czasie na lub w pobliżu pomostu zwycięzców w czasie trwania regat (czyli wtedy, gdy zgodnie z niniejszym regulaminem stosuje się zasady poruszania się po torze w czasie regat). Stosuje się je również do obsługi regat i sędziów. Nie dotyczą Igrzysk Olimpijskich i Młodzieżowych Igrzysk Olimpijskich, gdzie stosuje się Kartę Olimpijską oraz Igrzysk Paraolimpijskich, gdzie stosuje się regulamin IPC.

1.1. Zasady Ogólne

- a) Jeśli łódź lub jej wioślarze nie odpowiadają Regule 50 lub jej przepisom wykonawczym nie zostaną dopuszczeni do startu i zostaną wykluczeni przez startera lub arbitra.
- b) Jeśli łódź lub jej wioślarze, którzy ukończyli wyścig nie odpowiadają Regule 50 lub jej przepisom wykonawczym, to (w konsekwencji) osada zostanie relegowana na ostatnie miejsce w tym wyścigu. Jeśli osada startuje ponownie w dalszej rundzie tej samej konkurencji w strojach lub z wyposażeniem, które nie są zgodne z regulaminem, to osada powinna zostać wykluczona z tej konkurencji.
- c) Wioślarz(e) uczestniczący w ceremonii dekoracji, którzy nie spełniają Reguły 50 lub jej przepisów wykonawczych mogą zostać relegowani na ostatnie miejsce w tym wyścigu, wykluczeni z konkurencji lub ukarani w inny sposób. Medale wręczone już osadzie, która została relegowana lub wykluczona powinny zostać odebrane i wręczone następnej osadzie w tej konkurencji.

1.2. Wyłączne Prawa FISA

Następujące prawa są wyłączną własnością FISA na wszystkich regatach wioślarskich mistrzostw świata i regat pucharu świata i powinny być komercjalizowane w porozumieniu z każdym Komitetem Organizacyjnym:

- a) prawa telewizyjne, włączając w to wszystkie sposoby znane obecnie lub opracowane później, na żywo lub zarejestrowane, darmową lub płatną telewizję, włączając w to telewizję naziemną, satelitarną i kablową.
- b) Prawa komercjalizacji, włączając w to wszelkie prawa komercyjne i sponsorskie pojawiające się w relacji do lub połączone z prawami podpisanymi, generalne prawa sponsorskie, prawa generalnego dostawcy, prawa programu imprezy, prawa reklamowe na wszelkich materiałach promocyjnych i publikacjach oraz prawa gościnne.

1.3. „Identyfikator” oraz sposób pomiaru jego powierzchni

Istnieją następujące typy identyfikatorów, do których odnosi się niniejszy Regulamin:

- a) Producenta
- b) Nazwy federacji członkowskiej lub klubu;
- c) Nazwy łodzi
- d) Sponsora federacji członkowskiej lub klubu;
- e) Identyfikatora FISA;

Dla potrzeb Regulaminu każdy jest dalej nazywany „Identyfikatorem”. Powierzchnię identyfikatora oblicza się rysując poziome lub pionowe linie prostopadle do siebie, prowadząc je przez najdalsze punkty nazwy lub symbolu, lub koloru tła, jeśli zajmuje on większą powierzchnię. Powierzchnię taką mierzy się, jako kwadrat lub prostokąt, na przykład:

1.4. Identyfikacja FISA

Identyfikacja FISA jest miejscem na ubraniach lub na sprzęcie zarezerwowanym do wyłącznego użytku przez FISA na podstawie niniejszych przepisów i może być nazwą sponsora regat lub jego logo lub inną identyfikacją w zależności od decyzji FISA.

1.5. Producent, jako sponsor

Jeżeli producent jest również sponsorem, może zająć powierzchnię zarezerwowaną dla sponsora, lecz nie wolno mu połączyć dwóch wymienionych powierzchni, aby stworzyć jedną większą. Jeśli powierzchnia zastrzeżona dla producenta nie zostanie przez niego wykorzystana, nie wolno jej użyć do innego celu.

1.6. Identyfikatory osady

Identyfikatory na łodzi, strojach i wioślach nie muszą być takie same, lecz w każdym z tych przypadków muszą być identyczne; na przykład: wszystkie wiosła osady muszą mieć taką samą reklamę w tym samym formacie; każda część stroju każdego członka osady musi mieć tak samo umieszczoną taką samą reklamę.

1.7. Identyfikatory narodowe

Zezwala się federacjom członkowskim na używanie wszelkich możliwości, by pokazywać swoją narodowość na oficjalnych strojach i całym wyposażeniu w obszarach, które nie są w inny sposób ograniczone. Jeśli takie identyfikatory są częścią stroju, muszą stanowić element oficjalnego wzoru przedłożonego i zatwierdzonego przez FISA zgodnie z Regulą 51. Identyfikator narodowy powinien zawierać barwy narodowe, oficjalną nazwę kraju lub jej skrót a także oficjalną flagę narodową (jak zatwierdzone dla ceremonii FISA). Jeśli federacja członkowska reprezentuje region lub terytorium, wówczas identyfikator narodowy powinien zawierać jego barwy, nazwę i flagę takie jak zostały zatwierdzone do użytku przez FISA. Aby uniknąć wątpliwości, zasady te nie stosują się do osad reprezentujących klub. Ustalenia tego punktu winny być oddzielone od wszystkich innych zasad i nie mogą być używane do powiększania lub zmian innych identyfikatorów i nie mogą podlegać żadnym zmianom w świetle innych zasad zawartych w niniejszych Przepisach Wykonawczych.

2. Stroje zawodników

2.1. Jednakowe stroje

Stroje wszystkich członków osady muszą być identyczne i jednakowe, co oznacza, że każdy identyfikator musi być jednakowy i noszony w tym samym miejscu przez każdego zawodnika. Jeżeli osada ubrana jest w „jednoczęściowe” stroje startowe, zamiast koszulek i spodenek, zasady te stosują się do części stroju równoważnych do „koszulek” i „spodenek”. Na jednoczęściowym stroju identyfikatory dozwolone dla koszulek i spodenek nie mogą być umieszczone razem w taki sposób by powiększyć identyfikator.

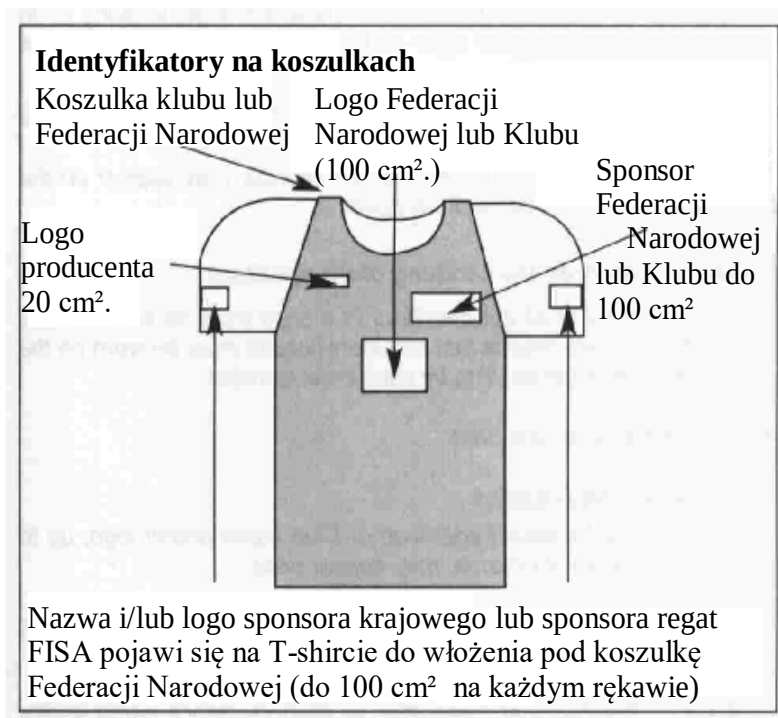
2.2. Koszulki lub ich równoważniki

Na imprezach FISA koszulki regatowe winny być „jednoczęściowe” lub „koszulki bez rękawów”

2.3. Identyfikatory na koszulce lub jej równoważniku

Z wyjątkiem zasad opisanych w pkt. 1.7., nazwa i/lub logo federacji członkowskiej lub klubu o powierzchni nie większej niż 100 cm² może pojawić się jeden raz. Nazwa i/lub logo producenta o powierzchni nie większej niż 20 cm² może pojawić się jeden raz. Nazwa i/lub logo sponsora federacji członkowskiej lub klubu mogą wystąpić tylko raz w ramach powierzchni reklamowej. Na każdej koszulce powinna być tylko jedna powierzchnia reklamowa i nie powinna być ona większa niż 100 cm².

W wioślarskich mistrzostwach świata, regatach pucharu świata w wioślarstwie i innych imprezach FISA federacja wioślarska może zażądać od zawodników, aby włożyli specjalny strój z identyfikatorami FISA. Może mieć on formę specjalnie wykonanej koszulki do włożenia pod strój startowy zawodników. Identyfikator FISA może pojawić się na każdym rękawie a każdy identyfikator ma powierzchnię do 100 cm². Można również zażądać od sterników noszenia dodatkowego stroju z identyfikatorem FISA.

2.4. Identyfikatory na nakryciach głowy

Nazwa i/lub logo sponsora federacji narodowej lub klubu o powierzchni nie większej niż 50 cm² może pojawić się tylko raz. Identyfikator producenta może pojawić się tylko raz i powierzchnia nie może być większa niż 6 cm².

2.5. Identyfikatory na spodenkach lub ich odpowiedniku

Nazwa i/lub logo sponsora federacji narodowej lub klubu może pojawić się tylko w ramach powierzchni reklamowej. Powierzchnia ta może pojawić się dwa razy (jeden raz po każdej stronie spodenek o powierzchni do 50 cm² każdy; oba identyfikatory muszą być takie same) albo jeden raz o powierzchni do 50 cm².

2.6. Identyfikator na skarpetkach

Identyfikator producenta o powierzchni nie większej niż 6 cm² może pojawić się jeden raz na każdej skarpetce.

2.7. Identyfikator na osłonie oczu

Identyfikator producenta o powierzchni nie większej niż 6 cm² może pojawić się jeden raz na nauszniku okularów słonecznych. Jeśli pojawią się dwa identyfikatory, po jednym na każdym z nauszników, muszą być identyczne i mieć powierzchnię do 3 cm² każdy.

2.8. Bez identyfikatorów na innych częściach stroju lub akcesoriach

Z wyjątkiem identyfikatorów dopuszczonych przez pkt. 1.7. na innych częściach stroju oraz akcesoriach używanych przez zawodników nie może być żadnych identyfikatorów.

3. Identyfikacja na łodziach

Na łodziach istnieją możliwości umieszczania następujących identyfikatorów: producenta, nazwy łodzi, sponsora federacji narodowej lub klubu, sponsora FISA.

3.1. Identyfikacja producenta

Na zewnątrz łodzi identyfikator producenta może pojawić się jeden raz na każdym boku kadłuba w części łodzi zajmowanej przez wioślarzy i nie może mieć więcej niż 100 cm² powierzchni. W odległości 50 cm od dziubu łodzi może wystąpić logo producenta, raz na każdym boku łodzi i jego powierzchnia nie może być większa niż 80 cm². Logo nie może zawierać tekstu.

3.1.1. Identyfikacja na odsadniach i płetwach.

Identyfikator producenta może wystąpić na każdej odsadni i płetwie tylko raz i jego powierzchnia nie może być większa niż 16 cm^2

3.1.2. Identyfikacja na dulkach

Identyfikator/y producenta mogą wystąpić tylko raz w ramach przestrzeni reklamowej. Powierzchnia reklamowa nie może przekroczyć 8 cm^2 na jednej stronie lub 4 cm^2 na każdej stronie po obu stronach. Identyfikatory muszą być identyczne po obu stronach.

3.1.3. Identyfikacja na butach i siedzeniach

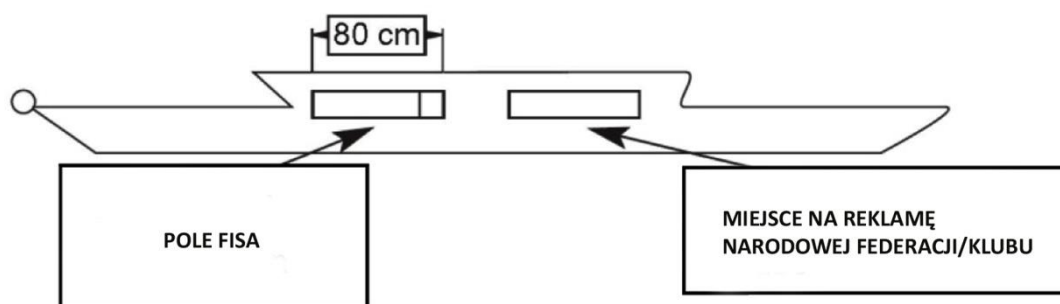
Identyfikator producenta może wystąpić tylko raz na każdym butcie lub siedzeniu i jego powierzchnia nie może być większa niż 6 cm^2 .

Z wyjątkiem wymaganej plakietki zgodnie z przepisem wykonawczym 3.1. do reguły 39, żaden inny identyfikator nie jest dozwolony na łodzi.

3.2. Inne identyfikatory na łodzi

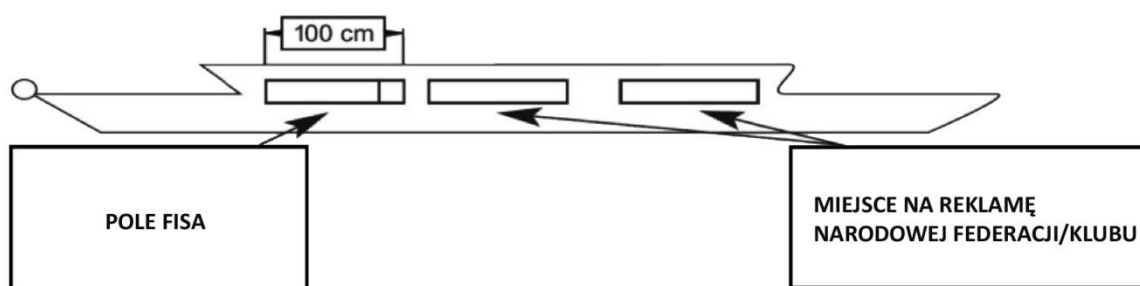
Z wyjątkiem przypadku przewidzianego w punkcie 3.2.1, 3.2.2 i 3.2.3 poniżej lub w 1.7. nazwa łodzi lub identyfikator sponsora (sponsorów) federacji narodowej lub klubu stanowią jedyne dozwolone inne opcjonalne identyfikatory na łodzi. Oba typy identyfikatorów mogą się zamieniać i są traktowane jak "identyfikatory sponsora". Identyfikator sponsora może wystąpić tylko raz w ramach powierzchni reklamowej. Wielkość każdej przestrzeni reklamowej na łodzi nie może być większa niż 800 cm^2 .

3.2.1. Jedyńka, dwójka podwójna, dwójka bez sternika i dwójka ze sternikiem

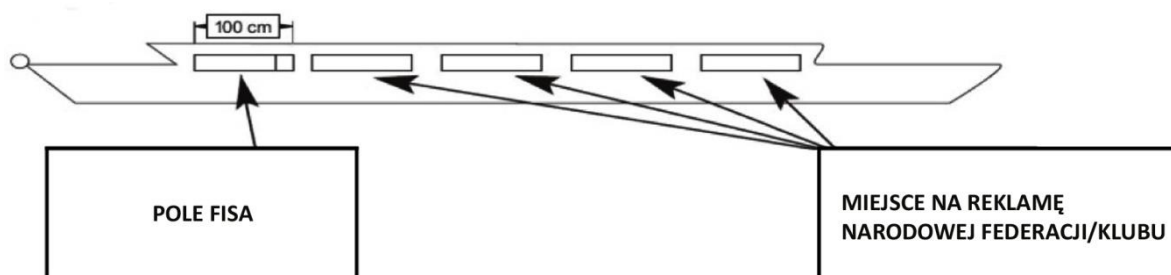
- a). na każdej stronie 1x, 2x, 2- i 2+ dozwolona jest tylko jedna powierzchnia reklamowa
- b). po każdej stronie kadłuba przy dziobie i przy rufie dozwolona jest tylko jedna powierzchnia reklamowa
- c). dla wioślarskich mistrzostw świata, regat pucharu świata w wioślarstwie i innych imprez FISA pierwsze 80 cm falochronu po każdej stronie jest zarezerwowane dla sponsora FISA i skrótu nazwy kraju i może wystąpić tylko raz. Powierzchnia identyfikatora FISA powinna być nie większa niż 600 cm^2 . Przestrzeń zajęta przez identyfikator FISA nie powinna przekroczyć 60 cm długości, a przestrzeń dla kraju nie powinna przekroczyć 20 cm długości.
- d). dla regat międzynarodowych pierwsze 60 cm po każdej stronie falochronu jest zarezerwowane dla sponsora Komitetu Organizacyjnego. Powierzchnia identyfikatora sponsora nie może być większa niż 600 cm^2 i może wystąpić raz na każdej stronie.

3.2.2. Czwórka podwójna, czwórka bez sternika i czwórka ze sternikiem

- a). na każdej stronie 4x, 4- i 4+ dozwolone są tylko dwie powierzchnie reklamowe
- b). po każdej stronie kadłuba przy dziobie i przy rufie dozwolona jest tylko jedna powierzchnia reklamowa nie większa niż 800 cm²
- c). dla wioślarskich mistrzostw świata, regat pucharu świata w wioślarstwie i innych imprez FISA pierwsze 100 cm falochronu po każdej stronie jest zarezerwowane dla sponsora FISA i skrótu nazwy kraju i może wystąpić tylko raz. Powierzchnia identyfikatora FISA powinna być nie większa niż 800 cm². Przestrzeń zajęta przez identyfikator FISA nie powinna przekroczyć 80 cm długości, a przestrzeń dla kraju nie powinna przekroczyć 20 cm długości.
- d). dla regat międzynarodowych pierwsze 80 cm po każdej stronie falochronu jest zarezerwowane dla sponsora Komitetu Organizacyjnego. Powierzchnia identyfikatora sponsora nie może być większa niż 800 cm² i może wystąpić raz na każdej stronie.

3.2.3. Ósemka

- a). na każdej stronie dozwolone są cztery powierzchnie reklamowe
- b). po każdej stronie kadłuba przy dziobie i przy rufie dozwolona jest tylko jedna powierzchnia reklamowa nie większa niż 800 cm².
- c). dla wioślarskich mistrzostw świata, regat pucharu świata w wioślarstwie i innych imprez FISA pierwsze 100 cm falochronu po każdej stronie jest zarezerwowane dla sponsora FISA i skrótu nazwy kraju i może wystąpić tylko raz. Powierzchnia identyfikatora FISA powinna być nie większa niż 800 cm². Przestrzeń zajęta przez identyfikator FISA nie powinna przekroczyć 80 cm długości, a przestrzeń dla kraju nie powinna przekroczyć 20 cm długości.
- d). dla regat międzynarodowych pierwsze 80 cm po każdej stronie falochronu jest zarezerwowane dla sponsora Komitetu Organizacyjnego. Powierzchnia identyfikatora sponsora nie może być większa niż 800 cm² i może wystąpić raz na każdej stronie.

3.3. Identyfikatory na numerach na dziobie

3.3.1. Regaty międzynarodowe

Identyfikator sponsora regat o wielkości liter do 5 cm może pojawić się jeden raz w dolnej części numeru na dziobie.

3.3.2. Imprezy FISA

W trakcie MŚ FISA, zawodów pucharu świata oraz innych imprez FISA identyfikator sponsora FISA o wielkości liter do 5 cm może pojawić się jeden raz w dolnej części numeru na dziobie.

4. Identyfikacja na wioślach długich i krótkich

4.1. Zastosowanie

Niniejsze przepisy wykonawcze stosują się zarówno do wioseł długich jak i krótkich.

4.2. Kolor piór

Na piórach mogą pojawić się wyłącznie barwy narodowe zgodne z tym, co zostało zarejestrowane w FISA lub barwy klubowe takie jak zostały zarejestrowane w federacji członkowskiej.

4.3. Odręczna część wiosła

Na odręcznej części wiosła (czyli począwszy od kołnierza) nie mogą się znajdować żadne identyfikatory lub napisy.

4.4. Doręczna część wiosła

Na części doręcznej drzewca (mierzonej od rękojeści aż do kołnierza) istnieją następujące możliwości identyfikacji:

4.4.1. Identyfikacja na wiosłach krótkich

Identyfikator sponsora federacji narodowej lub klubu może pojawić się jeden raz i zajmować nie więcej niż 72 cm² powierzchni. Identyfikator producenta może pojawić się jeden raz i zajmować nie więcej niż 60 cm² powierzchni

4.4.2. Identyfikacja na wiosłach długich

Identyfikator sponsora federacji narodowej lub klubu może pojawić się jeden raz i zajmować nie więcej niż 100 cm² powierzchni. Identyfikator producenta może pojawić się jeden raz i zajmować nie więcej niż 60 cm² powierzchni.

4.5. Zakaz innych identyfikatorów

Na wiosle nie może być żadnych innych oznaczeń, flagi narodowej lub emblematu klubowego z wyjątkiem dyskretnych znaków identyfikujących właściciela wiosła, na przykład typu łodzi i pozycji, w której używane jest wiosło.

5. Identyfikatory na strojach obsługi regat

5.1. Regaty Międzynarodowe

Obsługa regat może nosić strój z identyfikatorami sponsora Komitetu Organizacyjnego.

5.2. Mistrzostwa świata FISA, regaty puchar świata oraz inne regaty FISA

FISA może wymagać od obsługi regat noszenia strojów z identyfikatorami FISA

6. Identyfikatory na łodziach sędziowskich

6.1. Regaty międzynarodowe

Komitet Organizacyjny może wymagać umieszczenia maksymalnie trzech identyfikatorów Komitetu Organizacyjnego każda o max. pow. 800 cm², na każdej łodzi sędziowskiej.

6.2. Mistrzostwa Świata FISA, regaty Pucharu Świata oraz inne regaty FISA

FISA może wymagać umieszczenia maksymalnie trzech identyfikatorów FISA każda o max. pow. 800 cm², na każdej łodzi sędziowskiej.

Aneks nr 5 Zastosowane skróty

FISA	Fédération Internationale des Sociétés d’Aviron– Międzynarodowa Federacja Wioślarska;
PZTW	Polski Związek Towarzystw Wioślarskich
OZTW	Okręgowy Związek Towarzystw Wioślarskich
WIS	Wioślarski Informator Sportowy
WRS	Wioślarski Regulamin Sportowy
KS	Kolegium Sędziów